ZİYA BABA

kaddesellâhü sırrahu'l azîz

DÎVÂN-I İLÂHİYYÂTI

Yayın No : 2
© 2002 M. Ziya Baba Dîvânı
Her hakkı Ziya Baba Kar aş ar İnanç Eğitim Hayır Vakfı' na aittir. Anılan vakfın yazılı izni olmadan, tanıtım amaçlı kısa alıntılar dışında hiçbir sistemle çoğaltılamaz.

ZİYA BABA KARASAR İNANÇ EĞİTİM HAYIR VAKFI 1991
Abidinpaşa Mah. Bağlarbaşı sk. No:4/l Ankara
Tel. : (0 312) 363 11 15
Internet Web adresi: http:/ /www.ziyababa.org.tr
Elektronik Posta adresi: ziyababa@ziyababa.org.tr
ISBN: 975-92966-1-6

ÖNSÖZ

Doğan Güneş Ülkesi anlamına gelen ***Horasan*** dan yola çıktıklarında on ikinci yüzyıl bitiyordu. Onların Anadolu'ya doğru oluşturdukları ışık çizgilerinden, daha sonra Türk atlıları geçtiler...

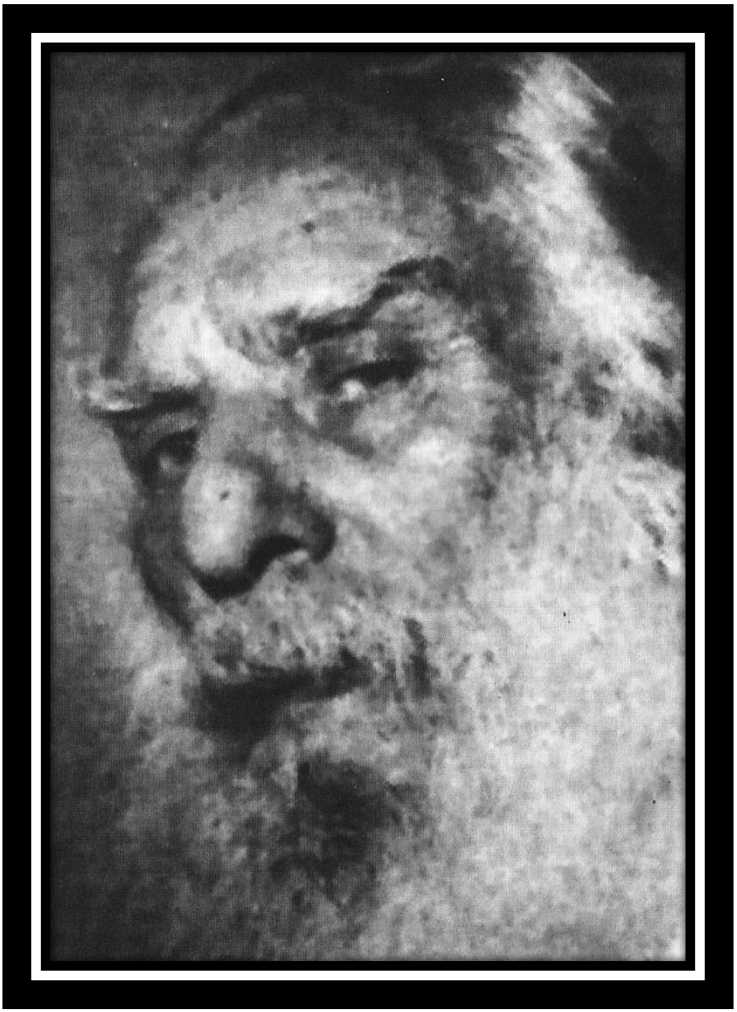
Horasan Erenleri kılıç kullanmadılar, nutuklar söylediler. Ok atmadılar, nefesler okudular. Böylece Anadolu insanını bedeninden değil, rûhundan vurdular. O gönül sultanlarının kimi Sulucakarahöyük'de, kimileri başka yerde karar kıldılar. Otağlarını gönüllere kurdular...

Sevgiyi-saygıyı, doğruyu-güzeli, hakkı-adâleti öğrenmişlerdi. İnsanlara bunları öğrettiler, son nefeslerine kadar da bunları savundular. Hepsi Yaratan'a âşıktılar. Yaratılmışları, Yaratan'dan ötürü hoş gördüler...

Onlar, yediveren gülü gibiydiler. Budandıkça büyüdüler. Koparıldıklarında, rüzgârın savurduğu çiçek tozlan gibi uçuştular. Toprak bulamasalar bile, kayalarda, damlarda, duvarlarda yeşerdiler...

İşte öyle yeşermiş gönül erlerinden ve zamanının sahibi olanlardan biri, bu dîvânla çağırıyor insanlığı gerçek yola. Mehmet Ziya Baba Erenler'imizin ve cümle erenlerin keremi üzerimizde daim olsun...

Hasan Baba (Efe)

MEHMET ZİYA BABA

kaddesellâhü sırrahu'l azîz

"Akıbet çekilir zuhûr-u cemâle perde
Bu hatt-ı hatıram kalsın bergüzâr sizde "

MEHMET ZİYA BABA

Kaddesellâhü sırrahu'l azîz

Nutuklarında Abdal Ziya mâhlasını kullanan M. Ziya Baba (Şişman), 1894 yılında Üsküp'te dünyaya gelmişlerdir. Babaları Hâmid bey, Anneleri Kâmile hanımefendidir.

Çocukluk yıllarını Üsküp'te geçiren M. Ziya Baba Erenler, daha genç yaşlarında iken tarikatlara ilgi duymuş ve **Kadiri, Rufâi, Hâlveti, Nakşibendî** tarikatlarına girerek, bu tarikatlarda hizmet etmiştir.

1927 yılında Üsküp'te Nazmiye hanımefendi ile evlenmişler ve bu evliliklerinden yedi çocukları dünyaya gelmiştir.

1932 yılında, eşi, çocukları ve babası Hâmid bey ile birlikte Türkiye'ye gelerek, İstanbul'un Aksaray semtine yerleşmişlerdir. Hâlen hayatta olan iki kızı ve torunları İstanbul'da oturmaktadırlar.

İstanbul'da hayatını doğramacılık mesleği ile sürdüren M. Ziya Baba Erenler, nihayet Seyyid Hasan Basri Taptuk Baba Erenler'e ulaşarak Tarik-i Nâzenîn

(Bektaşî) yoluna intisâb etmiş ve ömrünün sonuna kadar da bu yolda hizmet vermişlerdir.

H. Basri Babaın 1949 yılında Hakk'a yürümesinden sonra, sırası ile Derviş ve Baba olarak Ali Cemâlî Baba'da hizmete devam eden M. Ziya Baba Erenler, bilâhare Ankara'ya gelerek burada pek çok canları uyandırmıştır.

1967 yılında İzmir'de Hüseyin Hâki Baba'dan Halife Baba olan M. Ziya Baba Erenler, 08 Ocak 1973 tarihinde İstanbul'da Hakk'a yürümüş ve Kozlu mezarlığına defnedilmiştir.

Bilâhare 20 Mayıs 2001 tarihinde, naaşı buradan alınarak Ankara Sincan Kesiktaş'da olan Taptuk Baba Türbesindeki özel yerine sırlanmıştır.

Zamanının sahibi olan M.Ziya Baba Erenler, nutuklarında geleceğe yönelik pek çok hakikatları işaret etmişlerdir.

Himmetleri üzerimizde daim olsun.

Hasan Baba (Efe)

MEHMET ZİYA BABA

kaddesellâhü sırrahu'l azîz

DÎVÂN-I İLÂHİYYATI

[NUTK-U ŞERİFLERİ]

بِسْـمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على رسولنا محمد وعلى اله وصحبه وسلم اجمعين

Âciz günahkâr mücrimiz, kıl terahhum hâlimize
Ey nesl-i Ali, Hak Muhammed Ali, Hasan aşkına
İlticâgâh sensin ey kutbü'l-evvelîn ve'l-âhirîn
Medet mürüvvet, deşt-i Kerbelâ Hüseyin aşkına

Arş u kürsî, levh u kalem senin yedd-i âlândadır
Bu fakirlere şevk ü şefkat senin gülzârındadır
Himmet-i âsârın bu kemterlere bürhânındadır
Zeynel-abâ, Bâkır, hem mezheb-i pâk Câfer aşkına

Bu gurbet illerde garîb kaldık hâlimiz pek yaman
Ey kutb-u âlem sensin dertlilerin derdine dermân
Feyzinle feyz-i yâb et bu bî-çâreleri el-amân
Mûsâ Kâzım, Ali Rıza, Şâh-ı Horasan aşkına

Dür eyleme kapından, yok başka bir penâh-gâhımız
Merhamet eyle bizlere ganî ulu sultânımız
Cümlemizin mûtemedisin, sana intisâbımız
Bağışla suçumuz Takî, Nakî, Askerî aşkına

Âşk-ı şevk ile niyâza geldik azîm dergâhına
Cân-u dil yüzümüz gözümüz sürdük hâk-i pâyine
Şefâat kânısın, şefâat Abdal Ziya kuluna
Muhammed Mehdi hem, çâr-deh ma'sûmân-ı pâk aşkına

Açılan meydân Hünkâr Hacı Bektâş dîvânıdır
Dîvân-ı ezelde ikrârın veren alan gelsin

Bu dîvânda vahdet şarâbın içenler mest olur
"Künt-ü kenzen mahfıyen" deryâsına dalan gelsin

Tevhid demine ledün ilminden alınır sebak
Eline, diline, beline gerçek olan gelsin

Gerçek bezmine giren er, Varlığından soyunur
Huzûra baş açık sîne-çâk üryân kalan gelsin

"Mutû kable ente mûtu"yu üryân olandan sor
Cândan geçmiş zevrakını ummâna salan gelsin

Erkân ile ârifân cemâlinin hayranıdır
"Elest Bezmi"nde bin yıllık namazın kılan gelsin

Abdal Ziya gelen gelsin, gören görsün yârini
Gelir de görmez Hakk'ı ayân kılan bulan gelsin

Âlemde bir zerre yok ki zikretmez Mevlâ'sını
Bilen kuş dilin işitir zerrâtın esmâsını

Vech-i nûru gülistan eylemiş bu âlemleri
Görmek dileyenler silsin gönlündeki pasını

Hakk'da âlâ-ednâ müsâvi, ednâ ednâ görür
Gerçek olan görür cümle zerrâtın âlâsını

Soyunup üryân kalan bu âlemde mi'râc eder
Enîs geldi nurlandırdı lâ-mekân sahrâsını

Saray-ı vahdet bağının sırrını izhâr için
Abdal Ziya bülbül-veş gözler gül-i râ nâsını

Ali râhına girdin
Nedendir bu gafletin
Ömr-ü hayat dediğin
Bir seldir akar gider

Gel bu gafletten uyan
Bir demin etme ziyân
Cihâna neş'e salan
Bir yeldir eser gider

Uzun sanılır yıllar
Dilde artar arzular
Aldatır seni bunlar
Bir gözdür kapar gider

Bu mihneti dünyada
Her biri bir sevdada
Ten kafesinde vâde
Bir kuştur uçar gider

Bizden önce gelenler
Dünya malın sevenler
Karûn zevkin sürenler
Bir yerdir batar gider

Yola düzülür katar
Evlâd ayâlin ağlar
Bilmem üç beş gün kadar
Bir nârdır yakar gider

Abdal Ziya göz açtın
Yine fâni dünyaya
Yâr olur isen yâr'e
Yaranı sarar gider

Ali râhında ol ferrâş
Gerçek aşkın cemâl olsun
Hak dostlarına ol kardaş
Gerçek aşkın cemâl olsun

Nefsinle gel eyle savaş
Akıt çeşminden kanlı yaş
Mertler menziline ulaş
Gerçek aşkın cemâl olsun

Mert ol kimseye eğme baş
Kalmazsa taş üstünde taş
Ser ver, sırrı eyleme faş
Gerçek aşkın cemâl olsun

Nâ-merd ile olma yoldaş
Varıp yeme anınla aş
Bir an olsun olma hâldaş
Gerçek aşkın cemâl olsun

Abdal Ziya Hacı Bektâş
Nahn u kasemnâdan sırdaş
Sen de bu kervâna yanaş
Gerçek aşkın cemâl olsun

Ali zümresinden bizler almışız aş
Hasan Hüseyin'e biz olalım yoldaş
Nâdâna eylemeyiz sırrımızı faş
Ko desinler onlar bizlere kızılbaş

Yezîdî'ler kaldılar bu yoldan cüdâ
Dil-i lâet vallahi bunlara gıda
Dîn, imân, mezheb bunlarda yoktur hâşâ
Hamdolsun ki bizlere derler kızılbaş

Ne bilsin, Ali Muhammed birdir Hüdâ
Düştü saltanatın peşine o güm-râh
Affeylemez bunları Şâh-ı Kerbelâ
Ko desinler onlar bizlere kızılbaş

Sefil Ahmed'dir bu nefesin rehberi
Muzaffer Tanrı mevcûdâtın dilberi
Abdal Ziya "Ehl-i Beyt" gedâ kemteri
Hamdolsun ki bizlere derler kızılbaş

Aliin ey vâiz evsâfın nokta-i bâ'dan sor
Aliin ilm ü fazlın var Nebî-i zî-şân'dan sor

Ali "Hallâk" değil amma nice mürde kıldı Hayy
Aliin meâl-i miktarın feyz-i Hûda'dan sor

Ali "rezzâk" desem olmaz adl ile muadildir
Aliin adl ü şanın, "sûre-i hel'etâ"dan sor

Ali her sûret-i zerrâtın mir'at-ı zâtıdır
Aliin vasf-ı esrârın, esmaülhüsnâ'dan sor

Ali abdâlı Abdal Ziya baş eğmez cihâna
Aliin kadrin var esrâra vâkıf olandan sor

Ankara'dan ayrıldık vakt-i seher
Yolumuza engel olmasın ağyar
Menzilimiz Beypazar'ın Karaşar
Yolumuza engel olmasın ağyâr

Kıvrım kıvamdır ulu Ayaş beli
İçinde yatar Bünyamîn-i Velî
Geçit verir bize ırmağı seli
Yolumuza engel olmasın ağyâr

Uhud çayırında çok davar kışlar
Gömleksiz köprüsünden seller taşar
Ârif gelin, Gelinkaya'yı aşar
Yolumuza engel olmasın ağyâr

Akyazı Karaşar güzergâhıdır
Tekkeköy Karadavut dergâhıdır
Geçit yerimiz dolaşım râhıdır
Yolumuza engel olmasın ağyâr

Mûtedil Tekke dağının havası
Temâşa yeri Elmalı yaylası
Nallıkaş'dan engin cânsız tarlası
Yolumuza engel olmasın ağyâr
Aluççuk'da atını sürme, durdur

Tatar deresi Erenlerin yurdudur
Çakmacık yol verir bizi güldürür
Yolumuza engel olmasın ağyâr

Çatağın deresi güllük meyvalık
Kozbeli zümrüdü çayır çimenlik
Kocakız dereden öte esenlik
Yolumuza engel olmasın ağyâr

Ali, İmirze Babalar şar gülü
Üç dağ tepesinde yatar üç velî
Abdal Ziya bunların kemter kulu
Yolumuza engel olmasın ağyâr

Âşık isen terket dilden dâvâyı
Gönülden sil cümle hubb-i sivâyı
Her nazarın şeksiz görür Hüdâ'yı
Tecelliye pâyân yok bul rızâyı

Bende isen ol Haydar-ı Kerrâr'a
Yalvar velîler sultânı Hünkâr'a

Enfüse bak o yâr değil afakta
Cemâl-i Hak sende değil uzakta
Kur'ân sensin, Kur'ân değil mızrakta
Kör körüne münkir gezer nifâkta

Bende isen ol Haydar-ı Kerrâr'a
Yalvar velîler sultânı Hünkâr'a

Nâzenin fukarasında yok sağ sol
Mücahedesiyle bulur doğru yol
Müşahedesiyle zevki olur bol
Ledün esrarına bil vâkıflar ol

Bende isen ol Haydar-ı Kerrâr'a
Yalvar velîler sultânı Hünkâr'a

Âl-i abâ gerçek erler durağı
O nurdan uyanmış Hünkâr çerağı
Abdal Ziya neyler behişt burağı
“Ehl-i Beyf’in yeter bize otağı

Bende isen ol Haydar-ı Kerrâr’a
Yalvar velîler sultânı Hünkâr’a

Âşık özün bilmeyince
Bilebilir mi kendini
Emmâreden geçmeyince
Bilebilir mi kendini

Kuyûdâtı terketmeden
Zühd ü tâatdan geçmeden
Vahdet şarabın içmeden
Bilebilir mi kendini

Âşk bahrine dalmayınca
Rehberini bulmayınca
Mürşid pendin tutmayınca
Bilebilir mi kendini

Hak yoluna varmayanlar
Nasibini almayanlar
Hakk'ı ayân görmeyenler
Bilebilir mi kendini

Ne var onsekiz bin âlem
Bir fazla vücûd-i Âdem
Bilmeyen bunu dem-â-dem
Bilebilir mi kendini

Abdal Ziya aç can gözün
Ki zât-ı mutlaktır özün
Tanımayanlar Hak yüzün
Bilebilir mi kendini

Âşık, şarâb-ı aşkı âşk elinden
Dâim içmezse Hakk'la Hak olamaz
Âşık deryâlar gibi âşk elinden

Dâim coşmazsa Hakk'la Hak olamaz
Çün bî-gânedir Hakk'a kul olamaz

Fedâ-yı cân etmeyen Hak dostuna
Hakîkî berat almayan destine
Âşık geçip otursa pîr postuna

Dâim geçmezse Hakk'la Hak olamaz
Çün bî-gânedir Hakk'a kul olamaz

Bülbül olup etse efgânı zârı
Gül açar dökülür dökülmez hân
Âşıkta eser bâtın rûzîgârı
Dâim esmezse Hakk'la Hak olamaz
Çün bî-gânedir Hakk'a kul olamaz

Söyleyenle söyleten gayn değil
Abdal Ziya da Hakk'tan gayn değil
Hak Hakk'ı seçmeyenden gayn değil

Dâim seçmezse Hakk'la Hak olamaz
Çün bî-gânedir Hakk'a kul olamaz

Âşık, ister isen bulmak kemâli
Zikrin Ali ola, makamın Mahmûd
Sende ara, sende bul ol cemâli
Zikrin Ali ola, makamın Mahmûd

Her nereye bakıp Hak görse gözün
Kimya olur bil ki senin her sözün
Sen fanisin amma bil Hakk'dır özün
Zikrin Ali ola, makamın Mahmûd

Gayre bakma, sensin ol dilber hemân
Şendedir bil cümle güher cümle kân
Hadîs-i Nebeviyle oldu beyân
Zikrin Ali ola, makamın Mahmûd

Gittiğin yolları evvelâ düşün
Birlikse Hak ile yapacak işin
Zâhirde kul, bâtında Hakk'dır eşin
Zikrin Ali ola, makamın Mahmûd

Huzûrda kalbini eyle dürr-i nâb
Feth olur sana bil ne var cümle bâb
Hak ile aranda kalmaz bir hicâb

Zikrin Ali ola, makamın Mahmûd

Abdal Ziya yürür sırrullah ile
Birliktir her anda ol Allah ile
Gece gün kâimdir zikrullah ile
Zikrin Ali ola, makamın Mahmûd

Âşık-ı billâh gelen geçen devrândan usanmaz
Cânânına verdiği ahd ü peymândan usanmaz

Ettiği ahde sıdk u sadâkatle sâdık olur
Huzûr-i âşk ile gördüğü seyrândan usanmaz

Meydân görüp verdi ikrâr neş'e- yâb oldu Sâdık
Er meydânına koydu ser, o meydândan usanmaz

Sâdıkların sabrına mümkün mü hayran olmamak
Cân-ı cânâna verir çün terk-i cândan usanmaz

Abdal Ziya bunca hâli ahvâli etti beyân
Hâk-i pâyine yüz sürdüğü sultândan usanmaz

Aşıkız ezelden sana güzelim
Sâdıkız sıdk ile bezme girelim
Lâyıkız sanırım cemâl görelim

Lûtf eyle yâr ayırma visâlinden
Bizi dûr eyleme nûr cemâlinden

Zâhid anlamaz dür-kelâmımızı
Selâm versek almaz selâmımızı
Yâ Rab sen bilirsin meramımızı

Lûtf eyle yâr ayırma visâlinden
Bizi dûr eyleme nûr cemâlinden

Câhilin sözüne ebed uymayız
Edebi irfanı elden koymayız
Muhammed Ali tadına doymayız

Lûtf eyle yâr ayırma visâlinden
Bizi dûr eyleme nûr cemâlinden

Varlıktan geçmişiz hânmız yoktur
Güzeli severiz ârımız yoktur
Bizim Hakk'tan gayrı yârımız yoktur

Lûtf eyle yâr ayırma visâlinden
Bizi dûr eyleme nûr cemâlinden

İnn-Allah'e cemil yuhubbül cemâl
Sırrına vâkıf oldu ehl-i kemâl
Abdal Ziya ne cennet diler ne mal

Lûtf eyle yâr ayırma visâlinden
Bizi dûr eyleme nûr cemâlinden

Âşıkken arardım derdime derman
Buldum üstâdımı açıldı meydân
Vuslat-ı cânânla oldum nâciyân

Nidem gayrı sevda Ali kuluyum
Hünkâr Hacı Bektâş Velî gülüyüm

Bu derde düştüm ki dermân neylerim
Derman arayana acır gülerim
Rûz ü şeb cânânla gönül eğlerim

Nidem gayrı sevda Ali kuluyum
Hünkâr Hacı Bektâş Velî gülüyüm

Verdi murâdımı ol avn-i Yezdân
Attım varlık kaftanın kaldım üryân
O dem ref oldu perde-i dü-cihân

Nidem gayrı sevdâ Ali kuluyum
Hünkâr Hacı Bektâş Velî gülüyüm

Abdal Ziya'yım pîr nutkun hakladım
Mürşid pendini cân içre sakladım
Gönlüm sivâdan arıtıp pakladım

Nidem gayrı sevdâ Ali kuluyum
Hünkâr Hacı Bektâş Velî gülüyüm

Aşıklar diler gül ile sümbülü
Gülümdür Muhammed sümbülüm Ali
Cân içre cânım Hacı Bektâş Veli
Gülümdür Muhammed sümbülüm Ali

Hasan Hüseyin gül ü sümbül balı
Fâtımatüz-Zehrâ'dır anaları
Bunlar mevcûdâtın nûr-i cemâli
Gülümdür Muhammed sümbülüm Ali

Zeynel-abâ Bâkır rayiha-yi gül
Câfer-i Sâdık'dır mâye-i sümbül
Mûsa Kâzım gülü sümbülde bülbül
Gülümdür Muhammed sümbülüm Ali

Ali Rıza Takı gül, sümbül lâli
Nakî Askerî gül, sümbül visâli
Mehdi-hâtemî gül, sümbül cemâli
Gülümdür Muhammed sümbülüm Ali

Abdal Ziya, gezdi bunca cibâli
Nefsiyle eyledi ceng ü cidâli
Seyyid Basrî'de buldu Hak cemâli
Gülümdür Muhammed sümbülüm Ali

Âşıksan Hakk'a ol râcî
Olursun gürûh-i nâcî
Melâmet nâcinin tâcı

Melâmet'le bed-nâm olur
Melâmet'le sultân olur

Âşık olmaz ehl-i gaflet
Kesret-i âlem bir külfet
Melâmet bir ulu devlet

Melâmet'le bed-nâm olur
Melâmet'le sultân olur

Âşık yâr aşkıyla yanar
Her nefes mâ'şûkun anar
Melâmet bâbında kanar

Melâmet'le bed-nâm olur
Melâmet'le sultân olur

Âşık, rumuzlu söz söyler
Gâh velî, gâh deli derler
Melâmette gönül eğler

Melâmet'le bed-nâm olur
Melâmet'le sultân olur

Âşık cânânmı gözler
Geçersiz kalır kem sözler
Melâmet Hak Vech-in gizler

Melâmet'le bed-nâm olur
Melâmet'le sultân olur

Âşık, mâ-sivâdan el çek
İstersen olasın gerçek
Melâmet'te olan köçek

Melâmet'le bed-nâm olur
Melâmet'le sultân olur

Âşık, kadîm yol bu yoldur
Abdal Ziya dâim kuldur
Melâmet deryâ-yı külldür

Melâmet'le bed-nâm olur
Melâmet'le sultân olur

Âşk ile bezmimize merdâne olan gelsin
Âşk şem'-i İlâhidir pervâne olan gelsin

Sâkî, âşıka sun bir câm-ı müheyyâ içsin
Bu meclis-i ârâya mestâne olan gelsin

Cüsse-i ser-bülend'in berbâd u harâb edip
Yok etmiş cümle varın, vîrâne olan gelsin

Bu devrân-ı Ali'dir, akıl eylemez idrâk
Fedâ-yı cân eyleyip dîvâne olan gelsin

Abdal Ziya bu meydâna evsâfe lâyık cân
Serâir-i âşk dolu ferzâne olan gelsin

Aşkı bilmek diler isen
Aşkla bağlan bir kâmile
Huzûr bulmak ister isen
Aşkla bağlan bir kâmile

Diler isen ilm-i irfan
Hakikat-i aşka boyan
Gaflet uykusundan uyan
Aşkla bağlan bir kâmile

Aşka ver bütün vârını
Aşkla bulursun yârini
Çekme bu dünya kahrını
Aşkla bağlan bir kâmile

Koyma gönülde gıll ü gışş
Cân-ı gönülden aşka düş
Nefsinle eyle ceng-i iş
Aşkla bağlan bir kâmile

Dâr-ı Mansûr vuslat yolu
Gönül aşkla olsun dolu
Yoktur aşkın sağı solu
Aşkla bağlan bir kâmile

Aşık gönlü ebed solmaz
Hakk'dan gayrı mihmân olmaz
Âşk ehlinde riya olmaz
Aşkla bağlan bir kâmile

Âşk bu âlemin mâyesi
Hak dostunun sermâyesi
Hakk'a ulaşmak gayesi
Aşkla bağlan bir kâmile

Aşktır hakikatin özü
Aşkla uyanır cân gözü
Doğrudur fakirin sözü
Aşkla bağlan bir kâmile

Âşk, Hakk'ın kendi zâtıdır
Eşya anın sıfatıdır
Mürşid, gönül mir'atıdır
Aşkla bağlan bir kâmile

Abdal Ziya gedâ kemter
Hak aşkıyla yanar tüter
Cümle işler aşkla biter
Aşkla bağlan bir kâmile

Aşkımı izhâr etmeğe
Mülk-i bekadan gelmişim
Mihnet-i dünya gam değil
Sevdiğimi ben sevmişim

Sevdiğim Muhammed Ali
Nûr-î ayn Bektâş-ı Velî

Cihâna gelmemiş misli
Muhammed Ali'dir ismi
Hasan Hüseyin'in nesli
Bu mükevvenâtın aslı

Sevdiğim Muhammed Ali
Nûr-î ayn Bektâş-ı Velî

Hasanü'l-Müctebâ Şâhım
Kıblem ile secde-gâhım
Dinim-imânım hem mâhım
İki cihânda penâhım

Sevdiğim Muhammed Ali
Nûr-î ayn Bektâş-ı Velî

Hüseyn Şâh-ı Kerbelâ'dır
Server-i sırr-ı Hüdâ'dır
Nûr-i çeşmi Mustafâ'dır
Dü-cihânda pîşivâdır

Sevdiğim Muhammed Ali
Nûr-i ayn Bektâş-ı Velî

Zeynel-abâ kutb-i emced
Seyyidü'l-kevneyn ced be ced
Hüsrân-ı Kerbelâ hüccet
Gencîne-i fazl-ı hikmet

Sevdiğim Muhammed Ali
Nûr-i ayn Bektâş-ı Velî

Muhammed Bâkır tayyibdir
Kurret-ül-ayn-ı habîbdir
Dîn-i mübîne hâtibdir
Cümle dertlere tâbibdir

Sevdiğim Muhammed Ali
Nûr-i ayn Bektâş-ı Velî

Câfer Sâdık imâm-ı Hak
Velîlerin şâhı mutlak
Ehl-i irfan sana müştak
Yolun nâcî, mezhebin pak

Sevdiğim Muhammed Ali
Nûr-i ayn Bektâş-ı Velî

İmâm Kâzım Velî server
Kâşif-i esrâr-ı hüner
Yoktur andan ulu rehber
Mûcize-i "hayr-ül beşer"

Sevdiğim Muhammed Ali
Nûr-i ayn Bektâş-ı Velî

İmâm-ı Ali Rızâ'sın
Nûr-i çeşm-i Evliyâ'sın
Cihâna şems ü ziyâsın
Bî-keslere hem devâsın

Sevdiğim Muhammed Ali
Nûr-i ayn Bektâş-ı Velî

Sırr-ı velâyettir Takî
Hem esrâr-ı hüvelbâkî
Şârab-ı kevsere sâkî
Râhmda olduk muttakî

Sevdiğim Muhammed Ali
Nûr-i ayn Bektâş-ı Velî

İmâm Nakî hâdî-i cûd
Nûr-i İlâhî bir vücûd
Emr-i Hakk'tır eyle sücûd
Kâinat bu nurla mevcûd

Sevdiğim Muhammed Ali
Nûr-i ayn Bektâş-ı Velî

İmâm Hasanü'l-Askerî
Cümle âlemin mihveri
Arş-ı a'lâ'enveri
Oniki İmâm serveri

Sevdiğim Muhammed Ali
Nûr-i ayn Bektâş-ı Velî

İmâm Mehdî, muktedâmız
Gelmek üzre reh-nümâmız
Oluptur hem-i pîşvâmız
Enbiyâ vü Evliyâız

Sevdiğim Muhammed Ali
Nûr-i ayn Bektâş-ı Velî
Abdal Ziya der ki billâh
Hak Muhammed Ali vali âh
Bu nutka sen de eyvallah
Demeyen kâfir-i billâh
Sevdiğim Muhammed Ali
Nûr-i ayn Bektâş-ı Velî

Aşkın beni deli dîvâne etti
Sinemde dermânım kalmadı gitti
Artık derd-i hicrân cânıma yetti

Rûz u şeb virdim Hak Muhammed Ali
Pîrim Hünkâr Hacı Bektâş-ı Velî

Nâr-ı firâkınla sîne-çâk oldum
Eridi yürek yağı gamla doldum
Kurtuluş demin esmânında buldum

Rûz u şeb virdim Hak Muhammed Ali
Şâhım Hasan Hüseyn Bektâş-ı Velî

Esmaü'l-hüsnânla kuruldu cihân
Nûr-i Muhammed'le oldu nümâyân
Bunca Nebî ve Oniki İmâm'ân

Rûz u şeb virdim Hak Muhammed Ali
Zeynel-abâ Bâkır Bektâş-ı Velî

Oniki İmâm'a bin cânım fedâ
İnâyet et yolum doğrult ey Hüdâ
Olmayayım katarlarından cüdâ

Rûz u şeb virdim Hakk Muhammed Ali
Câfer Musa Kâzım Bektâş-ı Velî

"Ehl-i Beyt" katarı katarımızdır
Fedâ-yı cân etmek ikrârımızdır
Hakk deriz Haydar-ı Kerrâr'ımızdır

Rûz u şeb virdim Hakk Muhammed Ali
Ali Rıza Takî Bektâş-ı Velî

Hakk Haydar-ı Kerrâr Ali'dir Ali
Tâ "Bezm-i Elest"te demişiz belî
Zikrimiz dâim olsun seyenceli

Rûz u şeb virdim Hakk Muhammed Ali
Nakî Hasan Asker Bektâş-ı Velî

Seyenceli olunca ezkânmız
Dâim olur Abdal Ziya kârımız
Kimse anlamaz bizim esrarımız

Rûz u şeb virdim Hakk Muhammed Ali
Kutb-u âlem Mehdî Bektâş-ı Velî

Aşkla bağlıyım gevher-i kâna ben
Bende oldum ol ulu sultâna ben
Bülbül olup vardım gülistânına
Feryâd ettim Sultân Süleymân'a ben

Giriftâr-ı aşkla cânı cân ettim
Terk-i cân eyleyip cânâna yettim

Âşk elinden türlü cefâ çekilir
Zehir olsa yâr elinden içilir
Bu devrânda yâr u ağyâr seçilir
Visâl-i yâr için cândan geçilir

Giriftâr-ı aşkla cânı cân ettim
Terk-i cân eyleyip cânâna yettim

Hicrinle ey yâr nâ-tüvân olmuşum
Nâr-ı aşkınla gör ne hâl almışım
Zevkle melâmet bahrine dalmışım
Ki sâyenle derde dermân bulmuşum

Giriftâr-ı aşkla cânı cân ettim
Terk-i cân eyleyip cânâna yettim

Senle her kim ederse etsin nizâ
Melâmet râhındadır cümle rızâ
Sakın feryâd eyleme Abdal Ziya
Yardımcındır şâhlar şâhı Mürtezâ

Giriftâr-ı aşkla câm cân ettim
Terk-i cân eyleyip cânâna yettim

Aşkla döner şems ü kamer nühfelek
Döner öyle, döner sarhoş sanırsın
Ey gönül aşktan sen kâm almaz isen
Huzûr-u Hakk'da yarın utanırsın

Âşk bir bahr-i ummân, yoktur fezâsı
Hakikatle mecâz bir kıl arası
Mecaz baki değil, bil var fenâsı
Bu süfli aşktan bir gün usanırsın

Gel gönül bu âşk-ı mecâzla solma
Cânavarı Hakk'ın katına salma
Hakk sende mihmân, gel bî-edeb olma
Edebten ayrılma, bil aldanırsın

Âşk cümleye Hakk'tan bir beşârettir
Aşkdan gelen derde âşk kefarettir
Âşk-ı mecâz değil, âşk sefâlettir
Mecâzı hakikat et, nurlanırsın

Gel gönül derdini dermâna verme
Sakla cân sırrını bî-câna deme
Bedr oldu âşk gel sen mecâza girme
Âşk'ı hakikatle bil, kazanırsın

Âşk ile bu gönül girdi seyrâne
Ne Abdal Ziya 'yım ve ne divâne
Âşk-ı hakikatte yanan pervâne
Âşk nûruna sen de, bil boyanırsın

Aşr-ı Muharrem oldu, nâ-tuvânım Yâ Hüseyn
Alevlendi nârı dil-i sûzânım Yâ Hüseyn
Cûy-i revân oldu çeşm-i giryânım Yâ Hüseyn

Senin râhına fedâdır bu cânım Yâ Hüseyn
Sun şarâb-ı vuslatı, teşne-gânım Yâ Hüseyn

Âteş-i hicrinle sen yakma bu nâr-ı hasreti
Çün susadım yetmez mi hem bu fâninin mihneti
Lâet edin ol Yezîd'e ey Muhammed ümmeti

Senin râhma fedâdır bu cânım Yâ Hüseyn
Sun şarâb-ı vuslatı, teşne-gânım Yâ Hüseyn

"Ehl-i Beyt"den esirgedin felek mâ'ül-hayat
Bu dil-i sûzânım sana eder mi iltifat
Susuz kıydırdı Hüseyin'i Yezîd ü Ziyad

Senin râhma fedâdır bu cânım Yâ Hüseyn
Sun şarâb-ı vuslatı, teşne-gânım Yâ Hüseyn

Bâgiler evlâdı Resûl'ü dilhûn ettiler
Ana koynunda mâsûmu tîr ile vurdular
Vallahi bunlar İslâm değil kâfir idiler

Senin râhına fedâdır bu cânım Yâ Hüseyn
Sun şarâb-ı vuslatı, teşne-gânım Yâ Hüseyn

Dîn-i mübîni yıkmağa Yezîd etti kıyam
Dinin bekası senin şâhâdetin Yâ İmâm
Abdal Ziya Yezîd'e lâet eder subh u şâm

Senin râhına fedâdır bu cânım Yâ Hüseyn
Sun şarâb-ı vuslatı, teşne-gâmın Yâ Hüseyn

Aşr-ı Muharrem'dir bugün, kan ağladı ins ü peri
Zâhid bile ağlar varsa bir parça îmân eseri

Yârâniyle Şâh-ı cihân gelip göçtü Kerbelâ'ya
Çün geldi eyyâm-ı belâ titredi arşın mihveri

Kerbelâ'da cem oldu yirmi iki bin kavm-i Yezîd
Oklarına hedef etti a'dâ sıbt-ı Peygamber'i

Ey Yezîd sınar mı sandın tîr-i barandan ol velî
Cân fedâ etti, cihanda şâd olsun cedd-i minberi

Gürûh-i erâzil yıkmağa kalktı dîn-i mübîni
Belâ-yı azimle oldu nâr-ı cehennem yerleri

Hür zaleme fırkasından ayrılıp oldu Hüseynî
Ki tevellâ ile oldu Şâh Hüseyn'in fermanberi

Destur alıp Şâh'dan oldu Hür şehidânın önderi
Yetmişiki velîyullâh ki şehid oldu herbiri

Mızrağa taktılar mazlûm şühedânın re'slerini
Bağn taş küfrile kâfir oldu ol Yezîd leşkeri

Durma yâd edin mazlumlarla ma'sûmeyn-i Zehrâ'yı
Lâetle analım gaddâr u şerir serdar Ömer'i

Derûnundan kanlı yaşların akıttı Abdal Ziya
Şâh-ı Sultân'ın sıdk ile bir çâkeridir çâkeri

Bad -hezâr lâet ceddine ecdâdına ey şûm Yezîd
Etba'ğma lâetler, tâ küfr-i cehâletden beri

Bâr-i hakikate gönül verenler
Bu fenada gayrı sevdâyı neyler
Hünkâr eşiğine postu serenler
Meyledip dünya vü ukbâyı neyler

Nûr-i hakikate müştâk olanlar
Pervâne-veş nâr-ı aşka dalanlar
Cilve-i Rabbânî ile dolanlar
Görünen kesreti, eşyayı neyler

Gülzâr-ı hakikat râhm seçenler
Sermest olup varlığından geçenler
Ol "Bezm-i Elest" badesin içenler
Ey sofu, bâde-i hamrâyı neyler

Âşk-ı hakikatte pervâz edenler
Mecnûn gibi âşk-ı Leylâ çekenler
Abdal Ziya, vech-i yâri görenler
Olur mazhar-ı Hakk, Leylâ'yı neyler

Bâr-i hakikatte olur mu cân cânândan güzel
Âşık olanlarda firkat-i cânân, cândan güzel

Nâr-ı firâkınla pervâne-veş yansam gam değil
Âşık-ı şeydâya nâr-ı hicrân, hicrândan güzel

Derd-i dilbeste olanlar derde derman neylesin
Dil-i-âgâh bir âşıkın derdi dermândan güzel

Dildâr sarayında âşk rüşd-i sultân olmak diler
Yok bu dil tahtında sultân olan, sultândan güzel

Levh-i dilde hûbb-i yâri nakşetti Abdal Ziya
Öyle bir yâr-i Yusuf ki hûri-gılmandan güzel

Bektaşi namaz kılmaz der dururlar
Hakk bilir anın namaz niyâzını
Bilinmez müin muvahhid kim dürür
Hakk kimsenin ifşa etmez râzını

Ey zâhid bu gafletten gel ol bîdar
Cennete girip de görmezsen dîdar
Neye yarar o cennet, yoksa dildâr
Özünde ara bul dil-nüvâzını

Bektâşi kesret içre Hakk'ı seçer
Ser koyup kesret âleminden geçer
Tevhîd'i mânâ kadehinden içer
Sermest olur da bulur dem-sâzını

Zâhid, bir er'in almazsan destini
Hem-hâl olup sevmezsen Hakk dostunu
Bir gün zebâniler yüzer postunu
Hem-dest olanlar buldu hem-râzını

Bektâşi salâtdan ayrılmaz bir an
Ayrılan Bektâşi değildir o cân
Abdal Ziya, cânda mihmânsa cânân
Cânân bu cânın çekmez mi nâzını

Bektâşisin her akşam demlenirsin
O demi nûr etmeğe hâlin var mı
Yüksekten dem vurur atar tutarsın
Öyle yüksek uçmağa bâlin var mı

Bektaşi verdiği ikrârdan dönmez
Yaradılmışın noksanını görmez
Derûnundan hicrân ateşi sönmez
Ey cân senin böyle bir âlin var mı

Bektâşi dârına üryân girilir
Huzûra varıp murâda erilir
Pîr dîvânında safalar sürülür
Pır'den miras kalan malın var mı

Bektâşiler âb-ı engür ezerler
Erenlerin rumûzâtın çözerler
Türlü çiçekten bal alır süzerler
An isen sorarlar, balın var mı

Bektâşî bâde-i hamrâya kanmaz
Mürşidim Hakk der gayriye inanmaz
Abdal Ziya bülbül her dala konmaz
Konduracak bir kızıl gülün var mı

Ben bu cismi teslim ettim yâre, geri alınmaz
Ölmezden evvel öldüm gayri bir daha ölünmez

İkilikten bire yettim, iki vârı bir ettim
Bir olunca Hâlik, mahlûk, kulluk artık kalınmaz

Gören zâtında zât'ı, basar "ene-l-Hakk" nârâsın
Aşikâr olunca esrâr-ı hakikat gizlenmez

Varmayan bir er'e, erişemez bekâ-yı devlete
Allâme-i cihân olsa da o devlet bilinmez

Abdal Ziya cân içre cânânı mihmân etmeyen
O cânın mihmânı şeytandır onda yâr bulunmaz

Benden elin çek ey hâzık bu derdin dermânı Ali
Gör âşk mı firkat mi, derûn-i hakikat mıdır Ali

Ko beni hâlime ey tabîb tedbir gerekmez bana
Sor cân mı cânân mı, devrân-ı hakikat mıdır Ali

Bin cânım olsa, fedâ olsun Şâh-ı Merdân râhına
Gör dert mi devâ mı, bürhân-ı hakikat mıdır Ali

Cemâli ayn-ı Hakk'dır döndüm yüzüm zâtı pâkine
Sor, dîn mi imân mı, edyân-ı hakikat mıdır Ali

Abdal Ziya der gördüm ayân sırrı zâtım'dır Ali
Gör harf mi âyet mi, Kur'ân-ı hakikat mıdır Ali

“Bezm-i Elest” hamrını nûş eden mestâneleriz
Esrâr-ı Hüdâ’ya bağ-ı pîr de hizâneleriz

El-dil-bel ikrârmı verdik bâb-ı tevekkülde
Himmet-i dâr-üş-şifa’yı bekler dîvâneleriz

Âşk-ı peymân ile vardık ol huzûr-u Hazret’e
Yolunda cân vermeğe her şem’a pervâneleriz

Geldik bu fenâ mülküne devrimiz olsun tamam
Nahn u kasemnâdan gelen dürr-i şâhdâneleriz

Özümüz ayrı değil râh-ı rızâdan ey sofi
Bizim şânımız Mansûr, dârına merdaneleriz

Geçip bütün varlıktan tecerrüd eyledik bugün
Cümle ehl-i irfan erbâbma rahşâneleriz

Yeter, sırr-ı kasemnâya sükût et Abdal Ziya
Çün melâmet kaftanını giyen rindâneleriz

Bezm-i irfana girer Hakk'ı görmez irfan değil
İkrârmdan dönene muhib denmez, insan değil

Yâr u yaranına dil uzatır, erkân beğenmez
Gözün aç riyâ-kâra varma, çün muhibbân değil

Çeşm-i dilden gubân sil, kalma zulmet içinde
Fâriğ ol âkil isen, bunlar sana yârân değil

İkilikte kalanlar hicrânda kaldı dem-â-dem
Âteş-i sûzân olur çünkü hâli yek-sân değil

Bîmâr-ı aşka çare bulamaz etıbbâ zînhâr
Bu derdin devâsı vuslat-ı yârdır, Lokmân değil

Ne yoldan gelip ne yola girdiğini bilirse
Nazar-ı vech-i Rahmân ona ayân, nihân değil

Abdal Ziya her kim ki bu esrâra vâkıf oldu
Müin ü muvahhiddir bil yalnız Müslüman değil

Bî-basardır "Elest Bezmi"nde nasîbin almayan
Bu fânide gezer bî-hûş, ne yol bilir ne meydân

Meydân görmeyen uşşâk burda kör ukbâda da kör
Nâr-ı hicran ile kavrulur gider olur giryân

Bu meydâna vâsıl olan görür cemâl-ullah'ı
"İllel meveddete fil kurbâ"ya olur hem kurbân

Huzûr-u Hakk'ta erkân ile sülük gören âşık
Peymân ile ikrâr verip destine alır ferman

Bütün mazhariyyetiyle zâtında görür zât-ı
Bir olup mir'at-ı cihân, âşikâr olur Sübhân

Yâr ile hem yâr olur, yâr varı ile var olur
"Men-aref ' esrârına vâkıf olup olur sultân

Ki ezelde yâr ile âşinâ oldu Abdal Ziya
Bu fenâ içre buldu bekayı hem oldu hayrân

Bilâ-fark hoş görmeye sebepdir ikrâbana
Neylerse eylesin gam değildir ağyârım bana

Mürşid-i dânâ bildirdi esrâr-ı hakikati
Yâr ü ağyân bir etti çeşm-i en varım bana

Nokta-i vahdet rumûzun anlayan yüzbinde bir
Hamdülillah bahşetti ol ulu Settâr'ım bana

Hünkâr eşiğine baş koyup terk-i cân eyledim
Âlî himmetin sundu Hazret-i Hünkâr'ım bana

Abdal Ziya der ledün sırrına vâkıf olmaya
Feyz-i ihsân eyledi Haydar-ı Kerrâr'ım bana

Bir cân cân değildir, cân-ı cânâna etmezse fedâ
Cefâdır o câna cânân eylemezse nâz ü edâ

Fedâ-yı cân ile cânân arasında olmaz nizâ
Cânân cefâsı, canın safası bir cilve-i Hüdâ

Nazeninlerde âdet, cânân eder nâz ü istiğnâ
Hiç bir an nâz ü edâ cânı cânândan kılmaz cüdâ

Ki bu cân cânâna "Belî" dedi "Nahnü Kasemnâ"da
Her emre hâzır-nâzır cân cânândan bekler bir nidâ

Bir gün eriştikde o muhrik sadâ cânândan câna
Cân cânâna Abdal Ziya olur cânân câna gıda

Bir dem ayrılmaz Şâh'ından bu gönül
Nice gönül fethetti Basrî Baba
Lebinden akardı nâme-i bülbül
Sözlerin hep âyetti Basrî Baba

Şâh-ı Merdân katarı katarımız
Lâl-ü gevher pazarı pazarımız
İlâhi bir nazardır nazarımız
Bu hicran câna yetti Basrî Baba

Akl-ı maad değil akıl, akl-ı küll
Külliyât serde esrarengiz bir gül
Kahr-ı lûtf-u bir eyle gam çekme, gül
Katara bizi kattı Basrî Baba

Eteğinden ayırmadık elimiz
Senin sayenle koruduk belimiz
Her seherde methin okur dilimiz
Bir nûr-i hidayettir Basrî Baba

Sultân-ı Enbiyâın envârıdır
İmâmlar Şâhıın bergüzârıdır
Abdal Ziyaın mihr-i esrândır
Ki, hâss-ül-hass Seyyiddi Basrî Baba

Bir garibim nideyim
Ben ağlarım yâr güler
Hâlim kime söyleyim
Ben ağlarım yâr güler

Yâd edin bu şaşkını
Olmuşum yâr düşkünü
Yollardayım kış günü
Ben ağlarım yâr güler

Menzil uzak, varılmaz
Yârin hâli sorulmaz
Yedi derya aşılmaz
Ben ağlarım yâr güler

Kuş olup kanat açsam
Yâr diyarına uçsam
Ol yâr ile kavuşsam
Ben ağlarım yâr güler

Rûz ü şeb inletirsin
Sözünü dinletirsin
Gelmeyip bekletirsin
Ben ağlarım yâr güler

Ne bostan ne bağım var
Ne şöhret ne nâmım var
Gurbette bir yârim var
Ben ağlarım yâr güler

Abdal Ziya iniler
Açmış tomurcuk güller
Bülbül ağlar gül güler
Ben ağlarım yâr güler

Biz abdal olmuşuz her cana cânân olmak için
Hem dertliyiz cânda cânânı mihmân kılmak için

Abdal olup ledün ilmin tâ'lim ettik bir er'den
Noksânımızı nefsimizde rûhen bilmek için

Abdallar vahdet deminden nûş eder olur sekrân
Ki "Semme Vechûllah" bezminde hayrân kalmak için

Abdal divâneyiz çerağı Pîr'de pervâneyiz
Yanarız nâr-ı aşka derde dermân bulmak için

Abdal nokta-ı bâ sırrına vâkıf olsa bile
Gece gündüz yalvarır ele ferman almak için

Abdala ne dünya ve ne ukbâ hicâb olamaz
Çün coşkundur deryâ-yı vahdete' dalmak için

Abdal Ziya abdal değildir abdal yok olmadan
Abdal gözler ölmezden evvel zaman ölmek için

Biz harâbat ehliyiz, sanma dîvâne deliyiz
Halka menfuruz amma, Hakk'ın sevgili kuluyuz

Mazhar-ı sırrı Hüdâ Beyt-i mâmur muallâyız
Melekler secde-gâhı arş-ı âlâ sünbülüyüz

Kıyamet kopar zâhid hûri gılman cennet arar
Biz tâlib-i dıdârız bağ-ı cinâgülüyüz

Ledün ilmin okuduk "aref ' dersin fehmeyledik
Ümmî sâdıkız amma müfessirler bülbülüyüz

Sûrette dîvâneyiz, çün yurdumuz virâneler
Genc-i Hakk'tır gönlümüz Hünkâr yoluna bağlıyız

Âşk cur'asın içeli Hak yolunda mest olmuşuz
Bağrı yanık sîne-çâk aşkullah ile doluyuz

Abdal Ziya melâmet yolunda bulmuştur necât
Sofu taeder bilmez, biz Hüseynî mevâlîyiz

Bu fani cihânın nerde vefası
Üryan gelir üryan olup gideriz
Vücûd-u beşerin yoktur bekası
Üryan gelir türâb olup gideriz

Ol ulu Tanrı ın yoktur şeriki
Cümle âlemlerin oldur mâliki
Nâzenindir Hacı Bektâş tarîki
Üryân gelir sultân olup gideriz

Muhammed Ali'den gelir yolumuz
Kevser ırmağından dolar dolumuz
Hünkâr Hacı Bektâş Veli ulumuz
Üryân gelir Lokmân olup gideriz

Ali râhma gir, gel kalma zelil
Yoktur bu cihânda gayrı bir delil
Hünkârdan göründü ol Zât-ı çelil
Üryân gelir Rahmân olup gideriz

Abdal Ziya'dan bu nasihat size
Münkir münâfıkla girmeyin söze
Nâzenin fukarâsı derler bize
Üryân gelir hayrân olup gideriz

Bu fenâya her gelende vardır âşk-ı ezel
Nasb edip kısmet eylerse Hüdâ-yı lem-yezel
Âşk u şevk ile açılır gülistanda güller
Nasb edip kısmet eylerse Hüdâ-yı lem-yezel

Ger âşıksan izzet-i nefs'in terkeyle aşka
Tutup mürşid dâmenin, cân-ı berk eyle aşka
Aç kalp gözün, feyz-i kemâlin derk eyle aşka
Nasb edip kısmet eylerse Hüdâ-yı lem-yezel

Her kimde kim rûşen oldu ise Hünkâr-ı âşk
Abdal Ziya derûnunda kalmaz inkâr-ı âşk
Olur küll-i âşk hem lâ-yezâlî esrâr-ı âşk
Nasb edip kısmet eylerse Hüdâ-yı lem-yezel

Bu gönül cemâl-i yârdan başka bir yâr istemez
Gece gün zikr-i Ali'dir gayrı ezkâr istemez

Hadis-i Nebevi ile ayândır zikr-i Ali
Gerçekler dâr-ı rızâdan başka bir dâr istemez

Harisler ömrün geçirir hevâ vü heves ile
Gelir meclis-i irfâna girer ebrâr istemez

Giymiş varlık kaftanını andan gayrı bilen yok
Hakikat bezminde bile Hakk'ı izhâr istemez

Abdal Ziya diler daima âşk ile inlesin
Dilde ikrâr olmayınca sözde ikrâr istemez

Bu menzil Hakk menzilidir
Sanma yeni, ezelîdir
Menzillerin güzelidir

Mürüvvet senin Yâ Ali
Himmet Yâ velîler şâhı

Yâr menzilin bulmak gerek
Nâr-ı aşka yanmak gerek
Kılı kırka yarmak gerek

Mürüvvet senin Yâ Ali
Himmet Yâ velîler şâhı

Cemâl-i yâre doyulmaz
Bundan özge menzil olmaz
Âşıka Bağdat sorulmaz

Mürüvvet senin Yâ Ali
Himmet Yâ velîler şâhı

Bu menzilde yâr görünür
Ölmezden evvel ölünür
Âşık dost Vech-in bürünür

Mürüvvet senin Yâ Ali
Himmet Yâ velîler şâhı

Kur'ân'dır Hak rehberimiz
Câferî'dir mezhebimiz
Hacı Bektâş serverimiz

Mürüvvet senin Yâ Ali
Himmet Yâ velîler şahı

Abdal Ziya pek bî-çâre
Gece gün yalvarır yâre
Düşmüşlere nedir çâre

Mürüvvet senin Yâ Ali
Himmet Yâ velîler şâhı

Bu meydânda her kim ki kıyar câna
Üryân olur Hakk'la eyler hasbihâl
Aşkla varanlar bu ulu dîvâna
Üryân olur Hakk'la eyler hasbihâl

Dîvân-ı hakikate bir ulaşan
Müinlerdir has bahçede dolaşan
"Ehl-i Beyt"in düşmanıyla savaşan
Üryân olur Hakk'la eyler hasbihâl

Savaşa giren er âmân dilemez
Hakk'tan gayrisini gözü göremez
Er meydânında başın esirgemez
Üryân olur Hakk'la eyler hasbihâl

Başın meydâna koyan ölmez, göçer
Kendi huzûr gömleğin kendi biçer
Erler ölmezden evvel ser'den geçer
Üryân olur Hakk' la eyler hasbihâl

Serdengeçtinin olmaz sağı solu
Kevser ırmağından içmiştir dolu
Mest olan Abdal Ziya Ali kulu
Üryân olur Hakk'la eyler hasbihâl

Bu mihnet-i dünyada gerekmez gam Âdem'e
Gam Yezîd'indir cefâ, safâ her dem Âdem'e

"Ehl-i Beyt"e cefa sandı safayı ol Yezîd
Mülk-i fenâ hiç, vuslat-ı Hak mâdem Âdem'e

Devlet-i dünya verildi hasût zâlimlere
Bu devlet kahrı lütûftur dü-âlem Âdem'e

Kurdu ol denî saltanatı şûm Yezîd bed-nâm
Ki erişti âteş-i sûzân o dem Âdem'e

Nârınla yansın Abdal Ziya dermân gerekmez
Dîdârın görünce seyrân, dem-be-dem Âdem'e

Bu vakâr kibrinle olma arş-ı â'lâdan yüce
Remz-i noktayı bilmez olursun cihândan yüce

Nüsha-yı kübrâ dört kitap toplamı nokta-i bâ'dır
Çok velîler yazdı olmadı Enbiyâ'dan yüce

Hâlik-mahlûk, fâil-mef ûl cümlesi bir noktadır
Bilgin ne ki gösterirsin kendin kübrâdan yüce

Gördüğün dervîşânı "hayâsız" der taedersin
Bilmezsin o gönülde nokta var dünyadan yüce

Riyâdan ârî ol, savm u salât da bir noktadır
Yatıp kalkmakla sanma kendini semâdan yüce

Gâhi Âdem'e secde edersin gâhi mihrâba
Sanki bir bildiğin varmış nokta-i bâ'dan yüce

Bu nokta esrarına vâkıf olan Abdal Ziya
Görmedi gayrı bir yol, nâzenin yolundan yüce

Bu yol Hak Muhammed Ali yoludur
Yetiş imdâdıma Taptığım yetiş
Ol Taptığım Basrî üçler gülüdür
Yetiş imdâdıma Taptığım yetiş

Bâb-ı Tevellâya sürdüm yüzümü
Vech-i yâr ile pâk ettim özümü
Uyandırdı Basrî bu cân gözümü
Yetiş imdâdıma Taptığım yetiş

Cemâlinde gördüm dârü'l-âmânı
Kalmadı gönlümün şekk ü gümânı
Destin tutan Basrî buldu dermânı
Yetiş imdâdıma Taptığım yetiş

Eyledi esrârın künhünü beyân
Dedi gel gaflet uykusundan uyan
Sen de bu Basrîin rengine boyan
Yetiş imdâdıma Taptığım yetiş

Gark olup bu renge battık dediler
Mâsivâ'ullah-ı attık dediler
Mahlâsına Basrî Taptık dediler
Yetiş imdâdıma Taptığım yetiş

Abdal Ziya Pir'den diler himmeti
Mürşidi Basrî'den diler nusreti
Emriyle ihvâna eder hizmeti
Yetiş imdâdıma Taptığım yetiş

Cânân yolunda varlığı terk edip
Geçip oturduk kûşe-i uzlete
Tevhid ile kahr-ı lûtf-u bir edip
Mülk-i dilde vardık taht-ı devlete

Dünya umûrunu gönülden attık
Kibr ü kin, hasedi odlara yaktık
Coşkun sular gibi çağlayıp aktık
Hamdülillah eriştik bu rif âte

Esrâr-ı hakikate gönül verdik
Cânımız canana teslim eyledik
Bu bâbda insanlık çağma yettik
Sâye-i mürşidle erdik vuslate

Ki vuslat ile Hakk'a olduk hem-dem
Hakk'tır özümüz, sûretimiz Âdem
Şükredelim hâlimize dem-â-dem
Meydân görüp nâil olduk vahdete

Erkân-ı Erenler bağ-ı hürremdir
Hünkâr Hacı Bektâş şâh-ı keremdir
Abdal Ziya gözün aç dem bu demdir
Gerçekler lâyık olur bu izzete

Cemâli yârdan bir an ayrılma kâdir isen
Oku ümmü'l-kitâbı, Vech-inde mâhir isen

Ayırmazsan nazarın ol mihrâbı kübrâdan
Nûr olur çeşm-i fer'in nefsine câbir isen

Aç gözün ol mihrâbdır arş kürsî levhi kalem
Soyun bu varlığından, yokluğa hâzır isen

Sırat-ı müstakîmde yok olmadan varlık yok
Kıldan ince demişler bas geç bahadır isen

Ehl-i irfan bezminden geri kalma bir dem sen
Kılı kırk yardıkların görürsün tâhir isen

Dilde sabit kadem ol, Mecnûn misâl aşka düş
Yârdan gayrı nesne yok, yârine nâzır isen

Abdal Ziya muhabbet bir lemeân-ı şemsdir
Şendedir o şems-i nûr, delîl-i bahir isen

Cihân neş'elendi Nevrûz-u Sultân'dır bugün
Rûz-i ezelden beri Veliyy-i Yezdân'dır bugün

Dünyaya geldi bugün âlemler şehin-şâhı
Felekü'l-eflâk bahr-i berr devrandadır bugün

Kâinat gül-zâr-ı cinâne döndü serteser
Şâh'dan dile dileğin, derde dermândır bugün

Iyd-i ekberi bugün zümre-i nâciyânın
Dervişâna seyahat Şâh-ı Merdân'dır bugün

Zevk-i muhabbet diler, uşşâka Abdal Ziya
Çün aşıka dem-i çemen-zâr seyrândır bugün

Cümle mezheb ne var terket
Hakikat esrarına yet
Mürşid pendini etme red
Gayrı bir puta tapma sen

Sakın gönül koyma yâre
Mansûr gibi çekse dâre
Ağyâr ile atsa nâre
Gayrı bir puta tapma sen

Bu yollar ki çetincedir
Çekme kopar, pek incedir
Cümle ne var yerincedir
Gayrı bir puta tapma sen

Gel ol ulu Allah'ı bul
Merhametullâh ile dol
Rahmetullâh ile gark ol
Gayrı bir puta tapma sen

Abdal Ziya dîvânedir
Sözleri hep merdânedir
Taptığım der bir tanedir
Gayrı bir puta tapma sen

Çâr anâsırdan yoğrulduk
“Kûn” emriyle hayat bulduk
Değirmen misâl kurulduk
Değirmen kuran Muhammed
Kurduran Ali’dir Ali

El dil bel bağlı tığbentle
Niyâz ederiz hürmetle
Bahtlar açılır himmetle

Bahtımız açan Muhammed
Açtıran Ali’dir Ali

Değirmenin oluk tahtın
Yerleştiren Dede Hâtûn
Sırdaştırlar zâhir bâtın

Zâhirde sırdaş Muhammed
Bâtında Ali’dir Ali

Kesret içre gören Hakk’ı
Gerçeklerden yoktur farkı
Harıl harıl akar arkı

Suyunu bulan Muhammed
Akıtan Ali'dir Ali

Gerçek mihveri mürüvvet
Âşıkın gıdası sohbet
Bu mihverde bütün kudret

Mihverde duran Muhammed
Durduran Ali'dir Ali

Şan var Hakk'ın hikmetinde
Gayret göster hizmetinde
Çarkın dönsün mihverinde

Çarkını kuran Muhammed
Döndüren Ali'dir Ali

Nûr şol değirmenin taşı
Öğütür kuruyu-yaşı
Nefsinle eyle savaşı

Savaş meydânı Muhammed
Savaşan Ali'dir Ali

Meydânda yanandır ayân
Bâtın çerağı uyanan
Erdir ol vallahi inan

Yanan çerağ-ı Muhammed
Yandıran Ali'dir Ali

Her ne ise hükm-i kader
Rızâ göster anla haber
Sen ne elem çek ne keder

Hükmünü veren Muhammed
Hükümran Ali'dir Ali

Azm ile çalış, kalma geç
İkilikten birliğe geç
Cân içinde cânânı seç

Cân içre cânım Muhammed
Cân cânân Ali'dir Ali

Pendin tut Fahr-i cihânın
Yâri ol Oniki İmâmın
Gerçek okunsun fermânın

Fermânı yazan Muhammed
Yazdıran Ali'dir Ali

Nebî-i zî-şân-ı hikmet
Hadîsdir, Ali'yi zikret
Abdal Ziya budur servet
Dilde zikrim Yâ Muhammed

Her zaman Ali'dir Ali

Dedim ey Pîr'im, neden böyle dil-efkârsın
Dedi kalmadı merd-i meydân acısıdır
Dedim ey mîrim neden böyle eşk-i bârsın
Dedi kalmadı bir ârifan acısıdır

Dedim âşıkların sana câterk eder
Dedi doğru olanlar murâdma erer
Dedim Hünkârım bizleri eyleme heder
Dedi kalmadı bir âşıkân acısıdır

Dedim bağın düz ettin, gül gülistan iken
Dedi bilmediler kıymetin, bitti diken
Dedim merhamet kıl gönder yeni bir diken
Dedi kalmadı bir sâdıkan acısıdır

Dedim himmet eyle ey velîler serveri
Dedi hizmetle geçerler ırmakla nehri
Dedim mürüvvet et âcizlerin rehberi
Dedi kalmadı bir muhibbân acısıdır

Dedim bu Abdal Ziya'da dermân kalmadı
Dedi amma bu günü ferdaya salmadı
Dedim daha mı cevr ü cefamız dolmadı

Dedi kalmadı bir dervîşân acısıdır

Derde düşmüş ehl-i derd derdine dermândır Ali
Nâr-ı hicrânda kalmış her cana cânândır Ali

Şânına nâzil olmuş sûre-i sırr-ı haleti
Ekmel-i sırr-ı velâyet celîlü'ş-şândır Ali

Vech-i keremullahda okunur seb'ü'l-mesâni
Ki mahrem-i esrâr-ı Hak, emr-i Kur'ân'dır Ali

Âlemü'l-gaybın sıfatı, zât-ı anda âşikâr
Çün ulûmu nûr-i Nebi, mâhitâbândır Ali

Fahr-i Âlem "İlmin şehri benim, Ali kapısı"
Hadîsü-Nebevî hem Halilü'l-Rahmân'dır Ali

Hidâyet-i Şâh ile âşık Hakk'a vuslat eder
Gel gözün aç olma gafil, Şâh-ı Merdândır Ali

Nâ-çîz Abdal Ziyaın her an virdi Nâd-ı Ali
Evvel âhir zâhir bâtın hükm ü fermandır Ali

Dergâh-ı İmirze Baba çerâğın uyarmağa
Huzûr-ı Pîr'de peymân ile ikrar ver eyvallah

Lâ'dan geçtik bütün zikrimiz oldu illâ bizim
Ali Efendi Baba'da postu sen ser eyvallah

Bir yandan nûr-i Muhammed, bir yandan nûr-i Ali
Hâtemimiz "Kulhüvallah-ü ahad" er eyvallah

Rehberimiz oldu Muhammed mürşidimiz Ali
Giydirdiler hırka taç, bele kemer sar eyvallah

Gerçekçe söz vermişiz ikrârımızdan dönmeyiz
Sermest olup coşkun akan seli dür eyvallah

Karaşar ilinde tek bir münkir-münâfik olmasın
Emr-i Muhammed Ali hizmetine gir eyvallah

Abdal Ziya der rehber gönlüne gir mürşidi bul
Geç postuna has bahçenin güllerin der eyvallah

Dergâh-ı izzetten geldi bir hitâb
Nevrûz'unuz kutlu olsun erenler
Doğdu Kâbe içre ol mihr ü mehtâb
Nevrûz'unuz kutlu olsun cânânlar

Mevlüdü bugün Haydâr-ı Kerrâr'ın
Bu gelen sahibidir Zülfıkâr'ın
Gelmez bir misli daha bu serdârın
Nevrûz'unuz kutlu olsun gerçekler

Cihâna geldi bu Kadıyül hâcât
Yeni bir hayata döndü kâinat
Fesecedû emri, bil râh-ı necât
Nevrûz'unuz kutlu olsun ihvanlar

Cümle Nebî'lerle çok geldi nihân
Esed-ullah ismi olunca ayan
Nebî-i zî-şanla oldu nümâyân
Nevrûz'unuz kutlu olsun yâranlar

Zahiri Ali'dir bâtını Allah
Rahm-i mâderde Ali kelâmullah
Abdal Ziya beyân sırrı sırrullah
Nevrûz'unuz kutlu olsun âşıklar

Derviş fırka-i nâcîdir
Yâr ü ağyâr ser-tâcıdır
Her an Allah'a râcîdir
Dervişlikte murat alan

Derviş olanlar merd olur
Kalmaz kalbinde kin gurur
"Kâlû Belî'den dem vurur
Dervişlikte murat alan

Derviş gönlü melûl olmaz
Dünyayı bir pula saymaz
Ne riyâ-kârdır ne gammaz
Dervişlikte murat alan

Derviş çevirmez yüzünü
Yarıda koymaz sözünü
Hakk'tan ayırmaz özünü
Dervişlikte murat alan

Derviş ser verir sır vermez
Verdiği ikrârdan dönmez
Kimsenin aybını görmez

Dervişlikte murat alan

Derviş kanâatle gezer
Cân içre cânânı sezer
Muammâyı burda çözer
Dervişlikte murat alan

Derviş Tevellâ ehlidir
Şâh-ı Merdân kuludur
Oniki İmâm gülüdür
Dervişlikte murat alan

Derviş, sabrın menba'-ıdır
Mürüvveti hem ganîdir
Abdal Ziya ın cânıdır
Dervişlikte murat alan

Derviş olursan dervîş-i bürhân ol
Kanâat eyleyip hakikatle dol
Budur râh-ı Hakk'a varan doğru yol
Sen bürhân ender bürhânsın ey derviş

Dervişin kalbi Hakk'ın mihmân evi
Derviş gizli hazineler mahzeni
Uşşâk-a derviş muhabbet mâdeni
Sen yâr-ı kevn-i mekânsın ey derviş

Temâşâ dervişe rû-yi Sübhân'dır
Bu fazilet dervişe sehâdandır
Dervişe iki cihân nümâyandır
Sen Sübhân ender Sübhân'sın ey derviş

Kamu âlemsin misal-i yâr sensin
Bâb-ı vuslatsın cemâl-i yâr sensin
Kerem-kâmsın visâl-i yâr sensin
Pirler yâr u yârânısın ey derviş

Derviş gönlü her gönülden yücedir
Abdal Ziya yol inceden incedir
Bu fani dervişe bir eğlencedir
Sen sultân ender sultânsın ey derviş

Dil tahtında senden gayrı sultânı neylerim
Yeter bir yâr bana, sânî cânânı neylerim

Âşıkların dîdâra muhtaç, kaldır hicâbın
Göster hüsn-ü aynın, hûri-cinânı neylerim

Nâle-i efgan ile dem-â-dem mest olmağa
Bağ-ı hüsnün dururken, gülistânı neylerim

Lem'a-i hüsnünle dü-cihân olmuş ziyâ-dâr
Vech-i pertevinden özge nûr-feşânı neylerim

Şems ü mâh zâtındır görünen bu âlem içre
Nur cemâlinden başka bir ihsânı neylerim

Zât-ı yâre terk ettim cism ü cânı bî-riyâ
Ki vahdet demidir, dem ü devrânı neylerim

Abdal Ziya derd-i aşkta buldu derde devâ
Derd-i aşktan gelen derde, dermânı neylerim

Dün gece seyrânım vuslat-ı cânân
Attım varlık kaftanın oldum üryân
Visâlimde ne ben kaldım ne cihân

Budur ol mi'râc-ün-nebiyy-i zî-şân
Görmez oldu gözler gayrı bir seyrân

Gencîne-i esrârı Hüdâ'dır bu
Ehl-i irfan olana gıdâdır bu
Her dem yâr ile zevk u atâdır bu

Budur ol mi'râc-ün-nebiyy-i zî-şân
Görmez oldu gözler gayrı bir seyrân

Bu ilden yol yoktur gayrı bir ile
Bu ilde vuslat edilir yâr ile
Bu bî-pâyan zevk hiç sığar mı dile

Budur ol mi'râc-ün-nebiyy-i zî-şân
Görmez oldu gözler gayrı bir seyrân

Gel gerçek ol, söz sarfetme boş yere
Kayar pâyın düşersin birdenbire
Giydin hırka-kemer, taç koydun sere

Budur ol mi'râc-ün-nebiyy-i zî-şân
Görmez oldu gözler gayrı bir seyrân

Kitle kapunu bed-mâyeye açma
Tatlı aşına semm-i katil katma
Abdal Ziya yolundan ebed şaşma

Budur ol mi'râc-ün-nebiyy-i zişân
Görmez oldu gözler gayrı bir seyrân

Düştü gönül şehrine nâr-ı hicrân Yâ Ali
Hasretinle dîdeler hûn-i giryân Yâ Ali

Ben etmez isem kimler etsin âh-u efganı
Kanlı yaşım oldu buhâr-ı sûzân Yâ Ali

Himmet ulu Şâhım garîk-i bahr-i isyanını
Mürüvvetin ganîdir, eyle ihsân Yâ Ali

Hâli koyma göster cemâlin bu dil-dâdene
Şefkatin dilerim, hâlim perîşan Yâ Ali

Nâr-ı yâr puhte eder âşıkı Abdal Ziya
Vuslata lâyık değil mi puhtegân Yâ Ali

Düşürdün gam sahrâsına şâd olan gönlümü
Cevr-ü cefaya saldın azâd olan gönlümü

Âteş-i sûzânınla kavurup kebâb ettin
Sen ki gamze-i cellâd, âbâd olan gönlümü

Ey cânân, yeter artık bu hicrân-ı elemin
Yıkıp harâb eyledin bünyâd olan gönlümü

Firakın koymadı derdimi takrire mecâl
Avutamaz oldum ah vedâd olan gönlümü

Dil-âşûb emrazdan gezmeye kalmadı hâlim
Mecnûn edip pâ-mâl etti bâd olan gönlümü

Gam, zevk-u safa boş, dem bu dem devrân o devrân
Yalnız âvâre kılar mûtad olan gönlümü

Şahım, Abdal Ziya'yı dur etme cemâlinden
Ey âfitab rûşen et bî-dâd olan gönlümü

Ehl-i vahdet ceminde bizler olduk mest-i müdâm
Gönlümüz pasın siler âyinedir cem'-i irfan
Erkânımız kerem-kân çar mezhebe etmem îmân
Nemize yetmez Muhammed, Ali, Oniki İmâm

Kil ü kal'im yok benim, özümü söylerim ayân
Mezheb-i Caferi'yim, Muhammed'den budur beyân
Kimde var âşk-ı nişan, ona ayân olur pîran
Nemize yetmez Muhammed, Ali, Oniki İmâm

Muzaffer Tanrı-yâre her an için canım kurbân
Dileğim cennet değil cemâlullahdır her zaman
Abdal Ziya kâr zarar, bunlara etmiştir imân
Nemize yetmez Muhammed, Ali, Oniki İmâm

Elvân elvân mürşide ettim hizmet
Dönmezem birinden, yâ ne döneyim
Himmetleriyle buldum Hakk'a vuslat
Dönmezem birinden, yâ ne döneyim

Birinin Süleyman derler adına
Nâzenindi doyamadım tadına
Göçünce bugünü koydu yarma
Dönmezem birinden, yâ ne döneyim

İkinci, Ahmed'di, koç kolu Kadrî
Üçüncü Hasan, tarîk-i Rufâi
Göçtüler kaldım başbuğsuz sipâhî
Dönmezem birinden, yâ ne döneyim

Halvetî olup ettim halvetullah
Şeyhime derlerdi Hacı Feyzullah
Göçünce kaldım fi îmânılillah
Dönmezem birinden, yâ ne döneyim

Beşte nakşeyledim Nakşı Velî'den
Fakir yed tuttum Hüseyin-Ali'den
Göçtüler, farkım kalmadı deliden
Dönmezem birinden, yâ ne döneyim

Ki Mecnûn âvâre gezdim bir zaman
Elimden tuttu ol sâhibü'd-devran
Seyyid Basrî ile oldum şâduman
Dönmezem birinden, yâ ne döneyim

Bahşetti fakir'e sırr-ı Ali'yi
Ayırmazam bir uludan, uluyu
Şarab-ı kevserden içtim doluyu
Dönmezem birinden, yâ ne döneyim

Tâcım tekbirledi Ali Cemâli
Sormayın bana gayri bir suâli
Bunların cümlesi şüphesiz velî
Dönmezem birinden, yâ ne döneyim

Şeyhzâdem teşvişi kalbinden çıkar
Nehir, ırmak, çaylar deryâya akar
Ârif ol, göz iki amma bir bakar
Dönmezem birinden, yâ ne döneyim

Bu Abdal Ziya bende-i pîrandır
Anâsır donundan çıktı üryândır
Oniki İmâm aşkına kurbândır
Dönmezem birinden, yâ ne döneyim

Emr-i pîr uşşâka dilsâz olurum
Ararım bu yola âşık olucu
Âşık olanlara cân fedâ olsun
Olmayanlara olurum duacı

Bu yolun sahibi Muhammed Ali
Kırklara teslim ettiler meydânı
Geldi pirim oldu Kırklar serdarı
Ser-dâra cümlemiz olalım râci

Hak yola girenin kalmaz vebâli
Dilinden atmak gerek kil ü kali
Atmayanın bilinmez ne olur hâli
Yolsuzun sonu olur pek çok acı

Mehdîin zuhûratı yakın ola
Müin muvahhidleri hem-dem kıla
Münkir münafık boyunların vura
Elinde sıdk-ı sadâkat kılıncı

Abdal Ziya Hakk'ı görüp gelen yok
Bin nasihat etsen birin alan yok
Dertli hâlinden anlayan bilen yok
Herkes kesilmiş bir gürûh-i nâci

Er meydânına gir de gör
Cân-ı cânâna ver de gör
İrfan yoluna er de gör
Yol Muhammed Aliindir
Hacı Bektâş Velîindir

Bir mürşid-i kâmil gözle
Menzile erilmez sözle
Marifet yolların izle
Yol Muhammed Aliindir
Hacı Bektâş Velîindir

Vahdet bezminde ola gör
Bahr-i ummâna dala gör
Ol kenz-i mahfı bula gör
Yol Muhammed Aliindir
Hacı Bektâş Velîindir

Derûn-i aşkla eyle zâr
Varından kalmasın âsâr
Bir olsun yâr ile ağyâr
Yol Muhammed Aliindir
Hacı Bektâş Velîindir

Kâmil pendini tuta gör
Cân-u dil hizmet yapa gör
Mukabil hizmet âtâ gör
Yol Muhammed Aliindir
Hacı Bektâş Velîindir

Abdal Ziya der yanarım
Cânân yüz on dur envârım
Şâh Hüseyin'dir ebrârım
Yol Muhammed Aliindir
Hacı Bektâş Velîindir

Er olana bu kuyûdat bir külfet
Dilde olan azîm dâvâyı yok et
Rızâ göster hem kazâ vü belâya
Erlik er'e, muhabbettir muhabbet

Er'sen şekk ü şekvâyı ayân eyleme
Rızâ bâbmda ol, bühtân eyleme
Âşk-ı hakikati pinhân eyleme
Erlik er'e, muhabbettir muhabbet

Er, yâr u ağyâre eyler delâlet
Ağyar der gördüm yolları dalâlet
Er hoş nazar eyler, budur adâlet
Erlik er'e, muhabbettir muhabbet

Er isen fariğ ol hatâlardan
Kurtulursun vallahi cefâlardan
Birgün bıkarsın böyle sefalardan
Erlik er'e, muhabbettir muhabbet

Ere yekdürür her belâ vü kazâ
Hulk-i kerîmdir ol, eylemez nizâ
Melâmetle yoğruldu Abdal Ziya
Erlik er'e, muhabbettir muhabbet

Er'sen eğer sorma Hakk aşkı nedir
Söyleyemem, serde Bektâşilik var
Esîr-i nefs olan görmez Hak yüzün
Gösteremem, serde Bektâşilik var

Şerîatle, tarîkatten sorulmaz
Tarîkatle, marifetten sorulmaz
Marifetle, hakikatten sorulmaz
Söyleyemem, serde Bektâşilik var

İmâmlar katarını yedemezsin
Zevk-i Âl-i abâyı bilemezsin
Şer ile hakayık-ı göremezsin
Gösteremem, serde Bektâşilik var

Ne acebdir kendine verir varlık
Dü-cihânda vallahi çeker darlık
Aâdır göremez yapar barbarlık
Gösteremem, serde Bektâşilik var

Abdal Ziya kelâmın oldu tamam
Sözün riyâsız, anlar ârif olan
Tövbe, ahmak bunu bir daha soran
Söyleyemem, serde Bektâşilik var

Erenlerin selâmet deryâsına
Bu köhne zevrakım saldım Erenler
Gönül vermedim dünya sâfâsına
Hem nefha-i sûru çaldım Erenler

Erenlerin kokladım lâl-gülünden
Serden geçtim ebed yılmam ölümden
Münkir , münâfık, hasûdun dilinden
Bir çok zamanlar bunaldım Erenler

Erenlerin hakikat kitabından
Okudum sabr-ü tahammül bâbdan
Ki ben içtim âb-ı hayat âbından
Sohbet-i rindâne daldım Erenler

Erenlerin sohbetidir evrâdım
Cemâl-i yâri görmektir murâdım
Yedi iklim dört köşeyi dolandım
Nâr-ı hicrân içre kaldım Erenler

Erenlerin bezminde kana kandım
Ki gafletin uykusundan uyandım
Hak bende imiş ben gayride sandım
Çün zâhidlere emsaldim Erenler

Erenlerin giydim gerçek hâlini
Terk-i terk ile terkettim varımı
Her nazarda gördüm Hak cemâlini
Âşıka tat veren baldım Erenler

Erenlerin nûrun alâ nûr yüzü
Allah bir Muhammed Ali'dir özü
Abdal Ziya der tekmil ettim sözü
Murâdını bu bâbda aldım Erenler

Esrarengiz yollara akıl ermez
İcâzet olmayınca varıp gitme
Ser-encâmı neye varır bilinmez
îcâzet olmayınca varıp gitme

Dost yurduna iradenle gidersin
Dost bağının güllerini derersin
Dost gönlüne girer destur dilersin
İcâzet olmayınca varıp gitme

İkrârı tam, iradesi uludur
Sâkînin sunduğu kevser doludur
Rızâ-yı gönül selâmet yoludur
İcâzet olmayınca varıp gitme

İradeni kullan dostun yolunda
Görürsün yârini sağ u solunda
Bu lezzet bulunmaz arı balında
İcâzet olmayınca varıp gitme

Abdal Ziya yek dil olmak dininde
İrâde-i cüz'iyyesi elinde
İrâde-i küll mürşidin dilinde
İcâzet olmayınca varıp gitme

Esrâr-ı hakikati, fahr-i âlem Mustafâ'dan sor
Ledün esrârını vâsi-i Resûl Murtazâ'dan sor
Ciğerpare derdini Fâtıma Hayr-ün nisâ'dan sor
Zehri-âb kahrını Hazret-i İmâm Müctebâ'dan sor

Girdâb-ı Kerbelâ'yı Şâh-ı şehid Kerbelâ'dan sor
Melhame-i kübrâyı İmâm-ı Zeynel-abâ'dan sor

Yetmişiki mazlûma karşı yirmi iki bin mülhit
Saf dizip mazlûmlardan men etti nehri kavm-i Yezîd
Gerden-i Şâh-ı zî-şânâ sürdü hançer Şimr-i pelit
Eyledi kurretü'l-ayn Habîb-i leb-teşne şehid

Girdâb-ı Kerbelâ'yı Şâh-ı şehid Kerbelâ'dan sor
Melhame-i kübrâyı İmâm-ı Zeynel-abâ'dan sor

Hüseynî meşrebde derd-i hicrâna deva olur mu
Şâh aşkına yaş döken katarından cüdâ olur mu
"Tevellâ-Teberrâ"sın bilen illâ ve lâ olur mu
Şâh-ı şehidin bir zerre kanma paha olur mu

Girdâb-ı Kerbelâ'yı Şâh-ı şehid Kerbelâ'dan sor
Melhame-i kübrâyı İmâm-ı Zeynel-abâ'dan sor

Bugün mâh-ı Muharrem, durma an Şâh-ı şehîdâm
Mazlum âtişânı eritir, taşı değil insanı
Abdal Ziya men edemez giryeden çeşm-i giryânı
Dem-â-dem derûndan akıtır gam sahrasına kanı

Girdâb-ı Kerbelâ'yı Şâh-ı şehid Kerbelâ'dan sor
Melhame-i kübrâyı İmâm-ı Zeynel-abâ' dan sor

Ey âşık, “Bezm-i Elest” ikrârın güdenlerden ol
Gel bu sahrâ-yı vahdette postu serenlerden ol

Yüz sürüp eşiğine aşkla gir pîr dîvânına
Gel bu bezm-i pîrde cân-ı başı verenlerden ol

Mukaddes bu bezmin şarâbın içen felah bulur
Gel bu bezmin içinde mest olan Erenlerden ol

Gönül mir’at-ı cemâlin, var islâh eyle hâlin
Gel esrâr-ı hakikat sırrına girenlerden ol

Varın terk et, mesken tut yokluk içre Abdal Ziya
Gel bu fânîde cemâl-i yâri görenlerden ol

Ey benim yâr u yârânım
Hem cân içinde cânânım
Hakk'ı Hakk'tandır beyânım
Gelir kaflar kaf üstüne

Senden gayrı hasenim yok
Râz'dan bir encümenim yok
Dil var amma dehânım yok
Kalır lâflar lâf üstüne

Karar verirler bir işe
Sonra düşerler teşvişe
Lâflar değişe değişe
Dolar zarflar zarf üstüne

Tutanlar varlık izini
Düşünmezler hiç sözünü
Sıkarlar râbih özünü
Gider gaflar gaf üstüne

Sözünden dönerler hemân
Bütün sözler olur yavan
Ezeldir bu devr-i devrân
Olur tavlar tav üstüne

İşi rızâyla sağladık
Hakkaniyyetle bağladık
Ağyâr olanı dağladık
Olur aflar af üstüne

Bunların hepsi rivâyet
Doğruya Hakk'tan inâyet
Abdal Ziya' ya dirayet
Verir saflar saf üstüne

Ey cânım el sözünü arz etme öz cânına
Dost sırrını fâş etme, bak kendi noksanına

Hakikattir sözüm, meramım Hakk'ı icrâdır
Levm eyleme Hak dostunu yâr-u ağyarına

Nâ-merd sözüyle hakikat-ı Hak izhâr olmaz
Alma mazlûm ahını, bir danış vicdânına

Vicdânın kabul ederse âlâ, etmezse ger
Kim girerse girsin sen girme dostun kanma

Selim-ül-hâl ol ayrılma râh-ı hakikatten
Hak ile Hak ol da dön sadâkat meydânına

Gör "Ehl-i Beyt"i çekmediği sitem mi kaldı
Kimi sehm, kimi tığla vardı Hak dîvânına

Abdal Ziya fedâ-yı cân etti erbâbına
Şems-i Tebriz misâl ser-î hazır ihvânına

Ey gafil bu fânîde arzû-yu nefse tâlib olma
Dü-cihân senin olsa arzû-yu hırs artar bölünmez

Çeşme-i reh-güzârdan bir yudum bin de içen doymaz
Düşer girdâb-ı belâya, gussası artar tükenmez

Bu mihnet-i dünya gamından gel fâriğ ol durma sen
Zira bu bir âteş-i sûzândır, nârı artar sönmez

Bâb-ı rızâda sâbit kadem ol hâline şükreyle
Minnet etme kâinata bârân-ı gam artar dinmez

Nâ-merd malın yemez artırır eller târ u mâr eder
Merd olan Abdal Ziya, yer yedirir artar eksilmez

Ey gönül inim inim ne inlersin
Olur olmaz şekvâyı mı dinlersin
Boş yere kendini telef eylersin
Cân sen, cânân da sen Kayyûm'sun Yâ Hayy

Gönül bir esrâr-ı sırr-ı Hüdâ'dır
Kıran kınlan da Hakk'tan cüdâdır
Ne incit ne incin, câna gıdadır
Cân sen, cânân da sen Kayyûm'sun Yâ Hayy

Gönül, Hakk'ın ihsânı kullarına
Eğer dil-dâde isen yollarına
Vâkıf olursun cümle sırlarına
Cân sen, cânân da sen Kayyûm'sun Yâ Hayy

Gönül bir azamet-i İlâhîdir
Âşık sâdıkların seyrângâhıdır
Gerçek erenlerin secde-gâhıdır
Cân sen, cânân da sen Kayyûm'sun Yâ Hayy

Gönül hasletini bilmeyen bir cân
Kendinden bî-haber şekvâsı nişan
Abdal Ziya yalvar, Hak eyler ihsân
Cân sen, cânân da sen Kayyûm'sun Yâ Hayy

Ey hâce-i dânâ, ne dördü bilirsin ne de beşi
Râh-ı Hakk'ı bilmeyen kişi boştur hacca gidişi

Kılar namazın eyler ziyaret "Hâcer-i Esved'i"
Safa-Merve yedi tavâf eyler serîdir gidişi

Hoş, farzı edâ etmeğe dört-beş defa gider hacca
Fakat ne yazık ki hacı ticarete döker işi

Aklın almış hırs u tama' milyar olsa yeter demez
Ne çare koç kurbân eyler, çölde kalır yenmez aşı

Hacca tek şeytanla varıp bini ile dönen hacı
Zavallı esîr-i nefs'dir, der "şeytana attım taşı"

Hâce-i ekbere içi-dışı bir varmazsa bir hacı
Riyâ-kâr şeytan değil, vallahi şeytanın kardaşı

Türbe-i saadete varır kalbde varsa teşvişi
Sûrette hacı, sîrette Âdem değildir ol kişi

Gel hacım var bir er'e göstersin sana râh-ı Hakk'ı
Bildirsin, kim doğan, kim doğuran, kim kimindir eşi

Gör hacı ne acâib sözler söyler bu Abdal Ziya
Bir mahlûk var imiş anası erkek yavrusu dişi

Ey Şâhım, gönder bize bir sâhibü'z-zaman
Din de belirsiz oldu, îmân da belirsiz

Hiç eser-i ahlâk kalmadı bu âlemde
Bay da belirsiz oldu, bayan da belirsiz

Öz evlâdımdır demeğe imkân kalmadı
Baba belirsiz oldu, ana da belirsiz

Bir göz gezdirilirse etrafa kalmaz iz'ân
Bacı belirsiz oldu, zennân da belirsiz

Yuva kurayım dersen eğer yum gözünü
Kız da belirsiz oldu, dulân da belirsiz

Sakın olma bir kimse ile yâr u yârân
Yâr da belirsiz oldu, yârân da belirsiz

Abdal Ziya bu devir Yezîd Mervan devri
Yol da belirsiz oldu, erkân da belirsiz

Ey şâhların şâhı, cân içre cânım nerdesin
Dü-cihânda misli yok nevcivânım nerdesin

Aradım yedi iklim dört köşe kararım yok
Kevn ü mekânsız ey kaşı kemânım nerdesin

Hasret-i hicrinle perişandır bu bî-çâren
Câvidân-ı cihân, mâh-ı tâbânım nerdesin

Aşkınla yandım yakıldım, kalmadı mecâlim
Derdimin dermânı ulu sultânım nerdesin

Tükendi sabr ü kararı bu Abdal Ziyaın
Cemâlinin hayrânıdır, cânânım nerdesin

Ey tâlib, zâtını sen bildin ise
İklîm-i zât'a bir kez erdin ise
Zât ile zâtını bir ettin ise
Kalmamıştır sende senden hiç eser

Sende südûr etti Hakk'ın dîdârı
Şendedir Hüdâ'cümle esrân
Zât-ı celî sende kıldı kararı
Sen seni bil, sensin ol zât-ı Güher

Zâtını zâtında sen var zât eyle
Beratın alıp ele mir'ât eyle
Var beka mülkünde sen sebat eyle
Zât ile aranda kalmasın sefer

Mülkü bekada kim oldu pâdişâh
Eyledi kendinde zât'ı temâşâ
Abdal Ziya akar sel coşa coşa
Şarab-ı lâ-yezâlden içer kevser

Ey sofî, Hak cemâlini gördüğümden miyim zındık
Sen tevhidi bilmezsin, ben bildiğimden miyim zındık

Bu mülk-i fenâda eli dili beli pek bağladım
Ser-â-pâ aşkullah ile dolduğumdan mıyım zındık

Kenz-i hakikati ilm-i zâhirinle bulamazsın
Bu nâ-çîz vîrân gönlümde bulduğumdan mıyım zındık

Küfr ile kaim kâfirler, zühd ile dâim zâhidler
Ben dost cemâline hayran olduğumdan mıyım zındık

Zühdünle varlık bulup taetme bu Abdal Ziya'yı
Cümle varımdan soyundum, yokluğumdan mıyım zındık

Fedâ-yı cân ile cânâna olmuşum dil-beste
Maksûdum cemâl-i yâr, zâhidan varsın cennete

Cennet'in zevk-u safasın gönül dilemez aslâ
Dîdâr hayranıyım ben, katlanırım her mihnete

Rahmeyle hâlime ey yâr sen sâhibü'l-keremsin
Derd-i fırâkınla olmayayım kalbi şikeste

Sîne-çâk oldu nâr-ı aşkınla hem-dest olalı
Teselli kâr eylemez âteş-i sûzân hasrete

Hasretinle nâ-tüvân oldu bu âşık-ı şeydâ
Nur cemâlini göster, nihayet ver bu zulmete

Hak beyânı gelüp bî-beyânda ettim der-beyân
Abdal Ziya der, beyân nâ-puhteyi eder puhte

Figan eder bülbüller, lâle-zâr eyyâmı geldi
Tomurcuk gonca güller, bülbülün ahkâmı geldi
Yeşil giydi ovalar çimenler, hengamı geldi
Açıldı gül-i bahar, bülbülün ârâmı geldi

Gencîne-i irfanın âşıka in'âmı geldi
Bu gün Nevrûz-u Sultân, dervîşân bayramı geldi

Doğdu seherde şems-i hakikat nûr-i Hallâk'dan
Dâreyn nûra gark oldu, geldi Şâh cânib-i Hakk'dan
Hitâb-ı Esedullah duyuldu rûz-i misâkdan
Nebî-i zî-şan şâd oldu ol sadâ-yı muhrîkdan

Gencîne-i irfanın âşıka in'âmı geldi
Bu gün Nevrûz-u Sultân, dervîşân bayramı geldi

Âl-i esbakdan zuhûra geldi Kadi-ül-hâcât
Dağ-taş, sular-hâmûnlar, bütün zerrât buldu necat
Nühfelek cinn ü melek, nev-i beşer doldu neşât
Şâhım'ın esrârını neşre âcizdir külliyât

Gencîne-i irfanın âşıka in'âmı geldi
Bu gün Nevrûz-u Sultân, dervîşân bayramı geldi

Cihânın serveri, vâkıf-ı esrâr-ı Hüdâ'dır
Gencîne-i ledün'ün miftâhı hem-reh-nümâdır
Hak fermânı "Lâ fetâ illâ Ali Mürtezâ" dır
Abdal Ziya yoluna bin cân ile fedâdır

Gencîne-i irfanın âşıka in'âmı geldi
Bu gün Nevrûz-u Sultân, dervîşân bayramı geldi

Firâkınla beni cânân perişan kılacaksın
Kereminle meclûbunu şâdıman kılacaksın

Göster cemâlin inletme, ağlatma bî-çareni
Çünkü sonunda katlime sen fermân kılacaksın

Sahib-i basirettir cevr-ü cefaya katlanan
Encâmı hoştur derdime sen dermân kılacaksın

Şüphe yok lâl-i lebinden dökülür âşk-ı hayat
Rû-be-rû gelip o demde sen devrân kılacaksın

Hasretin yetti cânıma, cân da sen cânân da sen
Abdal Ziya âkıbet sen şâdân kılacaksın

Gafletten uyanıver
Fahr-i dervîş ol dervîş
Vârını cânâna ver
Fahr-i dervîş ol dervîş

Sû-i zann etme yâra
Çekerler seni dâra
Gel aldanma ağyâra
Fahr-i dervîş ol dervîş

Yâre vehmin elimdir
Sonu nâr-ı cahîmdir
Doğruya Hak kerîmdir
Fahr-i dervîş ol dervîş

Göz aç, vech-i yâre bak
Kandesin sen, kande Hak
Aşkla gel gafli bırak
Fahr-i dervîş ol dervîş

Ol yâr cân-ı tendedir
Gayrı değil şendedir
Cihân sana bendedir
Fahr-i dervîş ol dervîş

Sen senliğinde iken
Gönül doludur diken
Geç bu ikiliğinden
Fahr-i derviş ol dervîş

Vahdet deryâsı dipsiz
Durma dal ona ipsiz
Sakın kalma mürşidsiz
Fahr-i derviş ol dervîş

Abdal Ziya pervâsız
Kalbi selim, iğvâsız
Bu faniye sevdâsız
Fahr-i derviş ol dervîş

Gam çekme dertliyim diye ey kardaş
Ali'yi görenin derdi kalır mı
Derdin muradın birgün olur haldaş
Ali'yi görenin derdi kalır mı?

Bu dünyanın üç-beş gündür sefası
Kanma sakın, sonra çoktur cefası
Sev Hüseyn'i odur kevser sakisi
Ali'yi görenin derdi kalır mı?

"Ehl-i Beyt"e eyle aşkı muhabbet
Cân-u başla eyle bu yola hizmet
Hüseyin'den gayriye etme minnet
Ali'yi görenin derdi kalır mı?

Pirim Hacı Bektâş Veli'dir Velî
Mürşidim Basrî ululardan ulu
Abdal Ziya kemter kuludur kulu
Ali'yi görenin derdi kalır mı?

Garip kaldım imdat ey nesl-i Ali
Hak Muhammed Ali Hasan aşkına
Kutb-u âlem Hacı Bektâş-ı Veli
Deşt-i Kerbelâ Hüseyin aşkına

Levh-i kalem senin dîdârındadır
Şevk-ü şefkat senin gülzârındadır
Bu gedâna himmet âsârındadır
Zeynel-abâ, Bâkır, Câfer aşkına

Serde tâkat kalmadı hâlim yaman
Şensin dertlilerin derdine derman
Medet, mürüvvet dilerim el-amân
Musa Kâzım, Ali Rıza aşkına

Dûr eyleme kapından, bir gedânım
Terk eyledim mezheb ile edyânım
Merhamet, ey benim ulu sultânım
Takı, hem Nakî Askerî aşkına

Âşk ı şevk ile vardım dergâhına
Yüzüm gözüm sürdüm kademgâhma
Şefaat bu Abdal Ziya kuluna
Ol sâhib-üz-zaman Mehdi aşkına

Gel ey âşık yanma bu âşk nârına
Ki nâr-ı âşk demir derûnu yakar
Pek güçtür tahammül bu aşkın bârına
İlâhi âşk sevdâ-yı hâm'ı yıkar

İşte esrâr-ı hakikat bu b âbdır
İlm-i ledün hakikate sebakdır
İlm-i zâhir hakikate hicâbdır
Mekteb-i irfana gir, olma bakar

Mekteb-i irfândan almadan dersin
Mürşid eşiğine koymadan re'sin
Visâl-i Hakk'ı nasıl arzularsın
Sende varken bu benlikle bu vakar

Temizle kalbin at cümle sivâyı ,
Bir kâmile teslim et baş ve cân-ı
O demde görürsün vech-i Sübhân-ı
Mest eden lâhûtî bir koku kokar

Pîr âsitânesi nûr-i ziyâdır
Çerağı-şem'ası nûr-i ziyâdır
Şem'in pervânesi Abdal Ziya'dır
Nûr şem'inden feyz-i İlâhi akar

Gel ey gönül hoyrat hoyrat gezme bu fânî cihânı
Eğer Hak meclûbu isen özünde ara Mevlâ'yı

Özün bilmeyen anlamaz bu bir esrâr-ı Hüdâ'dır
Zâhid kenz-i irfanı bilmez, nasıl bilsin mânâyı

Âşinâ olmak dilersen âsitân-ı Hünkâr'a ser koy
Oku "aref " dersin tâlim eyle âlem-ül-esmâyı

Uyansın gönül çerağın Hacı Bektâş çerağından
Derûnun nûr ile dolsun sil kalbden gayrı sevdâyı

Her sefine bu ummânda menzil alamaz Abdal Ziya
Bir deryâ-yı azimdir, gerçekler aşar bu deryâyı

Gel ey vaiz olma anut, Hüdâ'dan ihsan iste
Beyhûde feryâd eyleme tûti-misâl kafeste

Zâhir ilminle kendini âzâde sanma sakın
Îmânından şüphen var ki dilersin son nefeste

Var ledün ilmin ta'lim et melâmet râhına gir
Yalnız erkân-ı şeriat ile olma pâ-beste

Savm-u salâtla varılmaz bil dergâh-ı izzete
Terket kin ü garaz-ı ol hakikate dil-beste

Ey hocam gel sedd-i nutk et piş öyle bir kâmilde
Komasın sende senlik kîl ü kal'den ol vareste

Abdal Ziya'ya. dinsiz der cühelâlık edersin
Hamdülillah "beli" dedik biz tâ "Bezm-i Elest"te

Gel gönül bu vahdet âleminde olma bî-huzûr
Huzûr ile cemâl gör çalınmadan nefhâ-i sûr

Secde ettin Âdem'e İblis olup taeyleme
Kendi nefsin anla bil, bildiğine olma mağrur

Bildiğin bir esrârı kimseye izhâr eyleme
Hakk'tan gayrı bilen yok, fâş eyleyen oldu menfur

Hak söyleyen Hak bilen, Hakk'tır "ene-l-Hak" işiten
Hakk'tır gören görünen Hak Hakk'tan eyledi zuhur

Bir nazar kıl âleme "fesemme-vechullah"ı gör
Abdal Ziya bildiğin bilme budur hayr-el umûr

Gel mürşid pendini tut
Sonra nâ-çar kalırsın
Zehir bile verse yut
Sonra nâ-çar kalırsın

Çıkma mürşid sözünden
Ayrılma hiç izinden
Düşmeyesin gözünden
Sonra nâ-çar kalırsın

Mürşide ettirme âh
Budur Hakk'a doğru râh
Ettirir isen eyvâh
Sonra nâ-çar kalırsın

Mürşid kelâmın hakla
Gönül evinde sakla
Ser ver sırrını açma
Sonra nâ-çar kalırsın

Sanl mürşid destine
Niyâz et pîr postuna
Kem bakma Hak dostuna
Sonra nâ-çar kalırsın
Mürşid pendin bu sebak

Yandan görme doğru bak
Kurmasınlar bir tuzak
Sonra nâ-çar kalırsın

Düş mürşidin izine
Kanma münkir sözüne
Kurt düşürme özüne
Sonra nâ-çar kalırsın

Mürş iddir âl-i himmet
Kaçınma eyle hizmet
Budur hem farz hem sünnet
Sonra nâ-çar kalırsın

Mürşid gönlünü sarsma
Cihâna kulak asma
Mert ol aç elin, kısma
Sonra nâ-çar kalırsın

Mürşide et niyâzın
Gizleme hiçbir râzın
Doğru tartsın terâzin
Sonra nâ-çar kalırsın

Gönlün mürşidle olsun
Sofran mihmânla dolsun
Sakın riyâ olmasın
Sonra nâ-çar kalırsın

Mürşid gönlü bir konak
Mihmân olur orda Hak
Serden geç girmene bak
Sonra nâ-çar kalırsın

Mürşidi olmayanın
Mürşidi şeytan anın
Görmezsen Hak cemâlin
Sonra nâ-çar kalırsın

Abdal Ziya nutku kes
Yeter, anladı herkes
Nutkunda olma nekes
Sonra nâ-çar kalırsın

Gerçek cem'i âşıkların derdinin dermânıdır
Ten kaydın terk etmeyen âşık değil berrânîdir

Kanma bunların güler yüzüne ey dil-i âgâh
Açma mi'rac kapusun zira bunlar Mervânî'dir

Tâlib-i Hak geçer cân ile tenden olur üryân
Bunlar ki Cennet-i a'lâ'hûri gılmânîdir

Kutlu mübarek olsun bunlara Mi'râc-ün-Nebî
Tulûat-ı ilm-i ledün bunların irfanîdır

Abdal Ziya der, aldanmayın her ikrâr verene
Meydâna giren kimi Rahmâni, kimi şeytânîdir

Gerçekler ululardan haya eder
Nasihatlarını eylemez heder
Bilgi gurur inat değildir kader
Vallahi billâhi görürsün keder

Ârif ol neylersin benliği kini
Gözetle özünü tanı kendini
Gel boş yere üzme karşındakini
Vallahi billâhi görürsün keder

Şeriatta yoktur böyle bir esrar
Tarîkatta bine hizmet bir ikrâr
Uyup nefsine gel olma bî-karar
Vallahi billâhi görürsün keder

Âr edersen hakikate erersin
Erenler katında devrân edersin
Âr etmez isen gümâna düşersin
Vallahi billâhi görürsün keder

Abdal Ziya böyle görmüş hayâtı
Âşıklar da burda bulmuş necâtı
Sâkin ol gel olma demirden katı
Vallahi billâhi görürsün keder

Gerçeklerle gerçek olayım dersen
Kendi noksâgözet, elin görme
Kahr ile lûtf-u bir edeyim dersen
Kendi noksâgözet, elin görme

Mürşid pendini nakşeyle özüne
Kulak verme gayrilerin sözüne
Yâr u ağyâr bir görünsün gözüne
Kendi noksânın gözet, elin görme

Erenler yolunu daima izle
Riyâdan âri ol kalbin temizle
Gel sırrı faş etme cân içre gizle
Kendi noksâgözet, elin görme

Meydân-ı erenlerde riyâ olmaz
Gördüklerin bir hayâl, bâki kalmaz
Kimsenin âr'ı kimseden sorulmaz
Kendi noksâgözet, elin görme

Kâmil görür örter, bilir söylemez
Bu mânâyı her bir âlim çözemez
Nefsini bilmeyen Rabbin bilemez
Kendi noksânın gözet, elin görme

Abdal Ziya bu devrân gelip geçer
Her yaratık ecel şerbetin içer
Birgün Melekül-mevt seni de seçer
Kendi noksânın gözet, elin görme

Gerçeksen gemini salma engine
Gerçek esrârına pâyan bulunmaz
İncinme çalınır kara gönlüne
Gönül yarasına dermân bulunmaz

Âşıklara lâzım olan şehâmet
Gösterme efsâne ile kerâmet
İncitme bir gönül, etme nedâmet
Bil, senden yüce bir sultân bulunmaz

Nâzenin ikrân cümleye faik
Yolumuz hülyâya değildir lâyık
Sanma sakın her yolda var hakayık
Ali'ler çok, Şâh-ı Merdân bulunmaz

Tanınmaz oldu bu âlemde erler
Çıktı bir takım efsâne hünerler
Eblehlere sorsan ârifiz derler
Yalnız benden gedâ nâdan bulunmaz

Abdal Ziya bu âlemin kemteri
Sim ü zer efsânede yok hüneri
Hüseyin aşkına terketti ser-î
Hüseyin'den ulu cânân bulunmaz

Gevher-i Hak kelâm-ı mürşid gûşuna menkuş et
Gaflet etme sen de derya gibi cûş ü hurûş et

Ten tahtım seyr-ü sefer eyle durma ey âşık
Fenâ ender fenâ ol kervansarayın bir hoş et

Nefse uyup hâz duyma sen dünya alâyişinden
"El fakr-ü fahr-i" sırrında kendini abâ pûş et

Görme aybın kimsenin sen kendi hâline bak
Nefsine hâkim ol merd isen bu pendimi gûş et

Ber-murâd olmak ister isen ey âşık-ı billâh
"Ente mutu" sırrına vâkıf ol nefsini medhûş et

Bu fâni varlığın bir kâr eylemez Abdal Ziya
Yürü git gerçek bezminde vahdet cûr'asın nûş et

Gönül kadehinden şarâb-ı aşkı
İçmeyen kesrette vahdet bulamaz
Geç benlik hicabından olma şakî
Geçmeyen kesrette vahdet bulamaz

Ser koymazsan erenler erkânına
Feda etmezsen cân-ı cânânına
Pervasızca feleğin devrânına
Uçmayan kesrette vahdet bulamaz

Olma evlâd-ü ayâl mal düşkünü
Olursun sûret-i âlem şaşkını
Per aç vech-i yârin bölme aşkını
Açmayan kesrette vahdet bulamaz

Leyl-ü nehar Mecnûn gibi eyle zâr
Gönlünde kalmasın yârdan gayrı yâr
Varlığın saç savur, budur iyi kâr
Saçmayan kesrette vahdet bulamaz

Sevilen sevenden gayrı değildir
Gülün han gülden gayn değildir
Abdal Ziya Hakk'dan ayrı değildir
Seçmeyen kesrette vahdet bulamaz

Gönül lûtf-u İlâhî, pertev-i nûr-efşândır
Gönül avn-i İlâhi, nazargâhı cânândır

Kalb-i müin, Allah'ın bir Beytü'l-muazzamı
Gönül feyz-i İlâhi, temâşâ-i cihandır

Kalb-i müin, Allah'ın nûr-i inâyet bâb-ı
Gönül zikr-i İlâhi, mdr'at-ı nümâyândır

Kalb-i müin, Allah'ın mülk-i kân-ı keremi
Gönül taht-ı İlâhi, "fakr ü fahri" ayândır

Kalb-i müin, Allah'ın gencîne-i irfanı
Gönül vehb-i İlâhi, Kâbe-i câvidandır

Kalb-i müin, Allah'ın kenz-i esrar mâhzeni
Gönül âşk-ı İlâhi, saltanat-ı Rahmân'dır

Kalb-i müin Tûr-i Sîna tecellî envârı
Gönül şem-i İlâhi, Abdal Ziya hayrandır

Gönül şehrinin sultânına varsam
Dîvânına kabûl eder mi dersin
Hâk-i pâyine yüz sürüp yalvarsam
Bu hâk-i sârine acır mı dersin

Pek perîşânım ey sâhib-i kudret
Bu âciz gedâna eyle mürüvvet
Cürm ü günâhım çok, dilerim himmet
Sâye-i bezmine alır mı dersin

Cemâlinin meftûnuyum ey şahım
Yoktur senden gayrı bir secde-gâhım
Her iki cihânda sensin penâhım
Âşık vech-i yâre doyar mı dersin

Feyz-i nazar kıl senin kurbânenem
Sen Hakk'sın ben bende-i fermanenem
Rahmeyle hâlime, bir divânenem
Bu nâr-ı firkatte koyar mı dersin

Şimdi buldum sonsuz zevk-u safayı
Bir eyledim safa ile cefayı
Bu miskin bî-çâre Abdal Ziya'yı
Ali katarına katar mı dersin

Gönülden yol gider diyâr-ı aşka
Her gönülün devrânı başka başka
Diyâr-ı aşktan ben ayrılmam hâşâ
Her Kanber'in kervânı başka başka

Nüsha-i kübrâ'dır bil zât-ı Ali
Şâh-ı Sultân mükerremdir ol velî
Aşkıyla olmuşum divâne deli
Her âşıkın seyrânı başka başka

Ne cennet dilerim ne hûri Rıdvân
Cihânda maksûdum cemâl-i cânân
Şensin destegîrim Yâ Şâh-ı Merdân
Her kişinin yârânı başka başka

Şâhım, Abdal Ziya bir bî-çâredir
Şem'inde aşkla yanan pervânedir
Mecnûn olmuş bilmez ki divânedir
Her Mecnûn'un hayrânı başka başka

Gördüğün yolun ulviyyeti çoktur
Yaraşmaz kibr-ü kin, tama' girene
Bu yolda nifâk, yalan, riyâ yoktur
Meyl-i dünya haram, meydân görene

Meydân alıkoymaz seni işinden
Daim sakın, yeme nâ-merd aşından
Merd ol ayrılma hiç merdlik peşinden
Meydân görüp bilenedir köre ne

Buhûl, hased olanda olmaz refâ
Hâris olur cihânla eyler nizâ
Aşktan kâm almamış hayvandır hazâ
Âşk olsun dokuzu kalpten sürene

Ulvî makamda bu dokuz bulunmaz
Varsa gemisi deryâya salınmaz
Biri olsa bile menzil alınmaz
Makam-ı ulviyyet Hakk'tan erene

Abdal Ziya bir miskin bî-çâredir
Hamd-U sena bunlardan azadedir
Kim ne derse desin bir divânedir
Cân-ı da fedâ ezelden verene

Güzel Şâhım, dosta düşmana dost eyle sen beni
Himmet eyleyüp nûrunla sermest eyle sen beni
Zerrâk dilinden kurtarıp bâ-best eyle sen beni

Gönlüm nâr eyledi nâr-ı zerrâk meded Yâ Ali
Âşkınla yanmışım, nâre hâcet mi var Yâ Velî

Ehl-i hakikat "Bezm-i Elest"de terki terk etmiş
Ehli harâbât olup cemâlullahı zevk etmiş
Ehli zerrâk ise âşıklara zehr-i zerk etmiş

Gönlüm nâr eyledi nâr-ı zerrâk meded Yâ Ali
Aşkınla yanmışım, nâre hâcet mi var Yâ Velî

Ehl-i fesat bırakmadı îtikad âşıkânda
Kem sözlerle bırakmadı kanâat muhibbânda
Yolsuz zerrâk bırakmadı sadâkat sâdıkanda

Gönlüm nâr eyledi nâr-ı zerrâk meded Yâ Ali
Aşkınla yanmışım, nâre hâcet mi var Yâ Velî

Abdal Ziya'ya taeden derde dûçâr olmasın
Dilerim bâr-i Hûda'dan gayriye bâr olmasın
Kurtulup zerrâk bed-gümândan, ehl-i nâr olmasın

Gönlüm nâr eyledi nâr-ı zerrâk meded Yâ Ali
Aşkınla yanmışım, nâre hâcet mi var Yâ Velî

Güzellikte yok bir eşin
Kendini sevdirmek işin
Kim bırakır senin peşin
Cihan sana cân verici

Varıp gideyim bir er'e
Günüm geçmesin âvâre
Gönül vermişim ne çâre
Cihân sana cân verici

Erenlere bende oldum
O demde âşk ile doldum
Cân-ı koyup seni buldum
Cihân sana cân verici

Çün bu cânım sana kurbân
Varlığım yok oldu hemân
Aranmaz bu derde dermân
Cihân sana cân verici

Yokluk derdimin dermânı
Gönlümün sensin mihmânı
Neyleyim gayrı seyrânı
Cihân sana cân verici

İkilikten bire ermek
Canını cânâna vermek
Ölmezden evveldir ölmek
Cihân sana can verici

Abdal Ziya Hakk'tır sözün
Hakk'ı görür daim gözün
Ayırmazsan Hakk'tan özün
Cihân sana cân verici

Gel aldanma ârif ol, bu fanînin yoktur bekası
Bu bir zıll-ü hayâldir sanma bâkî kalır bir devlet

Gönül verme beş-on günlük tantanalı âlâyişe
Gözler kapandıkta o saltanatın olur bir zillet

Nûr-i hakikate göz aç rehâ o nûr-i ziyâdır
Ko saltanatı bil "fakr-u fahr-i" kemâl-i fazilet

Gerçek vermedi kıymet kâinatın bir zerresine
Kahr-ı lûtf-u bir eyleyip oldu sâhib-i adâlet

Gerçekçesine cân feda eyler isen Abdal Ziya
Hak mahrum koymaz elbette ihsân eder bir menzilet

Hâcet kalmadı hâlimi beyâna
Gülmezsem kızar, gülsem azar gider
Küssem, küstahlık saçar her bir yana
Cemâl ister, celâlden kaçar gider

Dost celâl cemâli bir etmek gerek
Yâr zehr-i bal şerbettir içmek gerek
Dağ taş, dere tepeyi geçmek gerek
Çün sel gelir ırmaklar taşar gider

Taşmadan yâr ile yâr olmadınsa
Gaflet uykusundan uyanmadınsa
Bunca yıl yârini anlamadınsa
Heyhât sana nâdan da şaşar gider

Vahdet şarâbın yâr elinden içen
Münkire uyup da yârinden geçen
Elinle ektiğin elinle biçen
Ağlamaz başına derd açar gider

Vahdetle sürülür kırkların demi
Vahdetle uyanır erenler cemi
Vahdetle uzun yola çıkan gemi
Şüphesiz yedi ummân aşar gider

Kırklar dem-i devrânıdır bu devrân
Pîr eteğin tutanlar oldu hayrân
Fedâ-yı cân edip olanlar kurbân
Kıldan ince sırât-ı basar gider

Abdal Ziya miskin, gedâ bir kemter
Dosta taeden olur kelbten beter
"Hümeze" tin sûresin oku yeter
Bir gün bu fırsat elden uçar gider

Hak aşkıyla koyun güden bir çoban
Kıraç yerlerde hiç koyun güder mi
Çalıda kuş, vîrânelerde baykuş,
Gül dalında bülbül gibi öter mi

Dü-cihân gül Muhammed, bülbül Ali
Hasan Hüseyn kâinatın serveri
Aşklarıyla oldum dîvâne deli
Aşık-ı şeydânın nârı söner mi

Âşıkı yâr katarına katsalar
Yedi iklim dört köşede gütseler
Mansûr gibi Hak darına çekseler
Hiç bu âşık ikrârmdan döner mi

Katılanlar Şâh Hüseyn sürüsüne
Tenleri sığmaz oldu derisine
Karşı koydular adüvv çerisine
Bu âşık yâr üstüne yâr sever mi

Bu yol Hak Muhammed Ali yoludur
Esrâr-ı hakikat ile doludur
Abdal Ziya güden Hakk'ın kuludur
Aşık-ı billâh güdenden bezer mi

Hak cemâlin görmeye, âyine-i insana bak
Ârif isen sen seni bil gör mâh-ı tâbâna bak

Nûr-i tecellâ-yı aşktan zâhir oldu ol vücûd
Vücûd-u zerren ayan içün bahr-i ummâna bak

Hakk'ın nûrundan cümle eşya tecelli eyledi
Uyan gafletten aç gözün, ol ulu devrâna bak

Min-küll-il-vücûh âşikâr etmiş Hüdâ kendini
Yetmez mi bu bürhân sana, gördüğün seyrâna bak

Bu âlemde yâr yüzün görmeyen yarın göremez
Kanma ağyâre nûr-i Hakk'la dolmuş cihâna bak

Hak yüzü nihân değil, andan ayân bir nesne yok
Delil "semme vechullah", aç âyât-ı Kur'ân'a bak

Gezdim cihânı cânândan gayrı bir cân görmedim
Abdal Ziya ser-mest olup cemâl-i cânâna bak

Hak cümle esrarını insanda belirtmiş
Vech-i Rahman Âdemdir Furkan'da belirtmiş

Deryâ-yı Hakk'dan var oldu vücûd-i Âdem
Ki zerre-i Âdemi cihanda belirtmiş

Muhammed-Ali Hak nûrunun tecellâsı
Münâvebe ile ârifanda belirtmiş

Yâr Vech-in burda görmeyen yarın göremez
Bu bir emr-i İlâhi, Kur'ân'da belirtmiş

Abdal Ziya görmek dilersen Hak cemâlin
Nazar kıl vech-i insana, anda belirtmiş

Hak yola girdin kaim ol, bul hidayet er'sen sen
Hacı Bektâş gibi yetmiş üç'ü bir et er'sen sen

Gafletten uyan ehl-i tecrit ol, bil bul aslım
Dü-cihânda zerre kalma bul saadet er'sen sen

Mtilk-i fenada fena bulmaz gerçek olan erler
Sivâyı terket eyle gerçeğe hizmet er'sen sen

Çıkar gönülden kuyûdât-ı mihmân eyle zât'ı
Fenâ mülkünden beri ol, bul reşâdet er'sen sen

Görünen bu mükevvenât Hakk'ın tecellisidir
Tecellîden âgâh ol şendedir kudret er'sen sen

Beka-yı zât-ı mutlaksın fani olan ekvandır
Bil ki zâtındadır mânâ-yı ulviyyet er'sen sen

Bu sözler senden değil, tecellidir Abdal Ziya
Arama mezheb-ü dîn eyle fütüvvet er'sen sen

Hak yoluna serden geçip girenler
Gönülde ara bul Hakk'ı dediler
Hakk'ı vâhid halkta ayân görenler
Gönülde ara bul Hakk'ı dediler

Zât-ı tecelliye terkeden vârın
Nâm-ı hem nişânı kalmaz ağyârın
Her zerrede görür vech-ini yârin
Gönülde ara bul Hakk'ı dediler

Ârif olanların aşktır burağı
Her an uyanıktır gönül çerağı
Gönül arşı Rahmân Hakk'ın durağı
Gönülde ara bul Hakk'ı dediler

"İsm-i âzam" sırrı zikr-i Ali'dir
Abdal Ziya eşiğinin kuludur
"Ehl-i Beyt"in yolu gönül yoludur
Gönülde ara bul Hakk'ı dediler

Hakikatin zübdesiyiz
Ali kulu derler bize
Âl-i abâ bendesiyiz
Ali kulu derler bize

Cihânın sultânı Ali
Cemâlidir zât-ı celî
Zikrimiz hep seyenceli
Ali kulu derler bize

Zâhir-bâtın, evvel-âhir
Ali külli şey'in kadîr
Şerîatte olduk tâhir
Ali kulu derler bize

Ali'dir bâtın olan râh
Oldur cümleye secde-gâh
Tarîkatte olduk agâh
Ali kulu derler bize

Oniki İmâm kuluyuz
Has bahçenin biz gülüyüz
Marifetin bülbülüyüz
Ali kulu derler bize

Ali'yle yâr olan kişi
Kalbinden siler teşvişi
Hakikattir cümle işi
Ali kulu derler bize

Abdal Ziya aç meydânı
Sürülsün kırklar erkânı
Saki, sun geldi zamânı
Ali kulu derler bize

Hakk'a vuslat dilersen, gönül verme yabana
Çünkü Hak şendedir, sen nerdesin bir sorsana

Aldanma nefsin âlâyişine gel kıl hâzer
Uyan gafletten seyrin olsun hakikat-nümâ

Bilmeyen "aref ' dersin, Hakk'ı idrâk eylemez
Bu sim bahşetti bize Muhammed Mustafa

Geç dünya emelinden gönlün arıt kederden
Dü-cihân şefi'in olsun Aliyye'l-Mürteza

Bezm-i celî'de âşk şarâbın kim ki tatmadı
Sâki-i sâgardan olmaz derdine bir devâ

Soyun varlığından derûnun olsun mücellâ
Muinindir Hazret-i Hünkâr ey Abdal Ziya

Hakk'ın cemâli sende, kemâli de sendedir
Aşık-ı billâh olan aşkullâha bendedir

Bende olan faş etmez hakikat esrârını
Hazîne-i esrâr-ı İlâhi o tendedir

Vücûd-u gerçektir zât-ı Hakk'a mutlak nişan
Sırrullâha vâkıf olan vahdet cem'indedir

Cümle gerçekler sim sır eder sır içinde
Ser verir sır vermez, zât-ı Hakk'ın demindedir

Zâhirin ayrı değildir, bâtının aynıdır
Evvel, âhir, zâhirin esrarı bâtındadır

Hakk'tır senden görünen çün Hakk'tan gayrı yok
Hak mir'âtısın Hak da senin mir'âtındadır

Bütün varlık esrar-ı zât-ı Hak Abdal Ziya
Tecelliyât-ı sırr-ı İlâhi zâtmdadır

Hamdülillah ayân oldu sırr-ı nihânım bu gece
Nûr-u esrâr-ı İlâhi oldu bürhânım bu gece
Ref oldu cümle hicablar mest ü hayrânım bu gece
Lebbeyk lebbeyk diye nûr-feşândır dehânım bu gece

Soyundum mâ-sivâdan bî-riyâ üryânım bu gece
Kurbân sana bu cân sultânım bu gece, ah bu gece

Viran gönül mülkümü kereminle âbâd eyledin
Nâ-çîz aşkımı fazl-ı ihsânınla müzdâd eyledin
İçirip cur'a-yı aşkı gussadan âzâd eyledin
Lûtfunla Abdal Ziya'yı mesrûrül-fuad eyledin

Soyundum mâ-sivâdan bî-riyâ üryânım bu gece
Kurbân sana bu cân sultânım bu gece, ah bu gece

Hamdülillah bende oldum Haydar-ı Kerrâr'a ben
Gördüm Hak cemâlin belî dedim ol ser-dâra ben

Zâhid Hak dîdârını görecekmiş cennette
Sabrım tükendi burda ulaştım ol dîdâre ben

Nâ-ehl-e âlem içre Hak vech-in mestûr eylemiş
Ehl-e izhâr etmiş vardım ol tecelli-zâre ben

Gafil idrâk eylemez her zerre Hak ile kaim
Bî-basardır, nesin yalvarayım ol settâr'e ben

Çün kâinat Abdal Ziya zât-ı yâr ile mevsûf
Nâr-ı aşkla yandım yakıldım ol vech-i yâre ben

Harâbât ehline hayat vermiş vîrâneler
Hiçbir ferde hayat vermemiştir kâşâneler

Harâbât'a sorma keyfiyetin arz edemez
Bu esrân nihân eylemiştir hizâneler

Sekahüm şarâbın vahdet bezminde nûş eden
Olur bî-hûş çün ana refiktir mestâneler

Âşk oduna yanan bu esrâra vâkıf olan
Bilir nakledemez, numûnedir pervâneler

Ey âşık hass-ül-hass iken gel sen olma taklîd
İşte meydân, işte erkân, işte cemhâneler

Müşkülün nedir ki gayriden esrâr sorarsın
Var cemhânede sor, nene gerek demhâneler

Nâr-ı aşkla yanıp dîvâne ol Abdal Ziya
Huzûr-ı Pîr'de murâda ermiş dîvâneler

Harmanım savurdu Hünkâr'ın yeli
Tâ "Bezm-i Elest"de demişiz belî
Şâhidim Muhammed, kefilim Ali
İkrâra geldim ey gerçekler gülü

Cem' oldu erenler sürüldü demler
Fetholdu hayırlar, defoldu şerler

Çekildi tekbirler tığlandı kurbân
Okundu tercüman kuruldu kazan
Uyandı çerağlar açıldı meydân
Bâ-safa devrâna oturdu yâran

Cem' oldu erenler sürüldü demler
Fetholdu hayırlar, defoldu şerler

Adabla edildi namazlar edâ
Cümlenin hem câm cânâna fedâ
İşte bu yoldadır esrâr-ı Hüdâ
Ayrılmaz bu cemde bay ile gedâ

Cem' oldu erenler sürüldü demler
Fetholdu hayırlar, defoldu şerler

Postlara oturdu meclis-i ârâ
Teveccüh ederler cemâl-i yâra
Çektiler fakiri meydân-ı dara
And içip ikrâeyledim sârâ

Cem' oldu erenler sürüldü demler
Fetholdu hayırlar, defoldu şerler

Mürşidim Muhammed, sahib-i ebrâr
Rehberim Hazret-i Haydar-ı Kerrâr
Nasibim vermeğe verdiler karar
El dil bel bağlanıp çözüldü esrâr

Cem'oldu erenler sürüldü demler
Fetholdu hayırlar, defoldu şerler

Boynuma doladı Tığ-bendi rehber
"Yâ miftahül-ebvâb" dedi ol güher
Dört kapı selâmın verdi bâ-hüner
Çekildi gülbanglar, inledi heryer

Cem' oldu erenler sürüldü demler
Fetholdu hayırlar, defoldu şerler

Varınca meydâna eyledik niyâz
Rehberim okudu âyâtı feyyâz
Mi'râca o demde ettikdi pervâz
Hak ile konuştuk nice binbir râz

Cem' oldu erenler sürüldü demler
Fetholdu hayırlar, defoldu şerler

Emr-i Hak Âdem'e sücûdu ettim
Varlıktan soyunup benliği attım
Kesrette, deryâ-yı vahdete battım
"Vemâ erselnâke" sırrına yettim

Cem' oldu erenler sürüldü demler
Fetholdu hayırlar, defoldu şerler

El el'e el-Hakk'a verûben uçtum
Sırât-ı müstakim köprüsün geçtim
Şarâb-ı kevserden bir dolu içtim
Hak ile nâ-Hakk'ı o demde seçtim

Cem' oldu erenler sürüldü demler
Fetholdu hayırlar, defoldu şerler

Mi'râcım kutladı ezcümle pîran
Yeniden eyledim tecdîd-i îmân
Bu Abdal Ziya' ya ettiler ihsan
Pîrim Hacı Bektâş göründü ayan

Hayâlinden gayrı yok dîde-i giryân içinde
Ey Hüseynî Hakk'a vâsıl oldun al kan içinde

Düştü âteş-i firakın sîne-i sûzânıma
Seng-i sînem çâk oldu âteş-i sûzân içinde

Devr-i âlem halimde eser-i tâkat koymadı
Göçüp gitti bunca nârı kaldı bu cân içinde

Oldum bir deli-dîvâne Hak bana olsun muin
Terâzî-i adâlet kalmadı bu cihân içinde

Abdal Ziya gönül âlemin kime şerh eylesin
Cümle yârân bunaldı bu nâr-ı hicrân içinde

Her an açıktır erenler kapısı
Riyâsız aşıklar alır murâdın
Erden yayılır hakikat kokusu
Riyâsız aşıklar alır muradın

Ehl-i hakikat sohbetine varan
Kerem kuşağını beline saran
Ser verir sır vermez huzûrda duran
Riyasız aşıklar alır murâdın

Sahib-i hakikat mestâne olur
Aradığın kendi özünde bulur
Bu menzilde cân-u cânân bir durur
Riyâsız aşıklar alır murâdın

Dâr-ı Pîr'e yüz süren mahrum kalmaz
Has bahçesinde açan güller solmaz
Himmeti ganîdir keremsiz olmaz
Riyâsız aşıklar alır murâdın

Gerçekçesine verenler ikrârın
Soyunur varlıktan terk eder ârın
Abdal Ziya hâdimidir bunların
Riyasız aşıklar alır murâdın

Her seherde aşkla menzilim seyrân ederken
Ki devrânım bir nûr-u mücellâya dayandı

Nidâ-i erci-i sem'ime dolup girerken
Ki hasreti hicrân yârin nuruna boyandı

Bu gönül suvar olmuşken kal'a-i bekaya
Bir müddet için sed çekildi ahd-u vefaya

Zira muhibban düştü hengame-i vegaya
Seven sevmeyen gafiller uykudan uyandı

Abdal Ziya'yi mest etti kurbü Hüdayı âşk
Meyli dünya etmeyip buldu cavidan-ı âşk

Her yolcuyu kabûl etmez bu katâr
Çünkü bu yol bu diyarın değildir
Zâhid emvalini satmaz bu aktar
Bâtın kârı senin kârın değildir

Âşıkın dileği dîdar-ı Hakk'tır
Zâhid dileği cennet'le Burak'dır
Varacağımız yer kara topraktır
Bâtın vârı senin vârın değildir

Düstur almazsan kendi dârından
Kurtulamazsın ikilik bârından
Menzile varılmaz el diyârından
Bâtın dârı senin dârın değildir

Riyâ ile yaşanmaz bu diyârda
Kendini bulursun divân-ı dârda
Sorarlar: İşin ne senin bu şârda
Bâtın şârı senin şârın değildir

Abdal Ziya hâdimdir bu katarda
Zühd ile zâhid kendin görür var'da
Senin varlığın geçmez bu hisârda
Bâtın sârı senin sârin değildir

Herşey bir sıfatla mevsûf âlemde
Her sıfattan geçip geldim bu âne
Devrim tamam oldu erdim Adem'e
Sevinmiştim buldum diye bir hâne

Ettiler bir süflî zevki bahane
Attılar bu cânsız teni zindâne
Kaldı bu işimiz hükm-ü fermâne
Hükmüm idam, menfî geldim cihâne

Yeniden göründü devrân fezâsı
Sardılar nice bir hamam bohçası
Ziyaret eyledi genci, kocası
Hoş geldin sen de bu kahpe mekâne

Bu yüzsüz avratta yoktur bir emsâl
Cümlesi yalandır verdiği nevâl
Karun eyler seni, sonu bil hayâl
Ne çare girdik biz de bu seyrâne

Her seyrân bana bir düğüm bağladı
Gönlümü bu cadı avrât dağladı
Bu halime insan olan ağladı
Çok sefer gidip geldim bu yâbâne

Bu cadıdan kimse görmemiş vefa
Gönlünü kaptıran çok çeker cefâ
Şekli, insan gelip gider zürafa
Nâ-dandır tutulan bil bu ceryâne

Bu yollar ki oldu cümlesi beyân
Gaflet uykusundan gel artık uyan
Bu âlem bir cisim Hak rûh-i revân
Al-i Nebî derler, gir bu devrâne

Abdal Ziya üç ile beşi seçti
Oniki ırmağın hamrinden içti
Hamdülillah yaban çöllerin geçti
Dahil oldu asıl olan kervâne

Hiç kimse sırrına vâkıf olamaz
Hak bilip ol şâh'a kul olmayınca
Her şâh olan Şâh-ı Merdân olamaz
Şâhlar şâhıa vuslat bulmayınca

Sanma uzak, senden sana yakını
Ârif ol eline al berâtını
Bilemezsin özündeki zâtını
Erkânla âşk bahrine dalmayınca

Bir âşık yanmadan aşkın nârına
Sevilse de koymazlar şâh yurduna
Kimseler inanmaz onun ahdına
Aşktan benzi sararıp solmayınca

Münkirse âşık bu yola giremez
Bam telini düzenleyip geremez
Kırk yıl koşar durur meydân göremez
Rehber gönlüne ziyâ dolmayınca

Mecnûn gezer aklı fikri dostunda
Hünkâr fermânı olsa da destinde
Abdal Ziya oturamaz postunda
Mürşid nazarından kâm almayınca

Himmet-i velîler hidâyetindir Yâ Hüseyin
Bu dinin bekası şehâdetindir Yâ Hüseyin

Dü-cihânda gam çekmez bezmine vâkıf olanlar
Çün bendelerine beşâretindir Yâ Hüseyin

Bunca yârânınla pervâz ettin arş-ı Rahman'a
Şüphesiz ki feyz-i kerametindir Yâ Hüseyin

Yetmiş iki şâh-ı şehîdin sensin reh-nümâsı
Şân-ı şerefleri inâyetindir Yâ Hüseyin

Senin şanına nazil oldu "âyât-ı sakahüm"
Ol şarab-ı kevser sahâvetindir Yâ Hüseyin

Âciz ve hem bîkes kulların gözler fahâmetin
Kurtaracak senin şefaatindir Yâ Hüseyin

Ki cân-u dil Abdal Ziya bağlı bir kuldur sana
Râhında cân vermek saâdetimdir Yâ Hüseyin

Horasan'dan gelen diyâr-ı Rûm'a
İmâm nesli Bektâş-ı Velî'dir bu
Urum erleri ağ çekti yoluna
Basıp geçer, kudret-i Ali'dir bu

Cümleyi ikaz etti Fâtıma nur
Bir güvercin var yurtta eşsiz durur
Gözcü gördü de etmediler fütur
İmâm nesli Bektâş-ı Velî'dir bu

Haber gönderdi urum erlerine
Gelmedi hiç biri davet yerine
Yedd-i kudretini sundu birine
Basıp geçer, kudret-i Ali'dir bu

Yed tutarken gördüm yeşil enveri
Verdiğim ikrârdan dönmezem geri
Taptuk der sensin velîler serveri
İmâm nesli Bektâş-ı Velî'dir bu

Uyanmaz oldu bâtın çerağları
Zulmet içinde kaldı bucakları
Kim bu er kişi durdu dimağları
Basıp geçer, kudret-i Ali'dir bu

Kabûl oldu erenlerin dileği
Şâhit geldi bahr-i ummân semeği
Bu gelen er mutlak dinin direği
İmâm nesli Bektâş-ı Velî'dir bu

Üçler beşler kırklar ettiler akın
Hünkâr otağına olunca yakın
Tedbîr-i elden koymayalım sakın
Basıp geçer, kudret-i Ali'dir bu

Bu kerâmet Şâh-ı velâyet işi
Bu gelen âşikâr kırkların başı
Yürüttü duvarı bile beş taşı
İmâm nesli Bektâş-ı Velî'dir bu

Abdal Ziya düştü imâmlar peşine
İmâmlar tâcını koydu başına
Bu gün bastı elliyedi yaşma
Basıp geçer, kudret-i Ali'dir bu

İki cihânda sâkî-i kevser Haydar-ı Kerrâr
Rahm-i mâderde binbir kelâm etti perverdigâr
Velâyet kudretiyle dinimiz oldu âşikâr
Kavm-i Süfyânî'leri seyfiyle eyledi tîmâr

Ki Ali'dir ol velî, velâyet bâbında serdar
"Lâ fetâ illâ Ali, Lâ seyfe illâ Zülfekâr"

Dîn-i Muhammedi'yem, râhımdır esrâr-ı Ali
Hakikat mâdenidir hem velîler'in ekmeli
Kıyamette şefaat dileriz sizden ey velî
Velâyet'ine belî demeyen buldu esfeli

Ki Ali'dir ol velî, velâyet babında serdar
"Lâ fetâ illâ Ali, Lâ seyfe illâ Zülfekâr"

Evvel vâris-i Nebevi Şâh-ı Merdân sırr-ı Hüdâ
Bir sefer dönüşünde arâm etti Kerbelâ'da
Hüseyn'im bu belâda susuz ede cânın fedâ
Hüccetle eyleyecek o gürûh-ı Hakk'tan cüdâ

Ki Ali'dir ol velî, velâyet bâbında serdar
"Lâ fetâ illâ Ali, Lâ seyfe illâ Zülfekâr"

İmâm-ı ma'sûmâne kıydı ol bağrı taş haset
Ey Yezîd, etbâ'ğına lâet ceddine de lâet
Abdal Ziya bunlarda yoktur bir zerre merhamet
Müslümanım der hâşâ bunlar ki küffârdan eşedd

Ki Ali'dir ol velî, velâyet bâbında serdar
"Lâ fetâ illâ Ali, Lâ seyfe illâ Zülfekâr"

İkrâr veren hakikî er celîdir
Ezkârı gece gün seyencelidir
Gözünden akan yaş aşkın selidir

Mutlak Ali Hak'tır mürşid Ali'dir
Ol Şâh-ı Merdân Bektâş-ı Velî'dir

Ey cân böyle değilse ikrâr demin
Bî-cânsın, almışlar nasîbin senin
Ayrılmamış münkir teninden tenin

Mutlak Ali Hak'tır mürşid Ali'dir
Ol Şâh-ı Merdân Bektâş-ı Velî'dir

Hak Muhammed Ali'yi bir görmeyen
Bir ere ikrâr verüp cân vermeyen
Düşkündür mürşidini Hak bilmeyen

Mutlak Ali Hak'tır mürşid Ali'dir
Ol Şâh-ı Merdân Bektâş-ı Velî'dir

Abdal Ziya cihân Hak'la serteser
Her kişi taptığından verir haber
Kim kimin Rabbiyse sana ne keder

Mutlak Ali Hak'tır mürşid Ali'dir
Ol Şâh-ı Merdân Bektâş-ı Velî'dir

İkrâr verip de varlıkda kalan irşâd olmamış
Sâcid olmayanlar iblis gibi dil-şâd olmamış

Hakk'a isnad edenin her amacı lâet olmuş
Bir dem olsun Yezîd emsâl rahmetle yâd olmamış

Tek bir gönül yıkma sen, gönül mir'at-ı Hüdâ'dır
Yıkılan gönüller tâmir ile âbâd olmamış

Edeb-erkân ile hilkat düzelir, yok edilmez
Ne tedbir alınsa çaresiz çün bih-zâd olmamış

Hoş nazar kıl kimseye gönül koyma Abdal Ziya
Ne incit ne de incin, incinen cevâd olmamış

İkrâr vermişiz sırr-ı sır edelim
Sırr-ı sır edene Ali'dir sırdaş
Gördüğünü ört duyduğun söyleme
Ser ver sır verme, olma zehr-i kallâş

Gel varalım pîr evine ey kardaş
Hân-kahı Pirim'de olalım ferrâş
Toprağı taşı olsun bize yoldaş
Nice esrâr sır etti Hacı Bektâş

Esrâr-ı İlâhî vahdet demidir
Meydân-ı erenler bu dem cemidir
Ahd-ü peymân bu esrârın gem'idir
Gözün aç, sırr-ı sır et, olma huffaş

Uyma sen riyâ-kârların sözüne
Îmânın varsa sor kendi özüne
Nakkaş ol nakşet Hakk'ı kalp gözüne
Sırr-ı sır eden, gerçek oldu nakkaş

Melâmet tâcı ayân oldu serde
Zevk-i çok, dermân neylerim bu derde
Abdal Ziya dönme artık bu yurda
Sırr-ı sır eyle, sırrınla ol hâldaş

İkrarını inkâr eyleyen nâ-merd
İblîs'tir dîvândan defolup gitsin
Divân-ı Ali'den her yüz çeviren
Esfeldir bu cemden defolup gitsin

Bu cem merd-i meydân sâdıkan işi
Kalbinde kalmamış hiç bir teşvişi
Ahd-ü peymânesin bozan ol kişi
Kezzâbdır, meclisten defolup gitsin

Mecliste yaşamaz mel'un Emevî
Gönülden yıkılmış Allah'ın evi
Nefs-i emmârenin olmuştur devi
Hakk'ın huzurundan defolup gitsin

Huzûr-u Pîr'de cân fedâ etmeyen
Mürşid pendini hem cândan tutmayan
Abdal Ziya, doğru yoldan gitmeyen
Düşkündür, bu yoldan defolup gitsin

Kâinâtın bünyâdını sorarsan
Evvel âhir Hakk Muhammed Ali'dir
İki cihân envârını sorarsan
Evvel âhir Hakk Muhammed Ali'dir

Sûre-i Nûr Allah'ın kelâmıdır
Görünen varlık nûr-i celâlidir
Her zerrede âşikâr cemâlidir
Evvel âhir Hakk Muhammed Ali'dir

Nûr-i vâhiddir Hakk Muhammed Ali
Nahn-ü kasemnâ'da demişiz belî
Ezkârımız oldu hep seyenceli
Evvel âhir Hakk Muhammed Ali'dir

"Kün" lâfziyle vâr oldu cümle âlem
Dört anâsırdan yaratıldı Âdem
Dem bu dem, yok bu demden gayrı bir dem
Evvel âhir Hakk Muhammed Ali'dir

Mevcûdat nûr-i yâr'la buldu necât
Şems ü kamerle nurlandı semâvât
Hava ile mâ, arz'a verdi hayat
Evvel âhir Hakk Muhammed Ali'dir

Bu nûr Ademde zuhûr etti ayân
Cümle Nebîlerde oldu nümâyân
Dört kitap künhünü eyledi beyân
Evvel âhir Hakk Muhammed Ali'dir

Resûl-i Ekrem Hakk'ın bir esrârı
Ali Keremullâh cihân serdârı
Abdal Ziya ın îmân ile ikrârı
Evvel âhir Hakk Muhammed Ali'dir

Kal'â-i bedende yok gayrı bir yâr
Cân içinde cânânsm Hacı Bektâş
Altı yüz altmış altı damar içre
Devrân eyleyen kansın Hacı Bektâş

Devrân eder gezersin her gönülde
Pâk olur gönüller umman gölünde
Türlü hikmet var yeşil enverinde
Dertlilere dermânsm Hacı Bektâş

Deryalar emrine âmâde her an
Sefine-i Hind-i de ettin ayan
Âşık, sâdık hem muhib oldu beyân
Gönüllerde mihmânsın Hacı Bektâş

Kadîmî sultânsın rû-yi zemînde
Kırklar meydânında, irfan cem'inde
Emre Taptuk dedi ekmel deminde
Bahr-i berde bürhânsın Hacı Bektâş

Bu makam beka-billâh makamıdır
Merd-i meydân gerçekler seyrânıdır
Abdal Ziya Pîr'inin hayrânıdır
Şeş-cihet nümâyânsın Hacı Bektâş

Kaldır ikilik dâvasını kardaş
Her cihet bir nûr Muhammed'le Ali
Gelin yollarına olalım yoldaş
Dü-cihân mâmur Muhammed'le Ali

İkilikte kalan berzâha düşer
Birlikten ayrılmaz merd olan beşer
Hünkâr kazanında bir cân ki pişer
Onlara mansûr Muhammed'le Ali

İkilik, Yezîd Mervan'a yakışır
Yek-vücûd olmak sultâna yakışır
Bu yolu gütmek insana yakışır
Nâ-dana mestur Muhammed'le Ali

Birlik râhma âşık olan gelsin
Özü özüne sadık olan gelsin
Vahdet cem'ine lâyık olan gelsin
Bunlara manzur Muhammed'le Ali

Abdal Ziya ikide birlik seçer
Birliğe eren cân ikiden geçer
Deryâ-yı vahdetten bir dolu içer
Sâkî-i mescûr Muhammed'le Ali

Kaval gibi hazin hazin inler feryâd ederim
Cismimde kalan tek nefesle seni yâd ederim

Yaş yerine hûn ile giryân olsa dîdelerim
Her dem anı öz ciğer kanımla âbâd ederim

Telhi-i hicrinle yanarsa yâr için mürg-i dil
Her dilediği anda ben anı âzâd ederim

Her ne türlü zulm eylese gücenmem ağyâre ben
Yâr aşkı çün zâlimin zulmüne münkad ederim

Bu âlemde silerlerse Abdal Ziya nâmını
Levh-i mahfuzda gönlü nâ-şadımı şâd ederim

Keşf-i kerâmet uşşâka muhabbetullâhdır
Muhabbet görmeyenin ibâdeti hebadır

Sen gönül âlemini doldur aşkullâh ile
Çünkü gönül bir âyine-i cihân-nümâdır

Terket varın, tâc ü tahtın, hem dîn ü îmânın
Bu fânî cihânda sûret-i hâlin riyadır

Rûh-i hayvânına uyup da sen olma harîs
Rûh-i sultân ile Hâk ol, bil yerin semâdır

Varlığını terk eyle Abdal Ziya gibi sen
Burada varın ifnâ eden ebedâ bekadır

Kırkların yâr-i serveri
Pîr Hacı Bektâş Ali'dir
Cümle velîler rehberi
Pîr Hacı Bektâş Ali'dir

Oniki İmâm nûr-i Hak
Kevserin sâkîsi mutlak
Ol Ondört Mâsumân-ı pak
Pîr Hacı Bektâş Ali'dir

Nûra garkolmuş kırkbudak
Kırk meydânı dîvân-ı Hak
Bu dîvânda veren sebak
Pîr Hacı Bektâş Ali'dir

Nûrdan yapılmış yapısı
Nûrla bezenmiş kapısı
Elinde ferman tapusu
Pîr Hacı Bektâş Ali'dir

Feyz-i Hakk'tır meyhânesi
Nûrdur lebin peymânesi
Nûr, hânesi virânesi
Pîr Hacı Bektâş Ali'dir

Pîr'in toprağı taşı nûr
Serme kurusu-yaşı nûr
Serverin taht-ı tâc-ı nûr
Pîr Hacı Bektâş Ali'dir

Nûr has bahçenin gülleri
Nûrdan ayân sünbülleri
Efgan eyler bülbülleri
Pîr Hacı Bektâş Ali'dir

Nûrdur Hünkâr'ın çerağı
Nûr ile rûşen otağı
Abdal Zıyaın durağı
Pîr Hacı Bektâş Ali'dir

Ki nahnü kasemnâda kuruldu ol dîvân-ı âşk
Kimi nasibin aldı, kimi oldu giryân-ı âşk

Kasemnâda içenler câm-ı âşkı peymân ile
Âlem-i ervaha gelince oldu sultân-ı âşk

Dîvân-ı aşkta ikrar veren görür vechullâhı
Vefâ-kârâne eder niyâz olur mestân-ı âşk

Âşk meydânıdır bu meydân girenler mahrum kalmaz
Alır nasibin verir cânm, olur cânân-ı âşk

Kim ki nefsini katleder, alır destine fermân
Şân-ı rahşânına denilir Şâh-ı Merdân-ı âşk

Meydân görmeyen bir can, esîr-i hefsdir her zaman
Telhî-i hicrân içre gezer olur nâlân-ı âşk

Âşk ile feth eyledi bu seyrânı Abdal Ziya
Kahr-ı lûtf-u bir etti, aldı ele fermânı âşk

Kime ki dervişlik pâyı verildi
Yeniden dünyaya gelip dirildi

Bağ vurdular dili ile beline
Dost berâtını verdiler eline

Deheninden inci kelâm dökülsün
Erenler demi-devrâm sürülsün

Gerçek dürür dervişin herbir sözü
Kil ü kal'den beri olmuşsa özü

Dost sözün bend etmemişse özüne
Kimse kanmaz ol dervişin sözüne

Çün dost sözü Hakk'tır bâtıl olamaz
Israr eden derviş menzil alamaz

Akıl ermez dosttan gelen fermâna
Dehâ olsa derviş düşer gümâna

Dervişler noksân değil yeksân olur
Ser-â-pâ gönüllerde mihmân olur

Terk-i terk ile derviş kemâl bulur

Her nazarında dost cemâlin görür

Abdal Ziya miskin nâ-çîz bir derviş
Dostuna verdiği sözden dönmemiş

Kudret kitabından dile geleni yazdık
Acep var mı aşkla bir okuyup anlayan
Yazıp da yâre-ağyâre isnad etmedik
Gözün aç idrâk eyle, gel olma papağan

Sarf etme kem bir sözü doğru olsa bile
Nâ-hoş olursun nâ-hoş olanı görünce
Hakk'a bırak Hak eylesin yerli yerince
Ne incin ne de incit, gel ol ehl-i vicdan

Zâhir aldatır, görmek gerek kalp gözüyle
Kimsenin zemmin etme nâ-dan sözüyle
Kendi varsın Hak- huzûra kara yüzüyle
Sen Hakk'ı gözet gönlünde kalmasın gümân

Görmez, duyar söyler, kabûl olmaz tövbesi
Görür de örter, açılır hayır perdesi
Bunlar olur Şâh-ı Merdân kemerbestesi
Cândan sıdk-u sadâkat gösteren muhibbân

Abdal Ziya kendine semmi nân etme sen
Ârif ol bir denîye bile taetme sen
Hâşâ ki bir ârifana bühtân etme sen
Olmak dilersen hâdim-i kemerbestegân

Kuş olup dağda bayırda şakırsan
Çayır, çimen, çırpı, dal nene yetmez
Süleyman'dan kuş dilini okursan
Ledün ilmidir bu dil, nene yetmez

Âşk defterini al hem oku hem yaz
Râh-ı Hüseyin'dir eyle serfirâz
İşte sahrâ-yı Kerbelâ, kıl niyâz
Şühedâ yolu bu yol, nene yetmez

Âşık olup pır eteğin tutarsan
Derdine dermân değil dert katarsan
Varlığını yokluğunda yıkarsan
Öz bağında biten gül, nene yetmez

Bu fânîden haberdar ol ey gülüm
Taht-ı Süleyman olmuş bölüm bölüm
Yüz yıl yaşa, bin yaşa sonu ölüm
Lokma, hırka, nemed şal, nene yetmez

Abdal Ziya esrârın kimse bilmez
Karûn olsan rızkından fazla yenmez
Dünya malı dünyada, şenle gelmez
Kalb-i selimle visâl, nene yetmez

Kutb-i âlem, Şâh-ı Veliyyü'l-Mürtezâ'sın sen
Ki mevcûdâtâ nûr-feşân şems-ü ziyâsın sen

Cemâl-i nûr-i Sübhân, nutk-ı âyât-ı Kur'ân
Vârisü-Nebî Şâh-ı Merdân kibriyâsın sen

Zât-ı âline dendi "Keremullâhe veçhe"
Sultân-ı cihân, Şâh-ı kevneyn evliyâ'sın sen

Merd-i meydân, sâhib-Zülfekâr, Haydar-ı Kerrâr
Kâinatda bî-emsâl mahbûb-i Hüdâ'sın sen

Abdal Ziya miskin bir kemter kulundur senin
Kerem eyle Şâhım, şefî-ül-Müctebâ'sın sen

"Lâilâhe illâllâhe'l-müncelî"
Pençei âl-i aba cûd-i ekmeli
Aleviyyem Hüseyniyyem ben belî
Birdir Allah, bir Nebî bir de Velî

Lâ Nebi İllâ Muhammed Mustafa
Lâ Veli İllâ Aliyye'l-Mürtezâ

Nahn ü kasemnâda budur ikrârım
Dilde gece gündüz budur ezkârım
Cân feda eylerken budur güftârım
Birdir Allah, bir Nebî bir de Velî

Lâ Nebî İllâ Muhammed Mustafâ
Lâ Velî İllâ Aliyye'l-Mürtezâ

Secde-gâhım, yoku var eden Hüdâ
Kıblem Muhammed, İmâmım Mürtezâ
Ki Hüseyni'yim ne lâzım ihtifâ
Birdir Allah, bir Nebî bir de Velî

Lâ Nebî İllâ Muhammed Mustafa
Lâ Velî İllâ Aliyye'l-Mürtezâ

Nühfelek, cinn ü melek, nev-i beşer
Hep ne var, bahr u zemin, şems ü kamer
Kendi lisânıyla bunu zikreder
Birdir Allah, bir Nebî bir de Velî

Lâ Nebî İllâ Muhammed Mustafa
Lâ Velî İllâ Aliyye'l-Mürtezâ

Meşrebim cihâna îlân eyledim
Dilde sîvâyı perîşan eyledim
Abdal Ziya böyle îmân eyledim
Birdir Allah, bir Nebî bir de Velî

Lâ Nebî İllâ Muhammed Mustafa
Lâ Velî İllâ Aliyye'l-Mürtezâ

Mâh-ı Muharrem âşıka âteş-i sûzândır
Çâk olur sineler, gönüller hûnî giryândır
Bugün Hüseynilere ah-ı zâr u efgandır
Muhlis olana mâtem, on gün değil her andır

Sad-hezâr lâet olsun ceddine ecdadına
Ey Yezîd hem lâet îbn-i Zeyyâd etbâ'ğına

Düştü hâk-i Kerbelâ'ya ol server-i cihân
Zaleme-i esrar o anda eyledi tuğyan
Şâhın katline vardı Şımir lâ'in ve Sinan
Kaldır nikabın o menhûs çehren olsun ayân

Sad-hezâr lâet olsun ceddine ecdâdına
Ey Yezîd hem lâet İbn-i Zeyyâd etbâ'ğına

Ah ser-i saâdeti ayırdı bedeninden
Kıydı kâfir Hüseyn'e kaldırtmadı secdeden
Kurretü'l-ayn gör neler çekti fâcir elinden
İbn-i Süfyân'a lâet eksilmesin dilinden

Sad-hezâr lâet olsun ceddine ecdâdına
Ey Yezîd hem lâet İbn-i Zeyyâd etbâ'ğına

Evlâd-ı Resûrü susuz yaktı kavm-i Yezîd
Nehr-i Fırat'a saf beste etti dörtbin mülhid
Bûse-i zî-şâna çaldı hançer Şimr-i pelîd
Gonca-ı Şâh-ı Merdân oldu leb-teşne şehîd

Sad-hezâr lâet olsun ceddine ecdâdına
Ey Yezîd hem lâet İbn-i Zeyyâd etbâ'ğına

Râhı Hüseyin'de cân veren bulur devleti
Kanlı yaştır bil âşık-ı sâdıklar serveti
Gelir geçer birkaç gün bu dünyanın mihneti
Abdal Ziya derûndan Yezîd'e et lâeti

Sad-hezâr lâet olsun ceddine ecdadına
Ey Yezîd hem lâet İbn-i Zeyyâd etbâ'ğına

Melâmetde kemâlâtın gizlemiş ehl-i irfân
Ber-taraf etmiş dünyayı, olmuş hazık u Lokmân

Derûnımda uyanmış âşk çerağı ebed sönmez
Dilde dildân etmiş tavâf, ayân olmuş Sübhân

Yırtmış riyâ, benlik hicâbmı olmuş ehl-i hâl
Cemâline bir nazar kıl görünür vech-i Rahman

Zâhid, sanma sen nîrânda yanar ehl-i harâbat
Âteş-i hicrân ile yanmışa neylesin nirân

Dile kolay, güçtür geçmek bu bahr-in girdâbından
Abdal Ziya bahr-i hakikatte olmuştur hayrân

Menzile erer râhında âşk ile çalışan
Nail olur maksûduna hem olur âli-şân

Hakikat nûruna hicap eyleme vücûdun
Vech-i yâr'den mahrum kalır, olursun perişan

Gafletten uyan kesret içre yâr'dır aranan
Cism ü cânı terk eylemiş o yâre ulaşan

Zerresi kalmayan vücûd mazhar-ı küll olur
Çün mânâ-yı âlemde bir gölgedir dolaşan

"Küllü men aleyhâ fân ve yebka vech-i Rabbi"
Lâ vücûdu yoktur, illâ mevcûd-i zât-ı şân

Kâmil vücûd Abdal Ziya hem ayan hem nihân
Küll'de ayan, cüz'de nihân oldu ulüvv-i şân

Merd meclisinde nâ-merdin işi ne
Kaygu yok, gelmiş de, gelmemiş de bir
Ne yüzle varacak mahşer yerine
Münâfık girmiş de girmemiş de bir

Merd-i mücerret tükenmez bir kuyu
Âşık-ı billâh ordan çeker suyu
Taş atıp bulanmaz yalnız bed huyu
Ki münkir atmış da atmamış da bir

Kâmil vücûd çeşme-i âb-ı hayat
Âşık kabın doldurur bulur necât
Kovasın dibi delik dolmaz heyhat
Fâsık doldurmuş doldurmamış da bir

Âşk bahr-i ummandır, demeyin hayâl
Vahdet ehl-i dalıp da buldu kemâl
Nefse uyan oldu merdûd-ı cemâl
Tekebbür uymuş da uymamış da bir

Âşk deryasının dibi bucağı yok
Dîdâr-a müştak dini imânı yok
Dalan arifin derdi dermânı yok
Ki gammaz dalmış da dalmamış da bir

Rıza bâb-ı ehl-i aşkın durağı
Kuran kurmuş o vâdîde otağı
Sancak çekip uyandırmış çerağı
Yalancı çekmiş de çekmemiş de bir

Mürşid, hâl ile yârâna cân katar
Vâiz, yârânlarına cennet satar
Zındık der ehl-i hâli nâra atar
Ehl-i hâl yanmış da yanmamış da bir

Abdal Ziya söyler böyle bir sözü
Zannetmeyin taetmektedir sizi
Aşktan şerha şerha olmuştur özü
Ki söylemiş de söylememiş de bir

Meydân gördük, Hacı Bektâş kuluyuz
Bin'e hizmet, bir'e ikrâr vermişiz
Esrâr-ı hakikat ile doluyuz
Muhammed'le Ali'yi, Hak bilmişiz

Meydân görmeyene yoktur sözümüz
Hakikati gözetir can gözümüz
Cânda cânân, dinde îmân özümüz
Hak huzura serden geçip girmişiz

Bu yola girmesin yoksa güveni
Girdâbta kalır kırılır dümeni
Süremez ne cân ne cânân demini
Dalâlette kalanı çok görmüşüz

Cânân pendidir niet ü nâmmız
Yoluna fedâ kılmışız canımız
Sorarsan eğer ahd-ü peymânımız
Nahn ü kasemnâ'da "belî" demişiz

Sâdıklar ayrılmaz mürşid izinden
Abdal Ziya dönmez ikrâr sözünden
Hak cemâlin gördük cânân yüzünden
Lâ-mekân'dan fî-mekân'a gelmişiz

Meydân-ı erenler, dîvân-ı Ali
Giren bilir, girmeyenler ne bilsin
Mansûr veş ene-l-Hak sırrına cânı
Veren bilir, vermeyenler ne bilsin

Dost cemâlin görenler bulur vefâ
Görmeyen âmâdır çok çeker cefa
Hakikatin nur bahçesinde safa
Süren bilir, sürmeyenler ne bilsin

İkilikte kalan bulamaz yârı
Bir etmektir hüner yâr u ağyârı
Bu esrâr Muhammed Ali esrârı
Eren bilir, ermeyenler ne bilsin

Ey sofu! Ehl-i harâbat hâlini
Sorma bilmezsin anın melâlini
Mest-i müdâm olmuş yâr cemâlini
Gören bilir, görmeyenler ne bilsin

Abdal Ziya neyler gayrı bir dostu
Şâh-ı Merdân Ali'den aldı desti
Hazret-i Hünkâr eşiğinde postu
Seren bilir, sermeyenler ne bilsin

Mi'râcımda o gece
Hâki Baba'yı görünce
Aklım dağıldı bilmem
Ne hâl aldım o gece

Nur dergâhına vardım
Hoş nazarların aldım
Bahr-i ummâna daldım
Ki gark oldum o gece

Ol Muhammed nûrunu
Mürtezaın sırrını
Kemâlâtın künhünü
Aynen gördüm o gece

Gördüm Hakk'ın özünü
Nur bürümüş yüzünü
O serverin sözünü
Cehren duydum o gece

Dört kez doğdum anadan
Rabbim sakla hatâdan
Halef Hâki Baba'dan
Devren oldum o gece

Verildi beş emânet
Sanmayın bir kerâmet
Bunlar sırr-ı hilâfet
Refah buldum o gece

Abdal Ziya der, yandım
Nâr-ı aşka boyandım
Görüp cemâlin kandım
Zevkle doldum o gece

Misli yok cemâlinin hayranıyım
Ulu Mevlâm hüsranda koyma beni
Hasretinle bir deli dîvâneyim
Kadîr Mevlâm hüsranda koyma beni

Muhammed cümle Nebiler serveri
Şâh Aliyyel-Mürteza'dır rehberi
Kim sevmez bunlar gibi bir dilberi
Ulu Mevlâm hüsranda koyma beni

Hasan-Hüseyn dü-cihân sünbülleri
Fâtımatüz-Zehra'dır anneleri
Zeynel-abâ'dır hüccet delilleri
Kadîr Mevlâm hüsranda koyma beni

Muhammed Bâkır gözlerimin feri
Mezheb-i pâk Câferi'yem Câferi
İnkıyâd edenler buldu zaferi
Ulu Mevlâm hüsranda koyma beni

Musa Kâzım yirmi batın pederim
Şâh Ali Rıza'yı cândan severim
Nesli pâk'im, alnım açık gezerim
Kadîr Mevlâm hüsranda koyma beni

Takî İmâmların şen gonca gülü
İmâm Nakî ol şen gülün bülbülü
Nâ-çîz gönlüm sevgileriyle dolu
Ulu Mevlâm hüsranda koyma beni

Hasanül-Askerî'ye asker oldum
İmâm-ı Mehdî'den hidayet buldum
Varıp hakikat deryasına daldım
Kadîr Mevlâm hüsranda koyma beni

Pirime ettim arz-ı ubûdiyyet
Cemâlidir mir'at-ı ulûhiyyet
Leyi ü nehâr niyâzım yâre vuslet
Ulu Mevlâm hüsranda koyma beni

Seyyid Basrî'ye cândan ettim hizmet
Sayesiyle nesline oldum nisbet
Abdal Ziya'ya sen eyle mürüvvet
Kadîr Mevlâm hüsranda koyma beni

Muhammed felekler güneşi, bil mâhı Ali'dir
Esrâr-ı Muhammed Mustafa âgâhı Ali'dir

İkrârında mutlak ol esrâr-ı hakikata er
Nâdâna uyma gel, Hakk'a giden râh-ı Ali'dir

Dilersen gönlüne erişe nûr-i hidâyet
Aç gözün hâk ile yeksân ol dergâh-ı Ali'dir

Kimse mahrem değil Hüdâ-yi Lem-yezel sırrına
Nebiler, velîler rehberi ol Şâh-ı Ali'dir

Şîr-i Yezdân, Merd-i Meydân, Sâhib-i mülk-i Hüdâ
Hem vallahi Abdal Ziya hem billâhi Ali'dir

Muhammed Hakk'ın Habîbi
Ali'dir dinin tabîbi
Hem Zülfekâr'ın sahibi
Ali'dir, Ali'dir, Ali

Erenlerin şâhı Ali
Velilerin pâdişâhı
Pîr Hacı Bektâş'ın râhı
Ali'dir, Ali'dir, Ali

Umma gayriden hidayet
Râh-ı Ali'den selâmet
Âcize eden merhamet
Ali'dir, Ali'dir, Ali

Sürenler râh-ı erkânı
Bulmuşlar derde dermânı
İki cihânın sultânı
Ali'dir, Ali'dir, Ali

Varalım gerçek bezmine
Girelim vahdet demine
Yâr olan derd-i mendine
Ali'dir, Ali'dir, Ali

Dost pazarıdır dârımız
Hayf yok yüzseler derimiz
Bizim yâr ü yâverimiz
Ali'dir, Ali'dir, Ali

Lem-yezelîdir ahdîmiz
Fedâ etmişiz cânımız
Abdal Ziya melcaimiz
Ali'dir. Ali'dir. Ali

Muhammed'dir dîn-i Yezdan ve sâhib-ül-Kur'ân
Ali, hâtemel-Kur'ân, sırr-ı sürûr-ı Yezdân
Hasan, Şâh-ı şehid-i mesmûm, Rahimür-Rahmân
Hüseyin, şehid-i Kerbelâ, Mâlikül-mennân

Zeynel-abâ Muhammed Bâkır Hallâkul-alîm
Câfer-i Sâdık, Mûsa Kâzım, Vâsiül-halîm
Ali Rıza, Muhammed Takı, Gafurur-rahim
Ali Naki, Hasan Askerî, Azîzül-kerîm

Muhammed Mehdi, Şâh-ı zaman, Gaffarüz-zünûb
Pirim Hacı Bektâş Velî, Allâmel-guyûb
İmâm nesli mürşidim Basrî, Settârül-uyûb
Muhammed Ali Abdal Ziya Mahbûbül-kulûb

Münâfık, mükezzib gölgesinde yatar
Sermayesi yalan, bire bin katar
Seni bana beni de sana satar
Alma mazlûm ahını âkil isen

Münkir, münâfıkla ne işin senin
Uyup da yıkarsın gönlün kimsenin
Lekesizken lekelenir pâk tenin
Alma mazlûm ahını âkil isen

Haris münkire gönlünü kaptırma
Cevâhir pazarda saman sattırma
Gel tatlı aşına zehir kattırma
Alma mazlûm ahını âkil isen

Müfsid ile gammazdan alma sebak
Kendi özüne kendin kurma tuzak
Bu sözlerin vallahi cümlesi hak
Alma mazlûm âhını âkil isen

Münâfık kıydı “Ehl-i Beyt” cânına
Acır mı Abdal Ziyaın hâline
Gel sokulma fâsidler meydânına
Alma mazlûm âhını âkil isen

Mürşidim rengine aşkla boyandım
Boyanmayan giremez bu meclise
Safasın sürdüm cefâya katlandım
Katlanmayan giremez bu meclise

Dâr-ı pîrde birdir ikrar u andım
Hak cemâlin gördüm nuruna yandım
Sundu bir câm-ı âşk, içtim uyandım
Uyanmayan giremez bu meclise

Mürşidden bir cura içen hâllenir
İçine od düşer bağrı dağlanır
Yedi iklim dört köşeyi dolanır
Dolanmayan giremez bu meclise

Dolanıp da bir el-etek tutmayan
"Belî" dememiş kasemnâda beyân
Bir er'e var ki yusun seni, paklan
Paklanmayan giremez bu meclise

Göçüp yıkarlar, acep pâk oldun mu
Kılman namazı kendin kıldın mı
Ölmezden evvel ölüp yıkandın mı
Yıkanmayan giremez bu meclise

Yıkanan er cânda cânânı bulmuş
"En-nezâfetü min-el-îmân" demiş
Hakikat mezhebi bulmuş inanmış
İnanmayan giremez bu meclise

Abdal Ziya suâl dîn ü îmândan
Dîn Muhammed, îmân Ali soyundan
Îmânla mezheb-i Cafere bağlan
Bağlanmayan giremez bu meclise

Mürşidim yüzünden saçılırdı rahmet-i Rahman
Vech-i pâkînde okunurdu hem âyât-ı Kur'ân

Nutkuyla ihyâ ederdi mürdeleri bir demde
Bir nazar kılsa tâlibe ol gaşy ederdi hemân

Feyz-i irfanıyle ledün ilminde ol Hızr idi
Hak anda zâhir idi Hakk'a olmuştu ol zeban

Her ne müşkülün varsa zâhir bâtında halleder
Esrâr-ı vahdete keşşâf idi her an her zaman

Âlem-i gayb ü şehâdet hep ana ayan idi
Cism idi âlem ana, âleme ol rûh-i revân

Ana enfüs-ü âfâk denilen bir idi nisbet
Özün vahdet-i Hakk'tan ayırmazdı bir dem bir an

Tâlibin hulkını tehzip edip kılardı sâfî
Yok idi anâ berzâh, ayân idi cümle nihân

Her sohbetinde uşşâka bâde-i vahdet sunar
Mest edip uşşâkı bırakmazdı gönüllerde gümân

"Men aref ' dersin Abdal Ziya okudu Basrî'den
Nefsini bilen Allah'ı bildi oldu şâduman

Nâle-i dil-şâdımı perîşân eden sensin sen
Rahmeyleyip dil-besteni şâdân eden sensin Sen

Göster cemâlin, şâd u handân et bu dil-dâdeni
Vuslat yollarını âsân, ihsân eden sensin sen

Visâl-i hasretin dil-hûn etti bu bî-çâreni
"Elest Bezmi"nde vuslatı peymân eden sensin sen

Cennetin ver dileyene, bize cemâlin yeter
Hubb-u cemâli sevmeğe fermân eden sensin sen

Firkat ü hicrinle Mecnûn'a döndü Abdal Ziya
Yâr Vech-inin hayranıdır, hayran eden sensin sen

Nâr-ı aşkın ile mest ü mahmûr olmuşuz
Lâ-kayd gezeriz bu dünya boştur bilmişiz

Zâhid beyhude yere bizi taeyleme
Harâbâtız amma, râh-ı Hakk'ı bulmuşuz

Sen ki taile gönlümüz harâb eyledin
Hakk'ın lûtf u ihsânıyla mâmur kılmışız

Harâbât ehl-ine âlâ ednâ bir dürür
Ünvan ne gerek, ölmezden evvel ölmüşüz

Şek, şüphe gerekmez Hakk'tan ayn değiliz
Mülk-i fenâya mülk-i bekadan gelmişiz

Ş imden gerû bize mümtaz olan yâr gerek
Çün zevrâkımız âşk deryâsına salmışız

Varlığımız yağmalandı kaldık bı-nişân
Hamdülillah Abdal Ziya mesrur olmuşuz

Nâr-ı aşkın yaktı yandırdı beni
Mest olmuşum yanar ağlar gezerim
Felek eleğinden eledi beni
Toz etti zerremi dağlar gezerim

Pîrimin eşiği bana Beyt-ullah
Hatam çoktur tövbe Allah eyvallah
Sen Rahimsin, ganîsin ben fukara
Himmetinle coşar çağlar gezerim

Kimin bay eyledin kimini gedâ
Âlemlerin yârâmsm ey Hüdâ
Seni seven senden olur mu cüdâ
Bağında bağların bağlar gezerim

Abdal Ziya seyreder âşk tûrunda
Hakk tecelli eyler kendi nûrunda
Tâkat mı kalır Yâ-Rab huzûrunda
Aşkınla metânet sağlar gezerim

Nâr-ı aşkınla gafletten
Uyana geldim Yâ-Habîb
Cemâlinin meftûnuyum
Seyrâna geldim Yâ-Habîb

Hak Muhammed Mustafa'sın
Pençe-i âl-i abâsın
Kavli muhtâr Müctebâ'sın
İhsana geldim Yâ-Habîb

Kerem-i Râbb-i celîlsin
Hak ile zikr-i cemilsin
Mazhar-ı câmi Halil'sin
Kurbâna geldim Yâ-Habîb

Ayine-i zü-l-celâlsin
Nûr-i Hakk'la pür-kemâlsin
Mürşid-i zât-ı cemâlsin
Dermâna geldim Yâ-Habîb

Âlemlerin sen kânısın
İki cihân sultânısın
Abdal Ziya'cânısın
Âmâna geldim Yâ-Habîb

Nâzenîn demişler Hünkâr yoluna
Var nâz ü niyazla yâr meydânıdır
Aldanma dünya varma yokuna
Nâzenin meydânı, var meydânıdır

Varlıktan soyun, olmayasın nâ-Hak
Gerçekler hâlini giyinmeye bak
Çalmasın şol gönlünü derd-i firak
Var meydânı çünkü zer meydânıdır

Var deminde dem ü devran sürülür
Bulanık sular durulup süzülür
Nefsinden hazer et, zarar görülür
Zer meydânı bil ki âr meydânıdır

Ar ü nâmus şişesin çaldık taşa
Hayâdan ayrılmış değiliz hâşâ
Hakk'ın lûtfunu eyleriz temâşa
Ar meydânı çünkü er meydânıdır

Er olan gerçekte hıyânet olmaz
Ele, dile, bele ihanet olmaz
Sıdk-ı sadakatte denâet olmaz
Er meydânı bilki dâr meydânıdır

Dârda okunan ferman kıyar câna
Kıyamazsan câna girme meydâna
Üryân olan katılır bu kervana
Dâr meydânı çünkü ser meydânıdır

Serden geçenler düşmemiş gümâna
Cândan bağlılar Hazret-i Sübhân'a
Abdal Ziya cân kurbân böyle câna
Ser meydânı bilki nâr meydânıdır

Ne ceng eylersin dost ile ey âşık
Yarın kim haklı, haksız, meydân bulur
Kendi nefsinle cenk et olma fâsık
Yarın kim haklı haksız, meydân bulur

Haklı sanır kendini dîvâneler
Yalan yanlış söyler hem daha neler
Câhil sözüne bakmaz rindâneler
Yarın kim haklı haksız, meydân bulur

Dervîş varlığa varmış, küfre keşiş
Mertsen kimseyi ednâ görmemek iş
Sen ki nasîb aldın takvâya çalış
Yarın kim haklı haksız, meydân bulur

Varlık ile Hak katına varılmaz
Ölüm vardır, yokluk gibi var olmaz
Kimsenin ân kimseden sorulmaz
Yarın kim haklı haksız, meydân bulur

Abdal Ziya himmet diler Velî'den
Ahd ü peymân etmiş "Kâlû Belî"den
Kem söze bakmaz ayrılmaz Ali'den
Yarın kim haklı haksız, meydân bulur

Ne Mecnûn bilirim ve ne de Leylâ
Cemâlin görünce uçtu bu gönül
Ne mey ile sarhoş ve ne de ayık
Ol şarâb-ı aşkı içti bu gönül

Allah aşkı ile coşkun gezerim
Vahdet deryasına dalıp yüzerim
“Men aref ’ dersini okur sezerim
Kesrette vahdeti seçti bu gönül

İhlâs-ı şerife târihtir sözüm
Melâmet râhına döndürdüm yüzüm
Varlıktan soyunup saf oldu özüm
Kibr ü kin dağını aştı bu gönül

Şeriat, tarikat bâbm dolandım
Gün geldi ayıldım, gâhi bunaldım
Marifet meyinden içince kandım
Aşkı hakikatle taştı bu gönül

Men ne divâneyim ve ne de deli
Hemân durmaz akar gözümün seli
Ne cennet dilerim ve ne de hûri
İnsanlık çağına düştü bu gönül

Hâkim, müftü, kadı verir fetvâsın
Hakk'a Hakk-el-yakîn olanı asın
Abdal Ziya tutar imâmlar yasın
Gece gün kan ağlar coştu bu gönül

Ne olur bilmem hâlimiz
Nefse esirse gönlümüz
Sem olur tatlı aşımız
Nefse esirse gönlümüz

Nefs diyârın geçemeyiz
Yâr deminden içemeyiz
Hakk'ı halk'tan seçemeyiz
Nefse esirse gönlümüz

Nefsin sevene dünya hoş
isyan eyler olur sarhoş
Dosta vardıkda eller boş
Nefse esirse gönlümüz

Nefsi ez, hayâyı takın
Müfsidle gammazdan sakın
Cehennem alırsın satın
Nefse esirse gönlümüz

Nefs ettiğin göremeyiz
Dileğini kesemeyiz
Hakk'a vuslat edemeyiz
Nefse esirse gönlümüz

Nefse kaptırma yuları
Alâyiştir bil yollan
Zulmette koyar kullan
Nefse esirse gönlümüz

Nefs elinden ferâgat et
Abdal Ziya Hakk'ı gözet
Nefs, Hakk'la aramızda set
Nefse esirse gönlümüz

Nûr-i cümle Enbiyâyla gelen sultândır Ali
İncil, Tevrat-ı Zebur ki sırr-ı Kur'ân'dır Ali

Halil İbrahim nârını gül-gülistan eyleyen
Hem Mûsa vü Hârûn hem Yûsuf-u Ken-ân'dır Ali

Binbir isme sahip bir ismi var "semme vechullah"
Cemâl-i Âdemde mestur sırr-ı nihândır Ali

Âyan beyân Düldül-ü sûvar seyf-i Zülfekâr
Nam vermiş cihâna saf-derî nâ-gehândır Ali

Hayber kapusun koparıp etti kendine kalkan
Mi'râc-ı Nebî'de görünen ol Arslandır Ali

Bunca yıllar ifrit dîvî eyledi pranga-i bend
Cümle Rûh-ül-emîn'e devri devrândır Ali

Abdal Ziyaın vird-i şâm-ı seher Nâd-ı Ali
Dü-cihânda Şir-i Yezdân, Şâh-ı Merdân'dır Ali

Nûr-i vâhiddir Hak Muhammed Ali
Hakk'a verdiğim ikrâr neme yetmez
Şeksiz Ali'dir Hacı Bektâş Velî
Pîr'den gördüğüm esrâr neme yetmez

Bu yolun âdâb ü erkânın gören
Hünkâr eşiğinde postunu seren
Üstâdmı cân ü gönülden seven
Gönül verdiğim Haydar neme yetmez

Kâmil edüp seyr ü sülük gördürür
Âşıkları mâşukuna erdirir
Hak katında âşık-ma'şuk bir dürür
Böyle bir pîri Hünkâr neme yetmez

Gerçekler hâl ile bulmuş kemâli
Celâl'e katlanan bulmuş cemâli
Destegîrim Ali, neylerim mâli
Başım koyacak evzâr neme yetmez

Bir ere varmadan irşâd olunmaz
Huzûr olmadan bu namaz kılınmaz
Nefsini bilmeden Halik bulunmaz
Doğruyu ettim izhâr, neme yetmez

Gâhi zâhir, gâhi Alevîyim der
Uyanmaz gafletten aramaz bir er
Dâmen tutup Ali'ye olsun Kanber
Pîr güftârı bu güftâr, neme yetmez

Abdal Ziya neslinden ayrılanlar
İki dîn, iki mezheb taşıyanlar
Yezîd'den denî bir eşnâdır bunlar
Hak kulu demem, küffâr neme yetmez

Nûr-i ayn-ı kibriyâdır Hünkâr Pîr Hacı Bektâş
Enver-i bedr-i bülenddir Hünkâr Pîr Hacı Bektâş

Zât-ı pâkinde göründü sırr-ı velâyet ayân
Mazhar-ı sırr-ı Hüdâ'dır Hünkâr Pîr Hacı Bektâş

Lokmân Perren'de terketti dersi, görünce nûr'u
Nazar-ı vech-i likâ'dır Hünkâr Pîr Hacı Bektâş

Nübüvvet ile velâyet dersidir aldığı ders
Hak yolunda hem pîşvâdır Hünkâr Pîr Hacı Bektâş

Nûrundan izhâr olmuştur bunca evliyâullah
Nûr-i cümle evliyâ'dır Hünkâr Pîr Hacı Bektâş

Şânına Hakk'tan beşâret yürüdü cânsız duvar
Hem beyân-ı cihân-nümâdır Hünkâr Pîr Hacı Bektâş

Hak yolundan cüdâ kaldı şânına kanmayanlar
Allah ile âşinâdır Hünkâr Pîr Hacı Bektâş

Gerçek neyler gayrı sevdâyı gönülde mihrimiz
Menba'-ı mihr-i vefadır Hünkâr Pîr Hacı Bektâş

Hakikat âşk ile yalvar âşık, dile dileğin
Derd-i mendlere devâdır Hünkâr Pîr Hacı Bektâş

Abdal Ziya kulun methin okur her şâm u seher
Dü-cihânda reh-nümâdır Hünkâr Pîr Hacı Bektâş

Ömrüm çevrinle buldu son, bilmem ki nedir merâmın
Bir parça olsun ver ara, yeter artık ser-encâmın

Gel ey yâr-ı vefadânın, söyle nedir bu esrârın
Vuslatsa elimde değil, bu mudur bana ibramın

Dünyaya meylim olmadı, dişilik erlik kalmadı
Böyle ahd ü peymânımız, huzûrda olsun ahkâmın

Kâmil tasavvur eder mi kendinden gayrı bir hâkir
Nerde kaldı sû-i zanla faş etsin senin bed-nâmın

Hidâyet erişsin Hakk'tan, kurtul bu vehm-i meraktan
İncinmesin kimse senden, nûra gark olsun akşamın

Şüphe dolu yâr gözlerin, çok acıklı kem sözlerin
Bir gün döversin dizlerin, gelir geçer bu eyyâmın

Yeter bu cevr-i fesâdın, anlamamıştım evsâfın
Devlet bana bu irşâdın, sîm ü zer oldu kelâmın

Abdal Ziya bir gedâdır, taederlerse sezâdır
Râh-ı melâmet devâdır, dün akşam aldım peyâmın

Önüme bir hisar çıktı
Türlü meyve var içinde
Alış-veriş yapsam dedim
Alan satan bir içinde

Alan satanı bir gördüm
Bez dokudum süzgeç ördüm
Bulanık suyumu dürdüm
Güller açtı şâr içinde

Açan güller gül-i raâ
Hârında var türlü mânâ
Ma-sivâyı at bir yana
Hisâr kalsın nûr içinde

Nura gark olunca hisâr
Nefse uyma, eyle hazer
Mürşidinden al hoş nazar
Bunca esrar nâr içinde

Nâr-ı aşka yanmak gerek
Rehberini bulmak gerek
Esrâr-ı yâr olmak gerek
Esrâr var esrar içinde

Abdal Ziya zaman söyler
Bu fânîde mekân neyler
Bu bir seyrân, gelen gider
Seyrân var seyrân içinde

Öyle bir yâr sev ey sîmâ-yı melek
Ad ü şânına desinler maşallah
Yâd etsin arşda melek, suda semek
“Ahsen-ül-hâlikîn tebârek-Allah”

Hak katında okundu ism-i Haydar
Andan gayrıya gelmedi Zülfekâr
Cihânda bulunmaz bundan güzel yâr
Ey melek sev anı hasbet-en-lillah

Abdal Ziya der sözün bir hakayık
Her ne söyler isen evsâfa lâyık
Öyle bir yâr bulup olmayan sâdık
Yezîd’den eşed’dir neûzü-billah

Râh-ı necâtın bürhân-ı muhabbet
İlm-i hakikat ummân-ı muhabbet

Siler gönül âleminin pasım .
Koymaz bir leke devrân-ı muhabbet

Hak yoluna sevk eder âşıkları
Varsa gönülde şükrân-ı muhabbet

Kararmış kalbi bile nurlandırır
Gönülde doğan tâbân-ı muhabbet

Bu fani cihânın gam gussâsından
Kurtarır seni seyrân-ı muhabbet

Harf-i "lâ" ile yok olur kâinat
"İllâ" isbât-ı pîran-ı muhabbet

Koymaz sende senlik Abdal Ziya
Hünkâr Pîr Balım Sultân-ı muhabbet

Ricâl-i gaybe hem-dem ol
Gayrı bir hem-dem isteme
Himmetin alıp Edhem ol
Gayrı bir himmet isteme

Râh-ı gaybe muttali ol
Gayrı bir hem-râh isteme
Ricâl-i feyz-le Âdem ol
Gayrı bir feyiz isteme

Ver varın gayb-ı ricâle
Gayrı bir varlık isteme
"Velâtübzîrü tebzîra"dan
Gayrı bir âyet isteme

Abdal Ziya hayrü-nâs ol
Gayrı bir hayır isteme
Gönül tahtına sultân ol
Gayrı bir sultânlık isteme

Sakahüm esrârına gel ârif ol
Nefse uyup ayrılma adâletten
“Rabbehum şarâben tahûra”yı bil
Sâkî isen dûr-olma sahavetten

Âlemde mürşid-i kâmil yok deme
İlmini terket secde kıl Âdeme
Çünkü şeytan erişmemiş bu deme
Ebed mahrum kalmış o saadetten

Görünen her zerre “semme vechûllah”
Uyar kalp gözünü, olasın âgâh
Zât-ı Hak, ehl-i hâl gönlünde her gâh
Nâ-ehil kurtulamaz şekâvetten

Hünkâr eşiğinden gider Hakk’a yol.
Ehl-i hâl isen orada kaim ol
Bağ-ı vahdette yoktur sağ ile sol
Aç cân gözünü, kurtul dalâletten

Abdal Ziya, Hakk’la Hak olmayanlar
Gönül evi âşk ile dolmayanlar
Öz cânında cânânı bulmayanlar
Feyz alamazlar Şâh-ı Velâyet’ten

Sana gönül verdim Ali
Sen gönlümün yârânısın
Halim bilirsin ey velîm
Sen derdimin dermânısın

Cândan sevdim Şahım seni
Firâkınla yaktın beni
Sensiz neylerim bu teni
Sen bu tenin esmânısın

Âşk bir takdîr-i İlâhi
Âşıkm nedir günahı
Bildir ey şâhların şâhı
Sen bu yolun bürhânısın

Bürhânım Haydar-ı Kerrâr
Nâr-ı Nemrûd bana gül-zâr
Her nereye kılsam nazar
Sen âlemlerin kânısın

Şâhım sensin nazargâhım
Senden gayrı yok penâhım
Dîn ü imân, secde-gâhım
Sen bu dinin sultanısın

Cumhûr ile Nükte'dânsın
Serdâr-ı Lem'-i cihânsın
Emre sezâ Nigâr'ınsın
Sen Semânın envânsın

Abdal Ziya hayran sana
Lütfet şâhım bu gedâna
Nûr cemâlin göster ana
Sen cihânın Lokmân'ısın

Sanma âşık, söylenen sözleri ârifân söyler
Veya edeb-erkân Hak kelâmı edîb-ân söyler

Kendin gizleyip bildirmek çün yarattı alemî
Ne var bunca lisan o cümleden tercüman söyler

Seni senden alıp sana teslim ettim dediler
Her yüzden görünen Hakk'ın kendidir, pinhân söyler

Nereden gelip nereye gittiğini bilmeyen
Hakk'ın varlığını anladım der de, yalan söyler

Nefsine uyup her kim ki kendine verdi varlık
Kendi yokluğun bilmez, zaman içre zaman söyler

Kâinat bir gölge-i hayâl, bâkî kalan Hakk'tır
Nutuk Hayy'dır sûreti derûnunda olan söyler

Ezelden vahdet şarâbın içenler Abdal Ziya
Erdi maksûda onlar, derd içinde dermân söyler

Sebak aldım mürşid-i dânâ-yı ilmullahdan
Okuttu ledün ilmin feyz aldım nûrullahdan

Kur'ân içre mahfî sırr-ı furkanı bilmeyen
Mahrumdur ilelebed vech-i Resûlullah'dan

Ref etmeyen hicâbın, göremez Hak cemâlin
Gafildir nûr alamaz vech-i keremullahdan

Yüzün görsün görmek dileyen Hak didârım
Görenler mest-i müdâm oldu cemâlullahdan

Vech-inde göremeyen zât-ı nûr-i Sübhân'ı
Ana sırr-ı Hak zâhir olmaz kudretullahdan

Meydân görmemiş ki görsün yâr-i bî-hemtâyı
Çeşm-i Hayy olmayan fer alamaz aşkullahdan

Abdal Ziya himmet aldı ârif-i billahdan
Dost vech-ini temâşâ eder sebilullahdan

Seher vakti kabûl olur niyâzlar
Âşık isen uyan şafaktan evvel
Hakk'ın dîvânından kevser sunarlar
Ârif isen uyan şafaktan evvel

Kaddimiz yay olup iki bükülsün
Çeşm-i bürhânımız yere dökülsün
Allah'ın cemâli göze görünsün
Diler isen uyan şafaktan evvel

Nâz u niyâzdadır erenler, pîrler
Hem cân-ı gönülden gülbang çekerler
Kırklar meydânında engür ezerler
Sâdık isen uyan şafaktan evvel

Bu Abdal Ziya'yi söyleten Hakk'tır
Aliin yoluna girenler çoktur
Gerçeklerin yolda noksânı yoktur
Gerçek isen uyan şafaktan evvel

Sen cümlenin cânânısın
Dertlilerin dermânısın
Sultânların sultânısın

El meded Mededü'l-meded
Yâ ganî Allah'ım meded

Şensin yoklukta vârımız
Yok gayri bir melcaımız
Destegîr ü penâhımız

El meded Mededü'l-meded
Yâ ganî Allah'ım meded

Bu dünyaya kadem bastık
Şu fâniyi bâki sandık
Ki bahr-i isyâna daldık

El meded Mededü'l-meded
Yâ ganî Allah'ım meded

Girye-i dil-zâr olalım
Rencîde dil olmayalım
İsyân içre kalmayalım

El meded Mededü'l-meded
Yâ ganî Allah'ım meded

Gönül, mir'ât Sübhânî'dir
Abdal Ziya Hak ganîdir
Yalvar çün kerem-kânidir

El meded Mededü'l-meded
Yâ ganî Allah'ım meded

Senin aşkınla bu sevdâya daldım
Hünkâr Hacı Bektâş er Ali'sin sen
Günahkâr kulum, himmetine kaldım
Kerem eyle Şâhım er velîsin sen

Şensin ol nokta-i bâ-i Bismillâh
Esrâr-ı ilm-i ledünsün eyvallah
İmânım kavidir sensin sırrullâh
Bu âciz nâ-çîzin er dilisin sen

Aşkınla bir çok ere ettim hizmet
Gösterme bu gedâna bir musîbet
Mürüvvet et kurtar, sende keramet
Oniki İmâmın er gülüsün sen

Aliyyel-Mürtezâ dedendir senin
Yeşil hâtem olan elindir senin
Abdal Ziya kemter kulundur senin
Şefaatin diler, er ulusun sen

Sensin can içre cananım
Gayrı kararım yok benim
İki cihânda penâhım
Sensiz nazarım yok benim

Senden seni görür gözüm
Şenindir dildeki sözüm
Ayrı değil senden özüm
Başka dildârım yok benim

Görür isem, gözümdesin
Söyler isem, dilimdesin
Sever isem, gönlümdesin
Ayrı nigârım yok benim

Ölmezden evvel ölmüşüm
Ölünce seni bulmuşum
Vârınla hem hâl olmuşum
Artık bir varım yok benim

Ben ne Velı'yim ne Nebî
Yokluğumla buldum seni
Bu demden ayırma beni
Diğer bir yârim yok benim

Abdal Ziya meftun sana
Cemâlini göster bana
Mest olayım kana kana
Gayrı güftârım yok benim

Ser veririz sır vermeyiz
Soyumuz Ali'den gelir
İkrâr vermişiz dönmeyiz
Yolumuz Hünkâr'dan gelir

El ile dili sağladık
Tığ-bendi bele bağladık
Coşkun su gibi çağladık
Salımız deryâdan gelir

Goncayız yoktur hârımız
Erlik bütün âsânmız
Muammâdır esrânmız
Erimiz meydândan gelir

Âşk'la girdik bu meydâna
Ser fedâ ulu cânâna
Bağlıyız Balım Sultân'a
Balımız uludan gelir

Bâde-i gülgûn süzeriz
Merdi nâ-merdi seçeriz
Gerçekçesine gezeriz
Bâdemiz Balım'dan gelir

Yolumuz vahdet yoludur
Dolumuz gevher doludur
İçenler Ali kuludur
Dolumuz kevserden gelir

Abdal Ziya riyâ bilmez
Merd olanlar ebed ölmez
Nâ-merd olan ebed gülmez
Merdimiz dîvândan gelir

Serden geçip boyun eğdim rızâya
İkrârım şâhlar şâhı Mürtezâ'ya
Tâ ezel bağlıyım Âl-i abâ'ya

Sertâc-ı cihân Şâh Hüseyn'e geldim
Pirlerin sultânı Hünkâr'a geldim

Seni seven erenlerdir, erenler
Çoktur yolunda cân feda edenler
Hakk'tan cüdâdır seni sevmeyenler

Sertâc-ı cihân Şâh Hüseyn'e geldim
Pirlerin sultânı Hünkâr'a geldim

Şâh-ı Merdân sohbetine doyulmaz
Bahr-i azimdir emvâcı sayılmaz
Bir cür'a nûş eden ebed ayılmaz

Sertâc-ı cihân Şâh Hüseyn'e geldim
Pirlerin sultânı Hünkâr'a geldim

Himmet eyle Abdal Ziya kuluna
Dahil et gerçek erenler yoluna
Bu kemterin hizmetinde buluna

Sertâc-ı cihân Şâh Hüseyn'e geldim
Pirlerin sultânı Hünkâr'a geldim

Sevdiğim Ali gönlümün mihmânı
Râhında kurulur Hakk'ın dîvânı
Vech-inde okunur "Seb'ül- mesânî"
Güzeller güzeli ulu sultânım

Mahbûb-i Hüdâ, âfet-i devrânsın
On sekiz bin âleme gevher-kânsm
Âşık sâdıklar derdine dermânsın
Güzeller güzeli ulu sultânım

Âşık-ı didârım şendendir meded
Bende-i Hünkârım şendendir meded
Aşkınla bîmârım şendendir meded
Güzeller güzeli ulu sultânım

Hallâk-ı lem-yezeldendir hidâyet
Muhammed Mustafâ sâhib-risâlet
Ali'dir server-i sırr-ı velâyet
Güzeller güzeli ulu sultânım

Vech-i bâ kemâlin "semme vechûllah"
Senâ'ya lâyıktır hüsnün bî-riyâ
Görünen Ali'dir ey Abdal Ziya
Güzeller güzeli ulu sultânım

Sofu bâğ-ı cinân ister ucb u riyadan geçmez
Hakikati bilir amma kîn ü garazdan geçmez

Gönül evin ibâdetle mücellâ eyledim der
Aldatır kendin kibr ü hased ma-sivâdan geçmez

El-hasûd ve lâ-yesûd olan bir zat dehâ olsa
Dîvâne derdi-nâk olmuş bu bî-vefâdan geçmez

Zâhid zühd ü tâatla sanır varacak visâle
Nâfile Ömrü geçer nâ-bedîd hülyâdan geçmez

Gel aldanma bu dünyanın deryâ-yı nevâline
Aldanan hüsrânda kalır da bu sevdâdan geçmez

Hasret-i dîdâr hüsrânda değil, mest olmuş gezer
Ki âşık-ı şeydâ cândan geçer, cânândan geçmez

Hükm-i kader ne ise o işlenir Abdal Ziya
Her fert hilkatin icra eder, mâcerâdan geçmez

Sohbet et merdân ile, Hakk'a vuslat ister isen
Kuyûdâtı sil süpür, zât'a ermek ister isen

Varlığını koy, yokluğu zevk et derûn-i aşkla
Ledün ilmin ta'lîm et eğer mîrac ister isen

Sen seni bildin ise seni terket, terki de terk
Cân-ı cânâna erdir dîdâr-ı Hak ister isen

Yandır bu cismi Abdal Ziya kalmasın bir eser
Âlem-i vahdette Sübhân'la birlik ister isen

Sohbet-i pîre âşinâ olanlar
Saz ve söz keyfiyyetin bilmek gerek
Erkân-ı pîre vakıf olmayanlar
Bir mürşide ikrârın vermek gerek

Gerçek ikrârmda yoktur kîl ü kal
Dünyanın varlığına olma meyyâl
Ey âşık maksutsa dîdâre visâl
Bu âlemde Hak yüzün görmek gerek

Nâzenin ikrârı cümleye faik
Her sözünde-sazında var hakayık
Esrâr-ı Hüdâ bu meşrebe lâyık
Yalnız, ölmezden evvel ölmek gerek

Her kim içse yâr elinden kevseri
Kalmaz o insanda zulmet eseri
Bu fâniden kesmek için seferi
Bu fenâya gönül vermemek gerek

Dinde imânım şâhım Muhammed Nebî
Cânda cânân şâhım Ali'dir Ali
Tende cân şâhım Hacı Bektâş Velî
Cân-ı cânâna fedâ etmek gerek

Cânân yolu ehl-i irfân yoludur
Abdal Ziya kapısının kuludur
Ehl-i hâl hakikatin sembolüdür
Hakikât-i hâle bürünmek gerek

Sûrette gürûh-i bî-vefaya menfur olmuşuz
Sîrette nakş-ı ebrâr ile maksûdu bulmuşuz

Nâ-dan olan hakikat sırrına vâkıf olamaz
Mir'at-ı dilde "aref ' sırrın biz görüp bilmişiz

Aklı perişan ne bilsin ârifân esrarını
Sûret-i Hayy'dır amma, ölmezden evvel ölmüşüz

Riyâ-kâr her ne kadar levm etse bizi gam değil
Dil-şâd zevrakımızı bahr-i ummana salmışız

Ferâgat etmişiz biz bu fâniden tecrîd olup
Hem emvâl-i ayâli dilden süpürüp silmişiz

Feyyâz-ı mutlak ile gönlümüz eyledik tezyin
Hamd ü senalar Hakk'ın lûtf-u ihsânın almışız

Abdal Ziya bizdedir miftah-ı gencîne-i âşk
Cânân aşkına cân-ı cânâna fedâ kılmışız

Tâlib-i dîdâr isen git bir er'e
Günlerin geçirme beyhude yere
Sende karış bu fırdevs-i envere
Bu âşk kitabından oku bir varak

Aşkın yoktur günü, vakti, zamanı
Feda eden câm, bulur cânânı
Ki mekteb-i irfan olur mekânı
İlm-i bâtından alır dürr-i sebak

Kendi özüne kendin reh-nümâ ol
Hâlik ile mahlûk'a âşinâ ol
Hüsn-i cemâl-i yâre âyine ol
Asıl olan Hak, cihân ana mihrak

Boş yeredir çektiğin derd-i firâk
Özünde izhârdır ol dîdâr-ı Hak
Aç gözün bir kesret-i cihâna bak
Âlem içre var mı acep bir nâ-Hak

Yâ-Rab sen eyleme bizi derdi-nâk
Göster cemâlin olalım ferah-nâk
Abdal Ziya olmuştur Hak ile Hak
Ezelîdir ettiği ahd ü mîsâk

Tarîk-i Nâzenin'e girip ikrar verenler
Hiç şüphesiz ki mecmû'u sîvâsından geçer
Hakk'ın gizli hâzinesin âşikâr görenler
Kemâl bulup kesb-i şöhret sevdâsından geçer

Mahfî dilde zâr eyleyen zümre-i sadıklar
Varından geçip yüzdürmüş postu uyanıklar
Kesb-i kudretle sırr-ı Hakk'a eren âşıklar
Mansûr gibi aşkın dâr ü sehpâsından geçer

Mürşid-i dânâ katında ne mülk ne mal ister
Hüdâ-yı Lem-yezel kalb-i selîm ve hâl ister
Her âşık-ı billâh olan, zât'ı cemâl ister
Dîdâra müştak behiştin, safasından geçer

Ey molla, fakire kem nazar kılma eyvallah
Hoş gör, seni senden, beni benden sorar Allah
Abdal Ziya'ya her nazargâh "semme vechullah"
Hûri-gılman, hem cennet-i bâlâsından geçer

Tarîk-ı Nâzenin'ler bu faniden beridir
Bende-i Hacı Bektâş mâ-sivâdan beridir

Şöhret ü saltanattan kim ki geçer bî-rîya
Melce-i Hakk'ı bulur her melceden beridir

Cemâlinde temâşâ eyler vech-i Sübhân'ı
Hem yâr ile yâr olur, gayrı yârdan beridir

Dalar bahr-i ummana, havf-i yok gavvâs olmuş
Kân-ı cevheri bulmuş, belâlardan beridir

Gönlünü iki cihân çalamaz merd olanın
Mal-mülk, cennet-i firdevs, hûrilerden beridir

Yolda sâdık olmayan şekk ü gümânda dâim
Gerçekler Hakk'la kaim, ki gümândan beridir

Abdal Ziya her kim ki İbrahim Edhem misâl
Taht u tâc-ı terk etse, hayâlâttan beridir

Tevhid-i İlâhî Âdem sezilmez, Âdemde dir
Ol server-i nûr-i hatem sezilmez, Âdemde dir

Seb'ül-mesânî yazılmış rû-yi hûbda gördüler
Dil-i âgâh "İsm-i a'zâm" sezilmez, Âdemde dir

Ol secde-gâh-ı evliyâ, enver-i hurşid-i yâr
Âteş-i mâh-ı Muharrem sezilmez, Âdemde dir

Andadır "Levlâke Levlâk", Âl-i abâ andadır
Himmet-i Âlî muazzam sezilmez, Âdemde dir

Tavâf eyle sen Abdal Ziya müinler kâbesin
Mihrâb-ı Beytü'l-mükerrem sezilmez, Âdemde dir

Vahdetten ayrılmayalım kardaşlar
Erenler bezminde cevlân edelim
Yolumuzdan şaşmayalım sırdaşlar
Hakikat sırrını pinhân edelim

"Ehl-i Beyt" yoluna olalım ber-dâr
Kavli sâdık hiç arar mı gayrı yâr
Muhammed Ali gibi şâhımız var
Gönül âleminde seyrân edelim

Evvel-i âlem Resûl-ü Ekrem'dir
Anınçün gönül Beyt-ül-mükerremdir
Ki tavaf etmek lûtf-u keremdir
Bu lûtf-u devr ile devrân edelim

Âl-i Nebî'den gelir bu râhımız
Dürr-i Âl-i abâ'dır melce'imiz
Abdal Ziya âlî'dir Ali mâhımız
Cihânı bu râha hayrân edelim

Vardım Erenlerin yüce katına
Bu meydân seyrân-ı Ali dediler
Yüzüm sürdüm toprağına taşına
Gözün aç, dîvân-ı Ali dediler

Pervâne-veş dâr-ül-âmâna vardım
Okundu âyâtım murâda erdim
Cânâna dört kapu selâmın verdim
Bu dâr'ın bürhânı Ali dediler

Şehin-şâh nokta-i bâ-i Bismillâh
Hem zâtı, sıfâtı bi-hamdi lillâh
Ayân her zerrede "semme vechullah"
Nokta-i âyânı Ali dediler

Sinemi çâk ettin ey vech-i münîr ,
Vech-i pâkin kıldı gönlümü esir
Bu Abdal Ziya'ya sensin deste-gîr
Gark ol, bu ummân-ı Ali dediler

Varlığından yaratıldım, gayn varım yok benim
Bu âlemde gayrı bir yâr u ağyârım yok benim

Aşkınla mestim neylerim savm ü salât kîl ü kal
Vech-in âyât-ı Kur'ân, gayrı esfârım yok benim

Fâriğ oldum cümleden cânı terkettim cânâna
Bu fânide senden gayrı bir ezkârım yok benim

Mes'uttur bezm-i visâlinle âşıkm dem-â-dem
Ki nûr-i tecellâdan gayrı envâyok benim

Bu cân ile tende görünen hep senin varındır
Dü-cihânda senden gayn bir evzârım yok benim

Abdal Ziya dost elinden içti şarab-ı aşkı
Hüccete ne hacet gayn kerem-kârım yok benim

Varlıktan soyunup âbâd olalım
Elimizden bu fırsat kaçar bir gün
Hakk'la kul arasına girmeyelim
Hak mağfiret kapısın açar bir gün

Mengûş edip bu sözü, tak gûşuna
Yum gözün karışma kemin işine
Yarın bilmezsin ne gelir başına
İsyanla kuş kafesten uçar bir gün

Gördüğü ayıpları örten Adem
Fazilet sahibidir ol dem-â-dem
Ekilen ekine benzer bu âlem
Kendi ektiğin kendi biçer bir gün

Vakti eyyam gelir, dökülür yaprak
İyiyi kötüyü yer kara toprak
Bizlere meçhuldür Hak ile nâ-Hak
Biri nûr, biri de nâr saçar bir gün

Abdal Ziya son durak karşımızda
Yazı yazarlar mezar taşımızda
Selvi dikilir yanı başımızda
Baykuşlar hazin hazin öter bir gün

Vech-i pâkinde yazılmış
Ey sevdiğim, Kur'ân'ı gör
"Âllemel-esmâ"ya ermiş
İnsandaki bürhânı gör

Zâtını bil, eyle ikrar
Nokta-i bâ'da et karar
Her ne varsa kendinde var
Ol nokta-i inşânı gör

Velîyullah sohbetinde
Kusur etme hizmetinde
Lîme Allah halvetinde
Halvet eyle cânânı gör

Kesret-i âlem bir pazar
Deryâ-yı vahdet kıl nazar
Aç gözün, olma bî-basar
Cism ü katren ummânı gör

Geç gümandan ol ehl-i hâl
Cümle varlık zili ü hayâl
Abdal Ziya çekme melâl
Lâ-yezâlî devrânı gör

Vech-inin şem'ine pervânenim senin Yâ Ali
Aşkla bağrı yanık merdânenim senin Yâ Ali

Kıl terahhum perişan hâlime zât-ı pâk-i yâr
Kâinat mâmur, ben virânenim senin Yâ Ali

Mülk-i bekada ahd ü peymân ettiğim Hak sensin
İçtim âşk şârabın mestânenim senin Yâ Ali

Terk eyleyince cümle vârım gördüm nûr cemâlin
Gitti akl ü fikrim dîvânenim senin Yâ Ali

Abdal Ziya nûr-i vâhiddir Hak Muhammed Ali
Kalmadı şek şüphem, üryânenim senin Yâ Ali

Yalansın ey dünya yalan
Ahmaktır sana inanan
Ana babayı oğlundan
Dostu yârdan ayıransın

Senin gölgende kim yatar
Kendisini nâra atar
Kör körüne sana tapar
Dostu yârdan ayıransın

Nâ-ehl'e verirsin ferman
Kibr ü kinle eder seyrân
Bilse seni olmaz hayran
Dostu yârdan ayıransın

Kimini eylersin Karûn
Habislikle olur Hânın
Yemez içmez kalır mahrum
Dostu yârdan ayıransın

Tamah-kârın derdi çoktur
Allah ile işi yoktur
Servet para ona Hakk'dır
Dostu yârdan ayıransın

Müfsid münâfıkla gammaz
Ara bozmaktan usanmaz
Hiçbiri senden ayrılmaz
Dostu yârdan ayıransın

Abdal Ziya'da yok huzûr
Cânların bir çoğu mağrûr
Mahlâsıdır dârül gurur
Dostu yârdan ayıransın

Yâr yâr nedir bilmez idim
Aşka düş olunca bildim
Cânâna cân vermek nedir
Benliğim yıkınca bildim

Bu fenada yoktur durak
Cânda cânân Hakk'dır mutlak
Tende zerrât kalmaz elhak
Cânânı bulunca bildim

Cânân yolu bir muammâ
Bunu çözen buldu devâ
Çözmeyenler kaldı aâ
Bu yola girince bildim

Dosta verdim cümle varım
Kalmadı şekk ü gümânım
Pürüzsüz oldu îmânım
Gümânsız kalınca bildim

Kılı kırk yardı ârifler
Sırrı sır etti sâdıklar
Bu deme meftun âşıklar
Sim sır edince bildim

Abdal Ziya çekme keder
Üryân olan ölmez, göçer
Bu bir demdir gelir geçer
Bu demi sürünce bildim

Yâ-Rab bu benlik sen'in vârmdır, sen'den almışım
Bu iklîm-i bedende gayrı yok, sen'i bulmuşum

Ne sen bensiz tanılır ne ben sen'siz var olurum
Hamdülillah sen'in benliğinle taşıp dolmuşum

Her ne yöne döndürsem yüzüm sen'i görür gözüm
Kimi Kerem'in kimi Aslıdır, hayran kalmışım

Bildim, âşık-ma'şûkda sensin Şirin ile Ferhad
İki var bir olunca, benlik dağını delmişim

Ben Mecnûn'um sen Leylâ desem aşikâr şirk olur
Bu benliği kaldırıp aradan, ben sen olmuşum

Bu fenada benliğin arıt, aslını ara bul
Abdal Ziya der, üryân olup aslımı bulmuşum

Yâ-Rab tard et cennetinden
Dûr eyleme izzetinden
Sorulmaz hiç hikmetinden

Bu âciz gedâ kulundan
Tek bir gönül incinmesin

Nûh misâl tûfan göreyim
Nemrûd nârına gireyim
Kurbân olduğum bileyim

Bu âciz gedâ kulundan
Tek bir gönül incinmesin

Yâkup gibi hem ağlayam
Yûsuf gibi bel bağlayam
Sular gibi hep çağlayam

Bu âciz gedâ kulundan
Tek bir gönül incinmesin

Ver bana Eyyûb sabrını
Musallat et Firavun'u
Çekeyim cümle kahrını

Bu âciz gedâ kulundan
Tek bir gönül incinmesin

Şecer içre biçtir beni
Çarmıha çaktır bu teni
Dilimden ayırmam seni

Bu âciz gedâ kulundan
Tek bir gönül incinmesin

Kul-kurbânım Muhammed'e
Fedâ canım "Ehl-i Beyt"e
Katlanırım her mihnete

Bu âciz gedâ kulundan
Tek bir gönül incinmesin

Abdal Ziya zevkle doldu
Kendini kendine sordu
Cehenneme razı oldu

Bu âciz gedâ kulundan
Tek bir gönül incinmesin

Yâ-Rab yarattın nefs-i Âdem'e eyledin hem bahş
Meğer anın zulmüne dayanmazmış dağ ile taş
Bilmeden bir zamanlar olmuştuk anınla sırdaş

Tekâpû ile etti perişan fitne-i kallâş
Yâre hasret koymaya eyledi bin türlü savaş

Nefs elinden kendini âzâde kılmazsan ey cân
Senin kulluğundan razı olmaz Hazret-i Sübhân
Ara bir râh-ı selâmet, geldi geçer bu devrân

Tekâpû ile etti perişan fitne-i kallâş
Yâre hasret koymaya eyledi bin türlü savaş

Mürşid-i dânâdan "Men-aref" dersin almayınca
Ser'in Pir Hacı Bektâş eşiğine koymayınca
Ne olur hâlimiz cânânı cânda bulmayınca

Tekâpû ile etti perişan fıtne-i kallâş
Yâre hasret koymaya eyledi bin türlü savaş

Dileyen cemâl-i yâri,nefsini bend eylesin
Bend eyleyen bî-dâr olur tâcı tahtı neylesin
Abdal Ziya bundan ayân nasıl bir söz söylesin

Tekâpû ile etti perişan fıtne-i kallâş
Yâre hasret koymaya eyledi bin türlü savaş

Yek vücûd görünce cümle eşyâyı
Yağma giren girsin bezm-i visale
Gördüm hüviyyet yok Hûda'dan gayrı
Yağma giren girsin bezm-i visale

Zâhir olunca kemâl ât-ı Hûda
Zât-ı Hakk'dan nüzül etti "küllühâ"
Ol dem Âdem Hakk'a oldu âyîne
Yağma giren girsin bezm-i visale

Lâ-yuadsın yere göğe sığmayan
Vech-i pâkin dü-cihânda her nişân
Sûretin Âdem'de oldu nümâyân
Yağma giren girsin bezm-i visâle

Âdem'de tecelli etti zât-ı Hak
Ayn-ı Hak oldun çağırma "ene-l-Hakk"
Abdal Ziya bâb-ı hayrat son durak
Yağma giren girsin bezm-i visâle

Yirmi beş eylül bin dokuz yüz altmış altı da
Hünkâr Hacı Bektâş Yelîin yolu göründü
Yetmişiki canla revân olduk dost yoluna
Vardık yurduna has bahçenin gülü göründü

Nûr-i Muhammed'le tenvir olmuş âsitâne
Hasret çekilmez kasr cinâne, ne gülistâne
Vardık şebistânına olduk mest ü mestâne
Şebistan'da sâkî-i kevser Ali göründü

Visâl senin himmetinledir Rabb'i izzete
Nâz u niyâzla girdik bezmigâh-ı vuslâte
Hâk-ı pâyine yüzler sürüp durduk hizmete
Hazret-i Hünkâr'ın hayâli, celî göründü

Birlik deminde "Hû Allah eyvallah" denildi
Kurbânlar tekbirlerle tığlandı aş yenildi
Sehâvet-i pîrle bir çok sâkinân sevindi
Sâkiin elinde nûrdan bir dolu göründü

Şükür olsun geldik bu bezm-i vahdet demine
Himmet et kulun Abdal Ziya kemter-kemîne
Ey Hünkârım dağlar taşlar âmâde emrine
Velâyet'inin kemâl-i iclâl-i göründü

Yok gayrı bu bir lem-yezelî güzellerden güzel
Cümle vârın Allah'ım belî güzellerden güzel

Nûr-i Muhammed zuhur etti cemî Enbiyâ'dan
Kıble-gâhım Muhammed celî güzellerden güzel

Nûr-i vâhid Muhammed Ali Şâhım esed-ullah
Hûbb-i câh secde-gâhım Ali güzellerden güzel

Nûr-i çeşm-i Haydar şâhid-i mesmûm hulk-i Rızâ
Nazar-gâhım Hasan ekmeli güzellerden güzel

Nûr-i ayn-ı habîb-i Hüdâ seyyid-il-şühedâ
Mihr ü mâhım Hüseyn, ezelî güzellerden güzel

Tecelli şems-i cihân, hüsrân-ı Kerbelâ hüccet
Penâhım Zeynel-abâ, Ali güzellerden güzel

İki âlemde şâh-ı kemâlât vüs'at-i derya
Hüsn-i mâhım Bâkır kemâlî güzellerden güzel

Doğdu şems-i hakikat mezheb-i pâk-i velâdan
İlticâ-gâhım Câfer, fazl-ı güzellerden güzel

Fırka-i nâci'yân sertâc-ı ilm-i ledün şâhı
Agâhım Kâzım, fazâil-i güzellerden güzel

Kutb-i cihân, Şâh-ı Horasan nûr-i hidâyetdir
Ulu şâhım Rızâ, ecmeli güzellerden güzel

Âşıkların saadet-serveri mahbûb-i cevâd
Mest-i nigâhım Tâkî, hâli güzellerden güzel

Cemâlinde izhâr oldu sırr-ı Sübhânellezi
Penâh-gâhım Nakî cemâli güzellerden güzel

Evvel-âhir, zâhir-bâtın sâhib-i livâsın sen
Refahım Askerî ef âli güzellerden güzel

Yakında ilân olur hükm-i fermâcihâna
Ümîd-gâhım Mehdi el-celî, güzellerden güzel

Ümidin kesme Abdal Ziya himmet velînindir
Felâh-gâhım Bektâş-ı Velî güzellerden güzel

Yok kapından gayrı bir, melce'im Yâ Resûlullah
Şefaat diler, çoktur günâhım Yâ Resûlullah

Kıl terahhum perişan hâlime şendendir necât
Şensin deste-gîrim hem penâhım Yâ Resûlullah

Sâhibü'l-livâ hemde "Rahmetenli'l-âlemînsin"
Eyle inâyet şaşırdım râhım Yâ Resûlullah

Kâinatın mûtemedi, şefı-ül-müznibîn'sin
Mücrimim yok başka penâh-gâhım Yâ Resûlullah

Gubâr-ı payına yüz sürdüm dahîylek Yâ şafî
Nûr-i cemâlindir secde-gâhım Yâ Resûlullah

Bir divâne meşrebim, dûr eyleme kapından âh
Ayyuka çıkar feryâd-ı âhım Yâ Resûlullah

Abdal Ziya garîb, hakir, âciz bir üftâdendir
Rahm etsin üftâdene Allah'ım Yâ Resûlullah

Yol vermeyen kara bürünmüş dağlar
Eyyâm-ı Nevrûz da yeşerir gider
Açar gonca güller öter bülbüller
Yolcuya binlerce yol verir gider

Kimin yolu çıkar kiminin çıkmaz
Biri yoldan çıkar biri de çıkmaz
Erenler gözünden hiçbiri kaçmaz
Kimi nâsib, kimi el alır gider

Derindir mürşidin gönlü, bulanmaz
İkrârsız el alan yola bağlanmaz
Binbir kelâm desen birin anlamaz
İkrar veren yolun başarır gider

Nâsib alan edep erkânı görür
Hercâ-i nazarda Sübhân'ı görür
El alanlar yalnız meydânı görür
Derde dû-çâr olur, şaşırır gider

Abdal Ziya söyler sözü özünden
Nâ-merddir onlar ki döner sözünden
Merd olan ayrılmaz mürşid izinden
Nâ-merd yolda kalır, merd varır gider

Yolu erkânı sorarsan
Himmet dile Erenlerden
Cânda cânânı ararsan
Himmet dile Erenlerden

Yol Muhammed erkân Ali
Er Hacı Bektâş-ı Velî
İhyâ etti erkân yolu
Himmet dile Erenlerden

Bil bu yol esrâr-ı Hakk'tır
Pîr'den alman sebaktır
Dâr düşmemeye duraktır
Himmet dile Erenlerden

Kolayca cân düşürülmez
Çün düşmüşler kaldırılmaz
Koyuna kurt saldırılmaz
Himmet dile Erenlerden

Abdal Ziya, koyun yârdır
Kurt ise bir cânavardır
Uyan, âteş-i sûzândır
Himmet dile Erenlerden

Zâhid Hakk'ı görmez bilmez nerdedir
Âşk ehline âyan ona perdedir
Allah'ın esrârı gizli yerdedir
Esrân Muhammed Ali'den aldım

Zühd ile kalmadı âlemde işim
Çeşm-i bürhânımda tükendi yaşım
Esrâr-ı Hüdâ'ya terkettim başım
Envârı Oniki İmâm'dan aldım

Dü-âlem arife bir seyir-gâhtır
Gir gönül evine, gör ne dergâhtır
Gönülde olan sır, kudretullahtır
Bu sırrı kemer bestegândan aldım

Kudret elinden nûş eden kevseri
Soyunur, varlığın kalmaz eseri
Sırr-ı İlâhînin olur gevheri,
Hakikati Ondört Mâsum'dan aldım

Hakikat nuruna hile katılmaz
Sırr-ı İlâhi her ferde açılmaz
Saman pazarında gevher satılmaz
Ben bu nesâyihi babamdan aldım

Abdal Ziya Hakk'a isyânın çoktur
Hak suçun bağışlar benliğin yoktur
Her görünen eşya dört kitap Hakk'tır
Ledün esrârım Kur'ân'dan aldım

Zâhid, râh-ı aşka var kıl iktidâ
İnsan olmaya bu yoldur iptidâ
Kîl ü kal'den geçip eyle ihtida
Ali'den gayriye etme iltica

Vâiz âşk kâinatın envârıdır
Taeyleme gel, esrâr-ı Ali'dir

Erenler meydânı er meydânıdır
Bu demi sürenler kerem-kânıdır
Velî hasletinin bir nişânıdır
Âşıkın hem derdinin dermanıdır

Vâiz âşk kâinâtın envârıdır
Taeyleme gel esrâr-ı Ali'dir

Er meydânında erdir gerçek erler
Kahr-u lûtf-u şey'en vâhid bilirler
Kırklar ile âb-ı engür ezerler
Bâde-i âşk içip serden geçerler

Vâiz âşk kâinâtın envârıdır
Taeyleme gel esrâr-ı Ali'dir

Gören cemâl-i yâri buldu necat
Sofu bekler, görecek ba'de-l-memât
Abdal Ziya âşk ile buldu hayât
Aşkı bilmez nâ-puhtelere heyhat

Vâiz âşk kâinâtın envârıdır
Taeyleme gel esrâr-ı Ali'dir

Zârı zârı ne inlersin ey gönül
Fâniyi terk eden aslına varır
Gelen gider, giden dönmez ey gönül
Fâniyi terk eden aslına varır

Mürşiddir yolu erkânı bildiren
Âşıkın gönül pasını sildiren
Bu dünya hem ağlatan hem güldüren
Fâniyi terk eden aslına varır

Bu ulu dünya gerçeklere darmış
Yâr'in aşkı gönül evini sarmış
Terk-i terk eden hakikata varmış
Fâniyi terk eden aslına varır

Y âr yoluna fedâ etsek cânımız
Hakikatte mâmur olur râhımız
Bir gölgeden ibarettir vârımız
Fâniyi terk eden aslına varır

Dost sarayında biz mukîm kalalım
İklim-i bedeni seyrân kılalım
Muhabbet bahrine cândan dalalım
Fâniyi terk eden aslına varır

Haksa seyrin ne derlerse desinler
Sapık görüp sürerlerse sürsünler
Hak yolunda asarlarsa assınlar
Fâniyi terk eden aslına varır

Hak dost, cemâlinden ayırma bizi
Tamua at senden çevirmem yüzü
Abdal Ziya aşkla söyler bu sözü
Fâniyi terk eden aslına varır

Zühd ile kaydolan can, canda cânânı nasıl bulsun
Kayıttan âzâde olmayan, devrânı nasıl bulsun

Zühd-ü terk eyle kim muhabbetle cemâlullahı gör
Muhabbete baş koymayan, ol Sübhân'ı nasıl bulsun

Zâhid bilmez arzûsun kendi özüdür gayrı değil
Özünü bilmeyen Âdem, ârifânı nasıl bulsun

Dil-i agâhı virân eder halvet içinde zâhid
Baykuş virânelerde öter, gülşeni nasıl bulsun

Abdal Ziya kesrette vahdeti bulmayan ââdır
Zâhid yerde, balık da suda ummânı nasıl bulsun

KIT’ALAR

**

MÜSEDDESLER

**

MÜFREDÂT

Hüvelbâkî

İki cihânda şefâat-kânıdır ervâh-ı velî
Çıkar nâsûttan hayât-ı câvidânı giyer belî
Zannetme kim hâk hâkeder Hüseyin Hâkî Baba'yı
Nûş et âb-ı hayâtından, sun İhlâs'la Fâtihâ'yı

Kıt'a

Bir sorunuz bedbaht züğürt bir ferde
Arzusu muhakkak sîm ile zer'de
Dileği sona eriştiği yerde
Hırs, azamet, lüks başlar perde perde

Kıt'a

Zât-ı Bârı san'atıdır nüsha-yı îcâd ammâ
Ana şîrâze-i tertib, bir Nebî bir de Velî
Biri Mevlâ'yı Ehad'dir, biri mânâ-yı Samed
Yek-vücud âlem-i vahdette Muhammed'le Ali

Kıt'a

Zâhid sanma bizi âb-ı engür ile mestiz
Şemsî hakîkat içre biz mesti mestaneyiz
Biz o'yuz ki "Bezmi Elest"te içilen mey'iz
Sahibi mâlik ârâyı âleme mey'i meyhaneyiz

Kıt'a

Âşık ma'şûku elde etmek çün çeker çok zahmet
Elde edince içine düşer bednam bir gaflet
Kusur bulmaya kalkar, ma'şûk'u etsin bî-kıymet
Ma'şûk göçünce âşık vallah çeker çok zillet

Kıt'a

Fena bulmaz gerçek asla
Fenâ bulan cehâlettir
Kesrette vahdeti bulmak
Gerçekliğe beşârettir

Kıt'a

Geçip oturmuş kuluna, Hûda misâli Şâh-ı Merdân
Almış gazanfer çerisin sağ ve soluna
Tebessümle göz gezdirir âdeta şîr-i Yezdan
Görün tasvîri muhyîddin meydân okur cihâna

Kıt'a

Ne ederse kötü etsin
Sen hulûsunda sebat et
Seni mağlub edemezler
İmdadına Pîr yetişir

Kıt'a

Bu yolun erkânı Hünkârdan gelir
Serden geçen erler gelir bu yana
Ele, dile, bele ihanet olmaz
Okurlar fermânın kıyarlar câna

Bu er meydânıdır bunda söz olmaz
Çift yürekli erler gelir meydâna
Sıdk-u sadakattan ayrılmak olmaz
Okurlar fermânın kıyarlar câna

Müseddes

Dilersen eğer bu âlemde olasın berhudâr
Bir kâmil destin tut, cemâli yâr ile ol pây-dâr

Hür iken düşme bu aşkın belâsına
Bu yol uğrar melâmet deryâsına

Ne zenginlik ve ne kader iledir
İnsanlık kemâl-i irfân iledir

Müseddes

Mânâ gözetenlerin kıblesi sabır'dır
Sûrete tapanların kıblesi taştan yapılan sûret

Bâtın âleminde oturanların kıblesi Tanrı'dır
Zâhire tapanların kıblesi kadın yüzü

Arifin kıblesi vuslat nûrudur
Filozoflaşan aklın kıblesi hayâl

MÜFREDAT

Sîretim âsâr-ı hânemden kılınsın içtihad
Tasvirim bu resm ile sizlerde kalsın yadigâr
****
Makberimde bir sır aç, uyandır cemâlim gör
Bu sun'i eşkâlime kıl nazar cemâlim gör
****
Salâ Haydar makamı Hasan Zeynel-abâ
Selef sizi münâsib gördü Ziya Baba
****
Hükmümü âlem-i ervâha eğer etsem revân
Son bu resmim âlemde kalacak nâ-çîz, nâ-tüvân
****
Ey sofu, nice farzlar vardır ki sen kılmazsın edâ
Abdal Ziya bir sünnet terketse, dersin Hakk'dan cüdâ
****
Terkeyle lâ'yı ma-sivâyı illâ illâ'ya gel
Gönülde parlayan envâr-ı bâr-i Hûda'ya gel
****
Firkatin şerha şerha eyledi bedbaht sinemi
Hâlâ mı cevredeceksin ey güzeller güzeli
****
Muhabbet bir âlemdir ki anı her bir gören görmez
Bu âlemi ehl-i vuslat görür amma gören görmez
****
Behişt lâl-i zârinle kandırma âciz bendeni
Cemâlinin meftûnuyum ey güzeller güzeli

****

Fettan, olur olmaz bir söz söyler yayar gammaz
Bunlar Peygamber'den utanmaz, Allah'dan korkmaz

****

Bî haya lâubâli istihzâ eder zevklenir
Gamze-i fettan kendi aybın örtmeye direnir

****

Bu fenâda neylerim safayı, melâlim gör
Sun'ı eşkâlime eyle nazar, cemâlim gör

****

Âkıbet çekilir zuhûr-i cemâle perde
Bu hatt-ı hatıram kalsın bergüzâr sizde

****

Sıdk ile ikrar veren Hüsn-ü hâle sahip olur
Mutlak değilse ikrârı, hayâle sahip olur

****

Mürg-i İlâhi, nefsimden eyleyince pervaz
Bu tasvirim eşkâlimi size eyler ibrâz

****

Hiç kimseye bâkî kalmaz bu âlem
Bu resmim koynunda kalsın dem-â-dem

****

Cân-ı cânâna vermektir hayat
Vermeyenler ebed bulmaz necât

****

Abdal Ziya dünyayı dilbersiz neylesin
Hûri ile ukbâyı dîdarsız neylesin

****

Âşıkın aşkı hayret içre hayret
Münkirin aşkı zillet içre zillet
****
Taklid babalar çoğaldı babagân azaldı
Abdal Ziya babagânın yalnız adı kaldı
****
Bir ferd kötüleyemez seni emin ol ki billâh
Gönlünden senin çıkmadıkça Hazret-i Allah
****
Muhibbâsadakati, cemâlinden bellidir
Yezîdânın hamâkatı, celâlinden bellidir
****
Sıdk-u sadâkatle tevekkül bâbında ol daim
Ki, diler isen rızâ bâbında olasın kâim
****
Âşık isen istikâmet yolun tut
Etme perva kimseden, olma anut
****
Asıl Bektâşi'ye, ehl-i irfandır nisbet
Taklid Bektâşi'ye ehl-i süfyandır nisbet
****
İnsan ona derler, özünü bilir özde kalır
İnsan o değildir, özünü bilir sözde kalır
****
Sakın hor bakma kimseye zinhâr
O nazar âteştir kendini yakar
****

Zâhidin kıblesi ihsân, sahibi Tanrı'dır
Tamahkârın kıblesi altınla dolu torba
****
Cömertlik, sebepsiz olarak vermektir
Temizlikse, herşeyi Tanrı'ya verip arınmak
****
Âşk öyle bir kaftandır ki, onu her bir makas kesemez
Gerçeğin elinde keser makas amma, makas kesmez
****
Birdir cümle kesret, görünen kesrettir Hüdâ
Bütün varlık bir gölgedir, yok Hüdâdan maadâ
****
Garip, hakîr, aciz bir üftâdenim
Kıl terehhum üftâdene Allah'ım
****
Kendini muzaffer sanır âlem içre tannâz
O öyle bir âşüftedir, kimseden utanmaz
****
Cehd ederse hânümanlar söndürür bir gammaz
Laubali meşrep, Allah'dan bile korkmaz
****
Bir kimsenin aybını faş etmemeye çalış
Cihânda kendi aybından öz bir ayıb olmaz
****
Erenler gönlüne bir kimse ki dokuna
Vallahi saplanır bir gün Hakk'ın okuna
****

Kimi dünya, kimi ukbâ kaydı ile her kişi
Abdal Ziya zât-ı cemâlullah diler er kişi
****
Kanâat bir saadettir anı herkes bilir bilmez
Anı vuslat-ı saadet bilir amma bilir bilmez
****
Bilmez ki perişan eder hâsidi kendi hasedi
Gülmek de bilmez, Hak güldürmemiş inletmiş hâsidi
****
Ey Allah'ım cürm-ü günahım çok, ağlatma beni
Yanlış görür doğru söyler dosta dağlatma beni
****
Bu oniki câmiaın cürmün bağışla Yâ Mevlâ
Görmesinler ne derd, elem, ne gussa-i gamm ü belâ
(Onikiler Apt için)
****
Ali'dir nokta-i devr-i bidâyet "İsm-i a'zam"dan
Gelip devrin tamam etti ufk-i vefk-u ervâhda Hacı Bektâş-ı Veli
****
Cehenneminle tehdîd etme Yâ Allah
Kalbimdeki ateşle seni yakarım billâh!
****
Vech-i Âdem'de tecellî eyleyen Allah'dır
Bunu bilmeyenlerin cümlesi güm-râh dır

Müfred Tarih

Seng-i kabrimde yazın tarih "feyziyâ-yı âşk"
Bu son tarih üç beş arşın kefene dayandı

VARLIKTAN ARINMAK...

Varlıktan arınanlar her Şeriatın dışındadır.
Çünkü Şeriat ya Tanrı ihsânına nâil olmayı,
yahut da Tanrı kahrından kurtulmayı arar.
Varlıktan arınanlar ise, Tanrının has kullarıdır.
Onlar ne Tanrı'yı tecrübe ederler ve ne de ziyâna,
kâr'a aldırış ederler...

İçindekiler

ÖNSÖZ ... 3

MEHMET ZİYA BABA IN HAYATİ ... 7

MEHMET ZİYA BABA kaddesellâhü sırrahu'l azîz ... 9

DİVÂN-I ŞERİF

Âciz günahkâr mücrimiz, kıl terahhum hâlimize ... 13

Açılan meydân Hünkâr Hacı Bektâş dîvânıdır ... 14

Âlemde bir zerre yok ki zikretmez Mevlâ'sını ... 15

Ali râhına girdin ... 16

Ali râhında ol ferrâş ... 18

Ali zümresinden bizler almışız aş ... 19

Aliin ey vâiz evsâfın nokta-i bâ'dan sor ... 20

Ankara'dan ayrıldık vakt-i seher ... 21

Âşık isen terket dilden dâvâyı ... 23

Âşık özün bilmeyince ... 25

Âşık, şarâb-ı aşkı âşk elinden ... 27

Âşık, ister isen bulmak kemâli ... 28

Aşıkız ezelden sana güzelim ... 31

Âşıkken arardım derdime derman ... 33

Aşıklar diler gül ile sümbülü ... 34

Âşıksan Hakk'a ol râcî ... 35

Âşk ile bezmimize merdâne olan gelsin ... 37

Aşkı bilmek diler isen ... 38

Aşkımı izhâr etmeğe ... 40

Aşkın beni deli dîvâne etti 44
Aşkla bağlıyım gevher-i kâna ben 46
Aşkla döner şems ü kamer nühfelek 48
Aşr-ı Muharrem oldu, nâ-tuvânım Yâ Hüseyn 50
Aşr-ı Muharrem'dir bugün, kan ağladı ins ü peri 52
Bâr-i hakikate gönül verenler 54
Bâr-i hakikatte olur mu cân cânândan güzel 55
Bektaşi namaz kılmaz der dururlar 56
Bektâşisin her akşam demlenirsin 57
Ben bu cismi teslim ettim yâre, geri alınmaz 58
Benden elin çek ey hâzık bu derdin dermânı Ali 59
"Bezm-i Elest" hamrını nûş eden mestâneleriz 60
Bezm-i irfana girer Hakk'ı görmez irfan değil 61
Bî-basardır "Elest Bezmi"nde nasîbin almayan 62
Bilâ-fark hoş görmeye sebepdir ikrâbana 63
Bir dem ayrılmaz Şâh'ından bu gönül 65
Bir garibim nideyim 66
Biz abdal olmuşuz her cana cânân olmak için 68
Biz harâbat ehliyiz, sanma dîvâne deliyiz 69
Bu fani cihânın nerde vefası 70
Bu fenâya her gelende vardır âşk-ı ezel 71
Bu gönül cemâl-i yârdan başka bir yâr istemez 72
Bu menzil Hakk menzilidir 73
Bu mihnet-i dünyada gerekmez gam Âdem'e 76

Bu vakâr kibrinle olma arş-ı â'lâdan yüce 77
Bu yol Hak Muhammed Ali yoludur 78
Cânân yolunda varlığı terk edip 80
Cemâli yârdan bir an ayrılma kâdir isen 81
Cihân neş'elendi Nevrûz-u Sultân'dır bugün 82
Cümle mezheb ne var terket 83
Çâr anâsırdan yoğrulduk 84
Dedim ey Pîr'im, neden böyle dil-efkârsın 87
Derde düşmüş ehl-i derd derdine dermândır Ali 88
Dergâh-ı İmirze Baba çerâğın uyarmağa 89
Derviş fırka-i nâcîdir 91
Derviş olursan dervîş-i bürhân ol 93
Dil tahtında senden gayrı sultânı neylerim 94
Dün gece seyrânım vuslat-ı cânân 95
Düştü gönül şehrine nâr-ı hicrân Yâ Ali 97
Düşürdün gam sahrâsına şâd olan gönlümü 98
Ehl-i vahdet ceminde bizler olduk mest-i müdâm 99
Elvân elvân mürşide ettim hizmet 100
Emr-i pîr uşşâka dilsâz olurum 102
Er meydânına gir de gör 103
Er olana bu kuyûdat bir külfet 105
Er'sen eğer sorma Hakk aşkı nedir 106
Erenlerin selâmet deryâsına 107
Esrarengiz yollara akıl ermez 109
Esrâr-ı hakikati, fahr-i âlem Mustafâ'dan sor 110

Ey âşık, “Bezm-i Elest” ikrârın güdenlerden ol 112
Ey cânım el sözünü arz etme öz cânına 115
Ey gafil bu fânîde arzû-yu nefse tâlib olma 116
Ey gönül inim inim ne inlersin 117
Ey hâce-i dânâ, ne dördü bilirsin ne de beşi 118
Ey Şâhım, gönder bize bir sâhibü’z-zaman 119
Ey şâhların şâhı, cân içre cânım nerdesin 120
Ey tâlib, zâtını sen bildin ise 121
Ey sofî, Hak cemâlini gördüğümden miyim zındık 122
Fedâ-yı cân ile cânâna olmuşum dil-beste 123
Figan eder bülbüller, lâle-zâr eyyâmı geldi 124
Firâkınla beni cânân perişan kılacaksın 126
Gafletten uyanıver 127
Gam çekme dertliyim diye ey kardaş 129
Garip kaldım imdat ey nesl-i Ali 130
Gel ey âşık yanma bu âşk nârına 131
Gel ey gönül hoyrat hoyrat gezme bu fânî cihânı 132
Gel ey vaiz olma anut, Hüdâ’dan ihsan iste 133
Gel gönül bu vahdet âleminde olma bî-huzûr 134
Gel mürşid pendini tut 135
Gerçek cem’i âşıkların derdinin dermânıdır 138
Gerçekler ululardan haya eder 139
Gerçeklerle gerçek olayım dersen 140
Gerçeksen gemini salma engine 142

Gevher-i Hak kelâm-ı mürşid gûşuna menkuş et 143
Gönül kadehinden şarâb-ı aşkı 144
Gönül şehrinin sultânına varsam 146
Gönülden yol gider diyâr-ı aşka 147
Gördüğün yolun ulviyyeti çoktur 148
Güzel Şâhım, dosta düşmana dost eyle sen beni 149
Güzellikte yok bir eşin 150
Gel aldanma ârif ol, bu fanînin yoktur bekası 152
Hâcet kalmadı hâlimi beyâna 153
Hak aşkıyla koyun güden bir çoban 155
Hak cemâlin görmeye, âyine-i insana bak 156
Hak cümle esrarını insanda belirtmiş 157
Hak yola girdin kaim ol, bul hidayet er'sen sen 158
Hak yoluna serden geçip girenler 159
Hakikatin zübdesiyiz 160
Hakk'a vuslat dilersen, gönül verme yabana 162
Hakk'ın cemâli sende, kemâli de sendedir 163
Hamdülillah ayân oldu sırr-ı nihânım bu gece 164
Hamdülillah bende oldum Haydar-ı Kerrâr'a ben 165
Harâbât ehline hayat vermiş vîrâneler 166
Harmanım savurdu Hünkâr'ın yeli 167
Hayâlinden gayrı yok dîde-i giryân içinde 170
Her an açıktır erenler kapısı 171
Her seherde aşkla menzilim seyrân ederken 172
Her yolcuyu kabûl etmez bu katâr 173

Herşey bir sıfatla mevsûf âlemde 174
Hiç kimse sırrına vâkıf olamaz 176
Himmet-i velîler hidâyetindir Yâ Hüseyin 177
Horasan'dan gelen diyâr-ı Rûm'a 178
Kabûl oldu erenlerin dileği 179
İki cihânda sâkî-i kevser Haydar-ı Kerrâr 180
İkrâr veren hakikî er celîdir 182
İkrâr verip de varlıkda kalan irşâd olmamış 183
İkrâr vermişiz sırr-ı sır edelim 184
İkrarını inkâr eyleyen nâ-merd 185
Kâinâtın bünyâdını sorarsan 186
Kal'â-i bedende yok gayrı bir yâr 188
Kaldır ikilik dâvasını kardaş 189
Kaval gibi hazin hazin inler feryâd ederim 190
Keşf-i kerâmet uşşâka muhabbetullâhdır 191
Kırkların yâr-i serveri 192
Ki nahnü kasemnâda kuruldu ol dîvân-ı âşk 194
Kime ki dervişlik pâyı verildi 195
Kudret kitabından dile geleni yazdık 197
Kuş olup dağda bayırda şakırsan 198
Kutb-i âlem, Şâh-ı Veliyyü'l-Mürtezâ'sın sen 199
"Lâilâhe illâllâhe'l-münceli" 200
Mâh-ı Muharrem âşıka âteş-i sûzândır 202
Melâmetde kemâlâtın gizlemiş ehl-i irfân 204

Menzile erer râhında âşk ile çalışan 205
Merd meclisinde nâ-merdin işi ne..... 206
Meydân gördük, Hacı Bektâş kuluyuz 208
Meydân-ı erenler, dîvân-ı Ali..... 209
Mi'râcımda o gece..... 210
Misli yok cemâlinin hayranıyım..... 212
Muhammed felekler güneşi, bil mâhı Ali'dir 214
Muhammed Hakk'ın Habîbi 215
Muhammed'dir dîn-i Yezdan ve sâhib-ül-Kur'ân..... 217
Münâfık, mükezzib gölgesinde yatar..... 218
Mürşidim rengine aşkla boyandım..... 219
Mürşidim yüzünden saçılırdı rahmet-i Rahman 221
Nâle-i dil-şâdımı perîşân eden sensin sen 222
Nâr-ı aşkın ile mest ü mahmûr olmuşuz..... 223
Nâr-ı aşkın yaktı yandırdı beni..... 224
Nâr-ı aşkınla gafletten 225
Nâzenîn demişler Hünkâr yoluna 226
Ne ceng eylersin dost ile ey âşık..... 228
Ne Mecnûn bilirim ve ne de Leylâ..... 229
Ne olur bilmem hâlimiz..... 231
Nûr-i cümle Enbiyâyla gelen sultândır Ali..... 233
Nûr-i vâhiddir Hak Muhammed Ali 234
Nûr-i ayn-ı kibriyâdır Hünkâr Pîr Hacı Bektâş 236
Ömrüm çevrinle buldu son, bilmem ki nedir merâmın 238
Önüme bir hisar çıktı..... 239

Öyle bir yâr sev ey sîmâ-yı melek 241
Râh-ı necâtın bürhân-ı muhabbet 242
Ricâl-i gaybe hem-dem ol 243
Sakahüm esrârına gel ârif ol 244
Sana gönül verdim Ali 245
Sanma âşık, söylenen sözleri ârifân söyler 247
Sebak aldım mürşid-i dânâ-yı ilmullahdan 248
Seher vakti kabûl olur niyâzlar 249
Sen cümlenin cânânısın 250
Senin aşkınla bu sevdâya daldım 252
Sensin can içre cananım 253
Ser veririz sır vermeyiz 255
Serden geçip boyun eğdim rızâya 257
Sevdiğim Ali gönlümün mihmânı 258
Sofu bâğ-ı cinân ister ucb u riyadan geçmez 259
Sohbet et merdân ile, Hakk'a vuslat ister isen 260
Sohbet-i pîre âşinâ olanlar 261
Sûrette gürûh-i bî-vefaya menfur olmuşuz 263
Tâlib-i dîdâr isen git bir er'e 264
Tarîk-i Nâzenin'e girip ikrar verenler 265
Tarîk-ı Nâzenin'ler bu faniden beridir 266
Tevhid-i İlâhî Âdem sezilmez, Âdemde dir 267
Vahdetten ayrılmayalım kardaşlar 268
Vardım Erenlerin yüce katına 269

Varlığından yaratıldım, gayn varım yok benim 270
Varlıktan soyunup âbâd olalım 271
Vech-i pâkinde yazılmış 272
Vech-inin şem'ine pervânenim senin Yâ Ali 273
Yalansın ey dünya yalan 274
Yâr yâr nedir bilmez idim 276
Yâ-Rab bu benlik sen'in vârmdır, sen'den almışım 278
Yâ-Rab tard et cennetinden 279
Yâ-Rab yarattın nefs-i Âdem'e eyledin hem bahş 281
Yek vücûd görünce cümle eşyâyı 282
Yirmi beş eylül bin dokuz yüz altmış altı da 283
Yok gayrı bu bir lem-yezelî güzellerden güzel 284
Yok kapından gayrı bir, melce'im Yâ Resûlullah 286
Yol vermeyen kara bürünmüş dağlar 287
Yolu erkânı sorarsan 288
Zâhid Hakk'ı görmez bilmez nerdedir 289
Zâhid, râh-ı aşka var kıl iktidâ 291
Zân zân ne inlersin ey gönül 293
Zühd ile kaydolan can, canda cânânı nasıl bulsun 295
KIT'ALAR, ... 297
MÜSEDDESLER 297
VE MÜFREDAT 297
Hüvelbâkî 299
Kıt'a 299
Kıt'a 299

Kıt'a 299
Kıt'a 300
Kıt'a 300
Kıt'a 300
Kıt'a 300
Kıt'a 301
Müseddes 301
Müseddes 301
MÜFREDAT 302
Müfred Tarih 307
VARLIKTAN ARINMAK 307